

43
2121

ശോശിശാദിത്യചരിതം

അഥവാ

രാമവർമ്മവിലാസം

കാവ്യം.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

മഹാകവി, കൊടുങ്ങല്ലൂർ
ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ
തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.

പ്രസാധകൻ

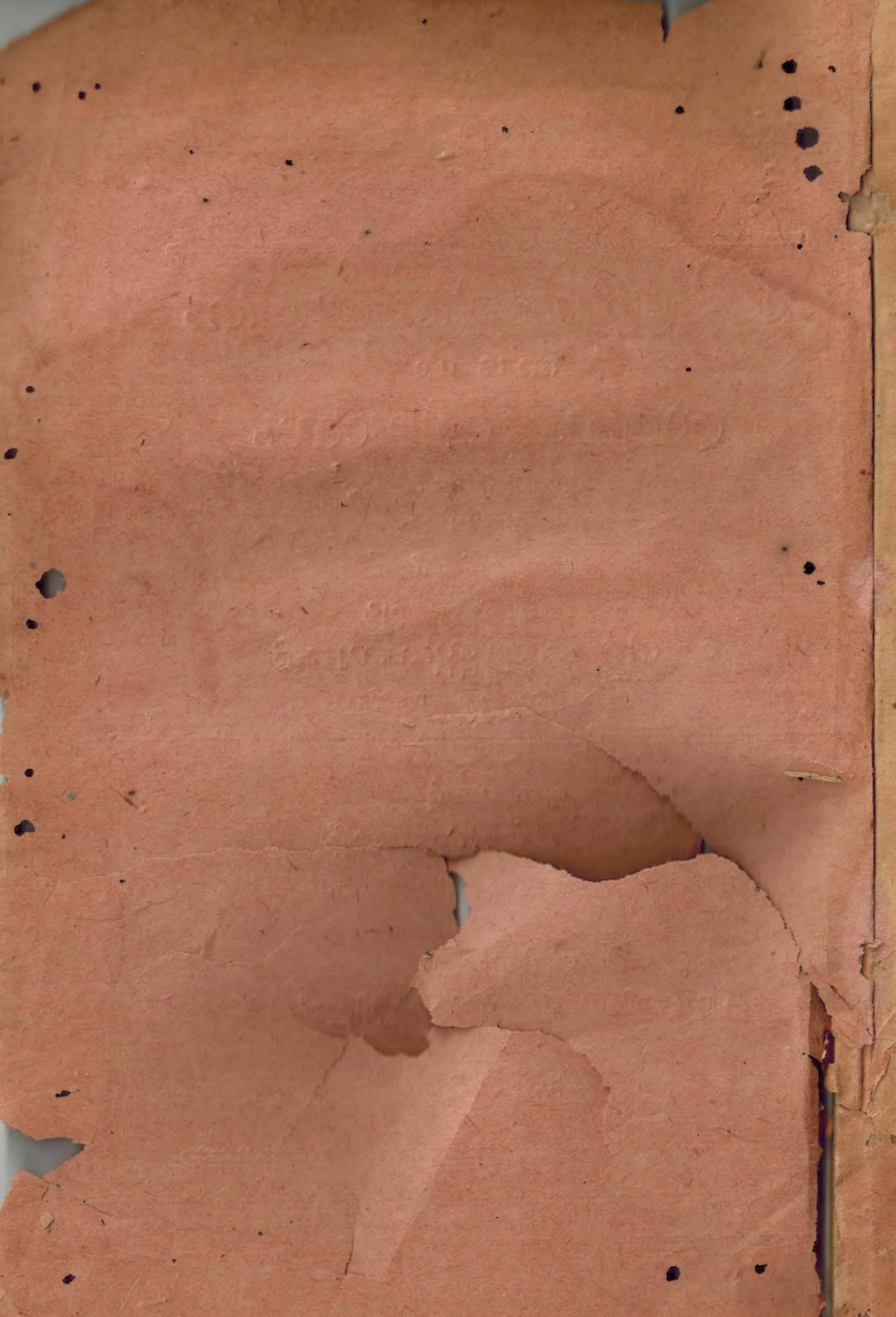
എളമനമംത്തിൽ കൃഷ്ണമേനോൻ.

—ണ

തൃശ്ശിവപേരൂർ

ഭാരതവിലാസം പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ചത്.

1094.

Ekishma Memoir.

ഗോശ്രീശാദിത്യചരിതം

അഥ വാ

രാമവർമ്മവിലാസം

കാവ്യം,

ഗ്രന്ഥകർതാവ്

മഹാകവി, കൊടുങ്ങല്ലൂർ

ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ

തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.

പ്രസാധകൻ

എളമനമന്തരിൽ കൃഷ്ണമേനോൻ.

തൃപ്പൂണിത്തുറ.

ഒന്നാംപതിപ്പ്—കോപ്പി-1000.

പ്രസാധകന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം വ്യാജനിമിത്തമാകുന്നു.

തൃശ്ശിവപേരൂർ

ഭാരതവിലാസം പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ചത്.

1094.

1840

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. N. Y. C.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
500 N. 5TH ST. N. Y. C.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. N. Y. C.

WITH

His Highness' gracious permission

This Kavya is respectfully dedicated

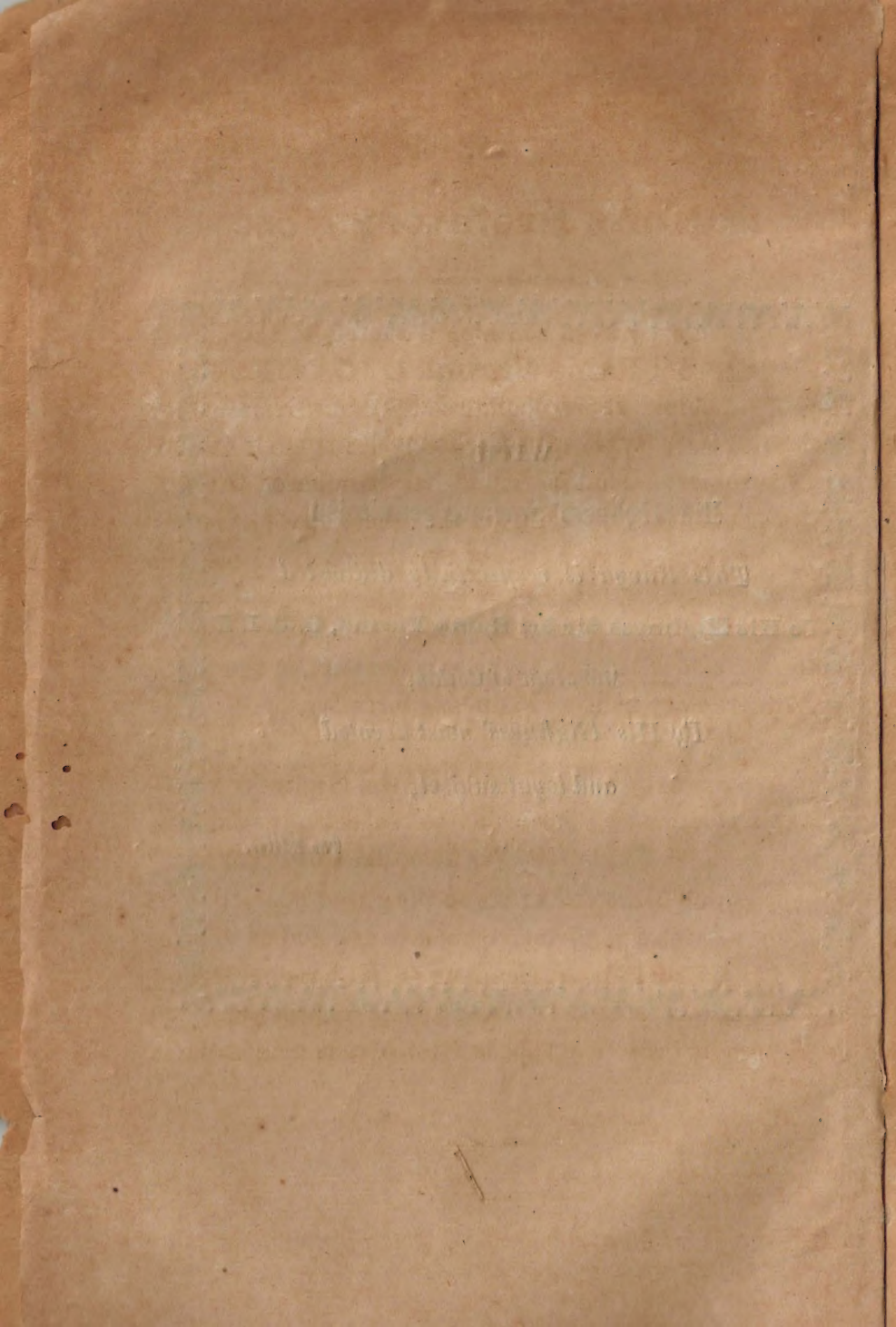
To His Highness Sir Sri Rama Varma, G. C. I. E.,

Maharaja of Cochin,

By His Highness' most devoted

and loyal subject,

The Editor.

Editor's Prefatory Note.

This Kāvya contains a sketch of the life of **H. H. Sir Sri Rama Varma, G. C. I. E.**, Maharaja of Cochin. It was composed at our instance by Mahākavi **M. R. Ry. Cheriya Kochunny Thampuran Avargal** of Cranganore. That he should have composed this excellent poem of eight cantos in the short space of a few weeks is another proof, if proof were needed, of his admirable poetical skill, and of his loyalty to the Ruling Family of Cochin. It is with genuine pleasure that we publish the book on this auspicious occasion of the Sixtieth Anniversary of His Highness's birthday.

We are extremely grateful to His Highness for the gracious permission afforded us to respectfully dedicate this work to His Highness. We also take this opportunity to express our heartfelt thanks to the gifted poet, to those loyal and patriotic gentlemen who have assisted us to bring out this book, and to our friend **Mr. T. K. Krishna Menon**, the well-known scholar, for the advice and help he has ungrudgingly given us in the matter of this publication.

വിജ്ഞാപനം.

നമ്മുടെ വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഷഷ്ഠി ബുദ്ധുതിസ്താരകമായി തിരുമനസ്സിലെ മഹൽചരിതം കാവ്യരൂപേണ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം മഹാ കവി കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ തിരു മനസ്സിലെ അറിവിടകയും, ആയത് അവിടുന്ന് സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ച്, അധികതാമസംകൂടാതെ ഈ കാവ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തരികയും ചെയ്തു. അല്പദിവസങ്ങൾകൊണ്ട് അഷ്ടസഗ്ഗങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഈ കാവ്യത്തെ കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിത്തന്ന് ഞങ്ങളെ കൃതാർത്ഥനാക്കിച്ചെയ്ത ഔദാര്യനിധിയും മഹാമനസ്സനും ആയ ആ തിരുമനസ്സിലേയോട് ഞങ്ങൾ കൃതജ്ഞതയുള്ളവരായിരിക്കുന്നു. ഈ കാവ്യത്തെ പുസ്തകാകൃതിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് തിരുമനസ്സിലെ ഷഷ്ഠി ബുദ്ധുതിമംഗളമഹോത്സവസമ്മേളനസമയത്ത് സന്നിഹിതരാകുന്ന സജ്ജനങ്ങൾക്ക് സൗജന്യമായി കൊടുത്താൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തെ നിറവേറുന്നതിന്ന് വേണ്ടുന്ന ധനസഹായം ചെയ്ത സ്വദേശാഭിമാനികളും രാജഭരണന്മാരും ഭാഷാവത്സലന്മാരും ആയ മഹാനന്ദരോടും, വിശിഷ്ട, ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങൾതന്ന് സശ്രദ്ധം സഹായിച്ച മാന്യസുഹൃത്തും സാഹിത്യരസികനും ആയ ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ അവർകളോടും ഞങ്ങൾ ഹൃദയോദ്വുമായ നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

പ്രസാധകൻ.

മഹാ കവി

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ

തിരുമനസ്സു കൊണ്ട്

ശുദ്ധപത്രം.

കോ	ശ്ലോ	പാദം	അനുദ്ധം	തൃദ്ധം
൭	നമ	൨	“പറക്കൽകുത്തു”	“പറക്കൽകുത്തു”
൧൪	൧൩	൩	അനുപമതരഭൂമി	അനുപമതരഭൂമി
൧൩	൨൩	൩	നടയ്ക്കയല്ലി	നടയ്ക്കയല്ലി
ടി	ടി	൪	മുളവായതു	മുളവായതു
൩൧	൩	൩	കൃഷിയിലുൾക്കട	കൃഷിയിലുൾക്കട
൩൩	൪൧	൨	മുതിവരേ	മുതിവരേ
൪൪	൮൩	൨	പോകുന്നതിന്നു	പോകുന്നതിന്നു
൪൫	൯൩	൨	തോട്ടമൊന്നിതു	തോട്ടമൊന്നിതു
൪൩	൧൦൦	൨	ത്തപമോതി	ത്തപമോതി
൫൯	൭൮	൨	വട്ടുഗട്ടാ	വട്ടുഗട്ടാ
൩൨	൯൭	൩	പണിയെപ്രകാരം	പണിയെപ്രകാരം
൩൫	൧	൧	സമ്മാനനായിലുണ്ടി	സമ്മാനനായിലുണ്ടി
൭൨	൪൩	൨	ലെനുള്ളോരുപ്പ	ലെനുള്ളോരുപ്പ
൮൦	൯൦	൩	ഉമയ്ക്കു ധീരൻ	ഉമയ്ക്കു ധീരൻ
൮൪	൧൫	൪	പരമഭക്ത്യാ	പരമഭക്ത്യാ
൮൩	൨൫	൨	മഴകേറാവച്ചു	മഴകേറാവച്ചു
൮൭	൩൫	൪	സാംബജായേബ!	സാംബജായേബ!
൧൦൫	൪൭	൩	തുംഗേശമെഴുവിശ്വേത	തുംഗേശമെഴുവിശ്വേത
൧൧൩	൯൧	൪	ഭൂപൻ	ഭൂപൻ
൧൨൦	൪൩	൪	മനീഷി	മനീഷി
൧൨൪	൫൫	൨	നിഖലം	നിഖലം

1870/1871

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900

1901

1902

1903

1904

1905

1906

1907

1908

1909

1910

1911

1912

1913

1914

1915

1916

1917

1918

1919

1920

1921

1922

1923

1924

1925

1926

1927

1928

1929

1930

1931

1932

1933

1934

1935

1936

1937

1938

1939

1940

1941

1942

1943

1944

1945

1946

1947

1948

1949

1950

1951

1952

1953

1954

1955

1956

1957

1958

1959

1960

1961

1962

ശോശിശാദിത്യചരിതം

അഥ വാ

രാമവർമ്മവിലാസം.

ഒന്നാം സർഗ്ഗം.

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയേ നമഃ
ശിവായ നമഃ.

ശ്രീഭദ്രകാഞ്ചന നമഃ.

മംഗളം.

പുണ്യത്രയീപുരവർ പുകൾപൂണ്ടു പാർ
പുണ്യപ്രസാദമേതും പുരുഷൻ പുരാണൻ
ഇഹ്നം മദിയ ഘനപ്രപഥോപലതത
മുണ്യങ്ങളാക്കിയകലയ്ക്കു മളഞ്ഞിടേട്ടു.

അഗതനായ! “പ്രഭുവനൂർ”
ഭഗവതി! കനിവുറൻ നീ കടക്കുന്ന
വിഗതചിത്തംബം കൈകൊത്തു
മഹതികുറവരനാകുമെന്ന നോക്കണം.

സുരാരിമാർ നടുങ്ങിട്ടും ഖരാട്ടഹാസഭീമയായ്
ഹരാക്ഷിതനിൽനിന്നുൻ നിരാകലം ജനിച്ചു നീ
പരാചരത്തിനമ്മതാൻ ചിരായ കാളി! പാഹി മാം
സുരാധിരാജവദിതേ! പരാപരസ്വരൂപിണി!

പരം തടിച്ച ഭാരകാസ്യം മൃത്യു ചേർത്തടൻ
നിമന്തരം ജഗന്ത്രയം ചിരം തെളിഞ്ഞു കാക്കുവാൻ
ശരണ്യയായ് “കരുബ”മാമരണ്യമാണ്ടെഴും ഹിവേ!
വരങ്ങൾ നൽക, കാളി! മേ, കരങ്ങൾ കൂപ്പിടുന്നു ഞാൻ. ന്

ഉടുത്ത ഹസ്തികൃത്തിയും തുടുത്ത ലോചനങ്ങളും
കടുത്ത തീക്ഷ്ണവസ്ത്രവും തടുത്തിടുന്ന ചമ്വും
മടുത്ത ബാലപന്ത്രണിങ്ങുത്തിടാത്ത ഭംഗ്രയോ
തെടുത്തിടുന്ന കാളികേ! പടുതപമോടു പാഹി മാം. ൨

കഥാരംഭം.

“ചേരമാൻപന്തമാൾ” ധർമ്മം ചേരമാരിമ്മഹീതലം
പാരം പാലിച്ചു നാകത്തെ സ്വൈരമിന്ദ്രൻകണക്കിനെ. ന്

അന്നാ നൃപൻ ഗുണം ചേരാനെന്നാംകാരണമാകയാൽ
നന്നായിങ്ങുവായ് “ചേരാ”നെന്നാഹ്വയമവനമോ! ൧

നേരായിണങ്ങില്ലാരോടും ചേരാനോരം തുനിഞ്ഞിടും
ആ രാജാവ,തിനാലുണ്ടായ് “ചേരാ”നെന്നവനിങ്ങു ചേർ. വ്

ആ രാജാവുഭയം പ്രാപിച്ചാരാൽ വാഴ്കകാരണാൽ
ചേരാരാധർമ്മഹാധരണം ചേരാതായി മഹീതലേ. ന്

അവനിശനവൻ രണ്ടാംശിവനാം നന്ദിപോലെതാൻ
ശിവാഭക്തരിലൊന്നാമൻ ഭവനേ ഭാഗ്യവാൻ പരം. ൧൦

പുരുഹുതാഭേതുന്നപ്പെരുമാൾക്കിഷ്ടൻ ഹരൻ
പുരുമോദം പ്രകാശിച്ചാൻ “തിരുവഞ്ചിക്കുളെ”ത്തരോഹി. ൧൧

മാന്യശ്രീപുണ്ട “ഗോകണ്ഠ”ധന്യമേത്രം മുതൽക്കിന
“കന്യാകുമാരി”വരെയുള്ളതൊഴുതമിളാതലം, ൧൨

പണ്ടാരാജാത്തമൻ കറുത്തുകൊണ്ടൊന്നായതുകാരണാൽ
കൊണ്ടാടുംവിധമല്ലാക്കുമുണ്ടായ്തുംഗമോറവും. ൧൩

(ആമകം)

ശങ്കരാജാവശാസ്വപ്നാതകശാന്നിട്ടു ഭൂപനായ്
ശങ്ക വിട്ടു ജനിച്ചാൻ തൽകിങ്കരന്മാരിലിടങ്ങാരാറും. ൧൪

ഭീനാത്തി പോക്കമണ്ണുതത്താനാണപ്പെരുമാറ്റ പോൽ
ജ്ഞാനാതിശയസമ്പന്നൻ ഭാനാഭിഗുണശോഭിതൻ. ൧൫

ബാലേന്ദ്രമൃഗഭട്ടരിൽ ചാലേ മറ്റൊരുവൻ തദാ
“തോല”നായിപ്പിറന്നാൻ തൽപ്പാലനക്കുറവാതുവാൻ. ൧൬

തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തപ്പൻ തിരുമയ്ക്കാ മഹീശ്വരൻ
കരളം കരൾതർത്തിൽ പുകക്കേതിപുരസ്സരം. ൧൭

അക്കാലകാലഭവേന്തൻ തൃക്കാലിൻവെവേഴത്തിനാൽ
അക്കാലത്തില്ല മഹിയിൽ ദുഷ്ടാലക്ഷണൊരുത്തനും. ൧൮

ശ്രീരാജമൃഗപത്മപതാലരാജാവനുചെയ്തിലും
ഈരാറുപന്തിരണ്ടായിത്തീരാതാകില്ലതാനുമേ. ൧൯

ശിവഭക്തനവൻ ചെയ്യുന്നവനും ഹരിദുഷ്ടരും
കവനം സ്തോത്രംമമതം ഭവനം രജതാചലം. ൨൦

ഹരഭക്തിസമുദ്രത്തിൽ സരസം മുങ്ങിടുന്നവൻ
വരരത്നഗണം സർപ്പം തരസാ കൈക്കലാക്കിനാൻ. ൨൧

ഈശ്വരാതിപ്രസാദത്താൽ ശാശ്വതസ്ഥാനമാമവൻ
ആശ്ചര്യമെല്ലാവർക്കും തന്നെശ്ചര്യകൊണ്ടു നൽകിനാൻ. ൨൨

കാമാദിവേചാരാജ്യം സീമാതീതം ഭജിക്കുയാൽ
കാമാദിവേഷമില്ലേതുമാ മാനുഷപതിക്കുവാൻ! ൨൩

- കൃപ മൃത്യുഞ്ജയസ്വാമി കപടംവിട്ടു ചെന്തൊരാൾ
അപമൃത്യുഭയം തെല്ലാ റൂപഭൂമിയിലില്ലാഹോ! ൨൪
- ധനദാശ്രിതപാദോജ്ഞം മനസാ പാക്കുമാ റൂപൻ
സനയം കാത്തിടും നാട്ടിൽ ധനപുഷ്പി തികഞ്ഞുതേ. ൨൫
- ഭംഗഭേദം വിനാ സർവ്വമംഗളാപതി കാക്കുവാൻ
മംഗളാശ്രിതൗ.ലീലാരംഗമായാറുപാലയം. ൨൮
- വിഷമിജ്ഞാത തൻ നാട്ടിൽ വൃഷ്ടമോരം നടത്തിനാൻ
വൃഷ്ടവാഹജ്ഞാനം ഭൂപാൻ ധിഷണാഭഭിജ്ഞാപിതൻ. ൨൭
- ധർമ്മരാജാരിസംസയാകർമ്മവാതക്ഷിതിശ്ചരൻ
ശർമ്മമാപടി തൻനാട്ടിൽ ധർമ്മമോരം നടത്തിനാൻ. ൨൮
- നടനാഥപദോജ്ഞാശ്രിതനം നിത്യമാശയേ
ഘടനം ചെയ്യുമെല്ലാപൻ നടനപ്രിയനായിതേ. ൨൯
- മുഖ്യാഭിനയമാക്കുന്ന “ചാക്യാർകൂതത”ന്ന വിദ്യയെ
ഉൾക്കാമ്പിൽ മോദാൽ റൂപനബലക്കാലത്തിൽ നടത്തിനാൻ. ൩൦
- രണ്ടു നാടകമാടാനായുണ്ടാക്കി കവിതാം റൂപൻ
കൊണ്ടാടിപോലന്നതസ്സാം മണ്ണാപിണ്ഡധന്വജം. ൩൧
- “ശ്രുതം ശ്രോതവ്യ”മെന്നുള്ളതു ഭഗവതാഭിഷേകത്തിനെ
പാതുതടൻ വചനം മാറിപ്പുതുതൻ നാടകേ റൂപൻ ൩൨
- ഭാതിയില്ലാത്ത ഭൂപാലഭിതികൊണ്ടുപൊഴുത്തമേ
ഭൂതിയുണ്ടാകുമാ ഭൂപ്രീതി പോരുന്നവർക്കുഹോ! ൩൩
- അന്നാഹം ശാകന്തലും തുള്ളി വന്നാൻ തോലൻ വിദ്യേഷകൻ
ഒന്നായ ചിരിച്ചു മാലാകർ നന്നായ് നാണിച്ചുപോൽ റൂപൻ.

- മനോമോദത്തിനായേവം വിഭിന്നം പല മാതിരി
മനുഷ്യനവൻ ചെയ്യാനനുരൂപതരം തരം. നര
- തോലനാം സേവകൻതാൻ ലീലമാൽ ദോഷമെന്നിയെ
പാലിച്ച ദിവ്യബാലമഖിലനവൻ ചിരം. നര
- പ്രാണനാഥ "ചെറോട്ടമ്മ"യാണവനതി സുന്ദരി
കേണിടാതവദുകാതതാൻ ക്ഷോണിയെന്നകണക്കിനെ. നര
- നല്ല താളി ചെറോട്ടമ്മയല്ലെങ്കിലും പത്തുവാൻ
കള്ളമല്ലീപ്പറത്തിട്ടുള്ള കൽത്തൊട്ടിയാണു പോൽ. നവ
- പലനാളീവിധം കാത്തു മലയാളമഹീതലം
പലമാന്യമൊഴിമുഖസാതവനകിനാൻ. നൻ
- ഭംഗമറം 'കോ'ചേത്തി 'മംഗള'ക്രിയ മന്നവൻ
മങ്ങാതെ ചെയ്യാക്ഷേത്രത്തിനിങ്ങപ്പെർത്താനായാണഹം. ൧൦
- പുതമാനനമോടനാപ്പെരുമാർ ഭാഗിനേയനായ്
"പെരുപപ്പെ"ന്ന രാജ്യം പെരുപ്രീതി കൊടുത്തു പോൽ. ൧൧
- മരുമക്കത്തായമാമപ്പുതപണ്ണനപാനപയം
ചിരമിനാട്ടു പാലിച്ച പരമത്തമരീതിയിൽ. ൧൨
- പല ഭൂപതിമാരാ നൽകലസംഭരതരായ്
ചിലരിനസമാനന്മാർ ചിലർ ചന്ദ്രാഭയമ്മൻ, ൧൩
- ചിലർ പാവകതുല്യന്മാർ ചിലർ ഗീഷ്ണുതിസന്നിഭർ
ചിലരന്തകസങ്കാശർ ചിലരംഗജരൂപികൾ. ൧൪
- പല മന്നവരക്കൊണ്ടുലഭമുഖപലമായഹോ!
പലരന്തങ്ങളാൽ സുഖമുണ്ടാലമല്ലാ കണക്കിനെ. ൧൫

“പെരുമ്പടപ്പ്” “മോട്ടം” പെരു വെരും കുടയ്ക്കാൽ
പരം വേദസ്മരണം ചിരം പോരു നടത്തിനാൻ. ൪൬

വിരന്ധൻ ബാഹുജാതന്മാർ ശൂരന്മാർ ബാഹുശാലികൾ
ധീരന്മാർ മാട്രപന്മാർ പാരം പോർ ചെയ്യുമേററും. ൪൭

വലയവരിപുര വാഴം ചിലർ പോരിൽ മരിച്ചുടൻ
ബലമാടരിയേക്കൊന്നു ചിലർ നാട്ടു ഭരിച്ചിട്ടും. ൪൮

സാരമാമക്കലം പണ്ടിടേലൊരയ്യലം നിമിത്തമായ്
കെരളവെട്ടുകലം പോലെ ചൈരയ്യലം നശിച്ചുപോൽ. ൪൯

ഉത്തമതം കലർന്നിട്ട് “മുത്തര” കൂട്ടിയൊലയാൽ
മഞ്ഞട്ടുത്താൻ തദോ സാധുചിത്തനാമൊരു ബാലനെ. ൫൦

ശുമാൽ വളർച്ച പിന്നീടമമേരൻ സൽകലാനിധി
ബാവാസ്യ കഴിഞ്ഞിട്ടു ഹിമാന്തു വളരുംവിധം. ൫൧

ധർമ്മരാജാവിനെപ്പോലെ ധർമ്മതമറിഞ്ഞവൻ
നിമ്ബലൻ തന്റെ രാജ്യത്തിൽ ധർമ്മരാം നടത്തിനാൻ. ൫൨

ആ മാനുഷേശ്വരൻ ശ്രീമാൻ ധീമാനപ്രാസി വീഴ്ചവൻ
ഭിമാനവാകുണംതന്നിൽ ഭീമാജ്ഞാനസമൻ സദാ. ൫൩

വിരീഹാസനാമെന്നാലും “കുരീക്കാട്ട്” മരുന്നവൻ
തരീന്ദ്രവിജയം ചെയ്തു കിരീടം വെച്ചു മൗലിയിൽ. ൫൪

തെന്തുമ്പുവാൻ വെട്ടുവാൻ പ്രാജ്ഞൻ ശൈത്യവാൻ വീഴ്ചവാനവൻ
കാഴ്ചത്തനതിധർമ്മനായ്ക്കുന്മാർക്കരിസമ്മതൻ. ൫൫

പ്രജകൾക്കവനാണ്ടാക്കി നിജസൽഗുണമൊക്കയും
വിജയം നാനമിതുതാൻ പ്രജകൾക്കീശനോക്കുകിൽ. ൫൬

യോ “കൊച്ചിയി” ലില്ലാക്കും ജയംതാനെങ്ങുമെപ്പൊഴും
സ്വയംഭരണമക്കാലം സ്വയം വണരവീച്ചുപോൽ.

രേ

രണങ്ങളിൽ ശത്രുവർഗ്ഗം തുണു മാടാവ്വിയിൽത്തരോ
പണം ഭൂപതി വാണില്ലന്നുണം ലോകകു നീതിയിൽ.

വെ

വിദ്യാഭ്യാസം വാസനാദി വിശേഷം പാതുർച്ചേക്കയാൽ
യോഗ്യനല്ലാത്തരാളില്ല ഭാഗ്യമെന്തെന്നിതിൽപരം.

രാ

നിജാതിയതസാരത്താൽ പ്രജാഭ്യുദയമിങ്ങിനെ
അജാതശത്രുസമനാം പ്രജാനാഥൻ വരുത്തിനാൻ.

നാ

മുറയ്ക്കുവൻ കഴിപ്പിച്ചാൻ “പറക്കൽകുത്തു” ഭാഗ്യവാൻ
നിറഞ്ഞ സഭയിൽ ഭംഗി കുറഞ്ഞീടാതെ ശക്തിമാൻ.

നാ

തന്നു സഞ്ചാതമായിഭൂപനു ദിവ്യാഭിഷേചനം
വണരചേരും മഹാവർഷമെന്നു പേരതിശ്ശിയിൽ

നാ

ആ മാരികൊണ്ടുഭർപ്പട്ടും ധീമാനേകൻ ചമച്ചു പോൽ
താമസം വിട്ടുത്തരാലും കേമന “കുഞ്ചു”നാം കവി.

നാ

“അമ്മന്നു “രിട്ടിയമ്മൻ” പരിചൊടു ‘കരു’നാ-

ട്ടിൽ പറന്നോരു നേരം

ചെമ്മേ വന്നോരു മാരി ശിവ! ശിവ! പരയാ-

വല്ല നാഗാധിപനും?”

“കൂത്താടും മാടമാടീ കുരുപതിപ്പുദയം

ത്തട്ടുമൊട്ടേറോടീ

കൂറാർകൂട്ടങ്ങൾ കൂടി പലജനമവിടെ

ച്ചെന്നു നീരാടിയോടീ”.

നാ

കലിയും ശ്രദ്ധയും പുറപ്പാക്കിതും സാധുവാകൂയും

ചേർത്തു നല്ലൊരു പട്ടാത്ത തീർത്തുപാലൊരു സൽകവി.

നാ

“മഞ്ചോ“ന്നാനാത്മസമ്പന്നാൽ”

യുവ“മിട്ടമ്മനം നടൻ”

പഠനനേരം“തേരതൃപ്തം

നാഗാ“ഭീതിപരാം യുദ്ധം”.

നന്ദ

നില തൊഴിൽകിൽ ചാത്രർ തലത്തുങ്ങിക്കിടന്നുപോം

പല വൈഷ്ണവഭൃഷ്ടരതലസന്ദർശനമെന്നുവാൻ.

നന്ദ

വമ്പിച്ചൊരിളക്കത്തിന്റെ മുമ്പിൽത്താൻ വീണതാണിഹ

പിമ്പിലാ ചൊല്ലുവാറിലു കമ്പിച്ചൊരമലനം മനം.

നന്ദ

അതിമുഖമാണിളക്കത്തിനില്ലൊരു സംശയം

അതുകാണിച്ചിട്ടും പല്ലമിതുതകൾക്കവിനേവരും.

നന്ദ

“കുട്ടന്തരിച്ചുക്കിയാൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ പഠനനാൾ

തദാ വന്നു തരക്കേട് തലത്തുങ്ങിക്കിടന്നുപോയ്”.

നന്ദ

സവിവേകനവൻ ചെയ്തു വിവിധശ്രീകയംകെയും

കവിവല്ലികിടയാ വ്യാസകവിയോ ചേണ്ടമാതുവാൻ.

നന്ദ

ഭവനംപോലെത്താൻ തന്റെ ഭവനം സർവ്വവും മിതം

അവനും ചെയ്തു വാണാനന്ദവനത്വസംശതിമാൻ.

നന്ദ

നല്ലാചനഗുണം ചേരുമപ്പോൾമിഥകലാസ്സിലിൽ

ഉല്ലന്നനാസ്സുല്ലവു കകല്ലനായൊരു ബാലകൻ.

നന്ദ

കാരാധിരത്തിമുപ്പത്തുനാലാംകോളംബവത്സരം

കന്നിമാസത്തിലത്തന്നാൾ തന്നിലഞ്ചാലസംഭവം.

നന്ദ

“കാമമരാത്രി“പുത്രൻ, സതാപം ചേർന്നുമാരകൻ

വൈയോ കാക്കും മാട്രുപശ്രീവശമണിമൊക്കിക്കും.

നന്ദ

സർ ശ്രീ രാമവർമ്മ, ജി. സി. ഐ. ഇ.
കൊച്ചി ഡവിഡ് തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.

പ്രേമമോടമ്മ ലാളിഷ്ടം കേമനാമക്കുമാരകൻ
“രാമവർമ്മ”തി ശുഭദാം നാമമേമ്പാടു തേടിനാൻ. ഐ

കിടാവാമവനെ “കഞ്ഞിക്കിടാവ”ന്നോമനിച്ചുടൻ
തടവവസ്ത്ര വിളിച്ചാൾ ഭൂതടനായിക, പൊറവൾ. ഭെ

വിദ്യയോടൊത്തു വർദ്ധിച്ച ഹൃദ്യനാമക്കുമാരകൻ
സദ്യോ യുവാവാഃയാഃരാനിന്നദ്യോഗിച്ചാൻ പുനഃ പുനഃ. വെ

സൈന്യമേറുന്ന “ചെങ്കപ്പാപാതു”നല്ലുപസൽഗുരു
ആയുധമ്ജനദ്രോണാചാതുനെന്നകണക്കിനെ. കെ

കുക്കുശപ്രതിഭാവാനായ് തക്കശാസ്ത്രം പഠിച്ചവൻ
ദുഃഖം കാളമറിവാൻ തക്കമില്ലകിൽ നിശ്ചയം. വ്യാ

ശസ്ത്രനാമായവനില്ല ദുസ്തം ലവലേശവും
ദുസ്തകമിതളാംബോധമസ്മിച്ഛിക്കാമണം. വൃ

മോദാൽ പഠിച്ചാൻ പിന്നീടു വേദാന്തം ശാസ്ത്രമാസുപൻ
വാദാത്മമല്ലവന്നാസ്യമ്ജോതം വിദ്യാശാക്കയും. വൃ

തെറ്റൊന്നിംഗ്ലീഷ “റോബർട്ട്ചെവറ”ന്നു പുഷ്പം ധ്വജ
തെറ്റൊന്നിയേ പഠിപ്പിച്ചാൻ കുറാമറക്കുമാരനെ. വൃ

പെട്ടെന്നാദ്യ “കേരളപ്രാപട്ട നാരായണ”ഹചയൻ
ചെട്ടിയാൽ സയൻസ്സിന് ചട്ടാര സുപസൽഗുരു. വൃ

ഉന്നതാശയന “സ്പെൻസർ”രെന്നവൻതന്റെ ബുക്കുകൾ
ഒന്നാകിലുമൊഴിക്കാതെ നന്നായ്ക്കായിച്ചു മന്നവൻ. വൃ

കണക്കിലാസുപന്നുണ്ടായ്ക്കണിയ പാടും
മണൽപ്പൊടിഗണിപ്പാനും തുണപ്രായമവന്നോ. വൃ

സ്വപ്നനാമമാഹിപാലനപ്തനാം “സാല”ഭൂമരൻ
നിഷ്ഠയിച്ച ധനം നേടാൻ നിശ്ചല മാഗ്ഗമാതിനാൻ. വ്യാ

മോടിയ്ക്കുവൻ ചിലവിട, ധനിയ്ക്കും പുനരങ്ങിനെ
ചേർച്ചിടാ വൃഥാ നേട്ടാത്രപാടിച്ച് ഞ്ഞെള. വ്യാ

പ്രിയം പത്മ്യം ഭൂമി വട്ടം, ശമ്പനം നിത്യമിങ്ങിനെ
സുഖമറാവനേവം വിസ്മയമേവക്കുമേകിനാൻ. വ്യാ

ഓടി ചേട്ടാഭാവതി വാടി ചേട്ടകൾതന്നെ
കൂടി നിശ്ചല, ചിലവിൽ നേടി പാരമവൻ ധനം. ന്റ

കപടം വിട്ടു മററളോർപ്പകാരത്തിനായ് ധനം
മൃഗം പലിശയ്ക്കായന്നുപനക്കു നിദാനവും. ന്റ

കെട്ടിലെക്കൊട്ടും കൂടി കട്ടിയാമറിഞ്ഞവൻ
തട്ടിപ്പു കാട്ടുന്നവർതൻ പിട്ടിലൊട്ടും ഭ്രമിച്ചിടാ. ന്റ

പെട്ടിതന്നിൽ നിറമൂർത്തം കെട്ടിവെക്കുമവൻ സദാ
മുട്ടിവന്നാല ചെട്ടിയട്ടിയാതിരിക്കാട്ടുതട്ടും. ന്റ

കരുഭുപതിവംശത്തിൽ കരുത്തുണ്ണുപറന്നതൻ
ശുഭമുത്തകി സമൃദ്ധം പെരുത്ത നിമിത്തംഗുണാൽ. ന്റ

ഫലമില്ലാത്ത വൃക്ഷങ്ങൾ ചിലർങ്ങാക്കിടുംവിധം
വിലയുണ്ണാതാജമുതാഫലമുണ്ടാക്കിടാ റുഗം. ന്റ

തെങ്ങും കുമ്പുങ്ങുമുണ്ടാക്കും പൊങ്ങും ഭാഗ്യം കലമ്പാൻ
തിങ്ങും ഫലമെഴും മാവുമെങ്ങും പ്ലാവും തഥാവിധം. ന്റ

കളയില്ല വൃഥാ യത്നമിളതൻപതിയാമവൻ
ഉളവാക്കും നിജമേന്ത്ര വിളവങ്ങുളവെന്നിടയ്ക്ക. ന്റ

ഇവിടെക്കു ചിരിചെയ്യേണ്ടും വി.വി.ഡം ത.പാമാക്കയും സവിശേഷം പഠിച്ചാനിബ്ബു ചി കീത്തിപ്പെട്ടാ ന്വപൻ. ൯൮

പാട്ടത്തിനാത്തൊട്ടക്കാരെ തോട്ടത്തു ബുപനാമവൻ വാട്ടത്തിനിടനൽകാതെ നോട്ടത്താൽ കേമമാക്കിനാൻ. ൯൯

ഫലമാക്കുന്ന മററുള്ള പല കമ്മങ്ങളും ന്വപൻ അലസാതനിശം ചെയ്യാനലകിൽ വൃഷ്ടി ചേർക്കുവൻ. ൧൦൦

“പനനവുരി”യക്കാലം തനയന്റെ മഹാത്മ്യം ഗനമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള സുനയം കണ്ടു തൃഷ്ടനായ്. ൧൦൧

ലക്ഷാപലക്കും സദൃശ്യമേക്കാണിതലവല്ലഭൻ നൽകാണിയ് ലുപ്തിച്ചാൻ വിഷോഭം വന്നിടാതഥോ. ൧൦൨

വിഷാത്തരാത്രയെന്നാക്കു വിഷാദം തീർക്കുവാൻ വിഷവെദ്യഗ്രന്ഥമോരം വിഷമിച്ചു പഠിച്ചുത. ൧൦൩

മൂഖൻ, മണ്ഡലി, മുമ്പാകമൂക്കൻ പാമ്പുകൾതൻ വിഷം പോക്കുവാനാമരീന്ദ്രന “കോക്കർ”ദിജനാം ഗുരു. ൧൦൪

മരുന്നുകൾ വിഷം തീണ്ടി വരുന്നാക്കു കൊടുക്കുവൻ വെരുത്തുണ്ടാക്കിവെച്ചാനക്കരുത്തുള്ള ന്വപാലകൻ. ൧൦൫

ശ്രമമോടും വിഷാത്താ സംഭ്രമമോടും വരും ന്വണാം ക്ഷമതൻപരിയേക്കാമൊൻ സമയം നോക്കിടണ്ടപോൽ. ൧൦൬

പണം വാങ്ങാതെ ദുഷ്ടാഹിഗണം ചേക്കും മറാവിയും ക്ഷണംകൊണ്ടുവിലം പോക്കും ഗുണം കൂട്ടിട്ടുമാ ന്വപൻ. ൧൦൭

കുറൾക്കൊണ്ടു “കുറപ്പത്തു പാറക്കുട്ടി”വധുജനി പാരം തെളിഞ്ഞുബുപാലചീരൻതൻ ഭാഷ്യായ് ശുഭം. ൧൦൮

ചിത്രയോടൊത്ത രാത്രിശനെത്ര കാന്തി ഭവിയ്ക്കുമോ
 അത്ര കാന്തി കലന്നാക്ഷരവർമ്മൻ പ്രിയമാനപിതൻ.

൧൦൯

നൽപ്പുവേണികൾ മുടിപ്പും ഭവിയ്ക്കുമോ-
 ഓന്നിച്ചു മറിച്ചിട-

തൂർപ്പുവിൽ കരകും കലൻ സതതം
 ശ്രീഡിച്ച സാന്ദ്രോത്സവം

തൂപ്പുണിത്തുറയെപ്പനായ ഗോവാൻ
 പാലിയ്ക്കു മറ്റൊരുമിവൻ

തൂപ്പുണിത്തുറയെന്ന മാന്യനഗരേ
 ചേണാൻ വാണാൻ സുഖം.

൧൧൦

ഇങ്ങിനെ “ഗോശ്രീശാഭിമുഖരിത”ത്തിൽ
 അഭിമുഖരിതം വരുന്നതെന്ന
 ഒന്നാംസ്കന്ദം കഴിഞ്ഞു.

രണ്ടാം സ്കന്ദം.

വിതതമുഖനീശരൻ നാനാ-
 തരുലതികാദികൾ ചേർന്നല്ല തോട്ടം
 പുരസ്സമൊട്ടു കണ്ടുടൻ പഠിപ്പം-
 നൊരു ദിനമങ്ങു മഹാജനങ്ങൾ ചെന്നു.

൧൧൧

നരപതിഭടനേകനജനത്തെ-
 തരുമൊട്ടു യോഗ്യതപോലെ സൽക്കരിച്ചു
 വരുണമെഴുമാ നൃപന്റെ ഗേഹം
 പരബഹുമാനമുനമാകയില്ല.

൧൧൨

അവനഥ വിനയം കലൻ ചോരി-
ച്ചവരുടെ കാമിതമാക്കയും ഗ്രഹിച്ചു
സുവരണെടറിയിച്ചു; വേണ്ട കൃത്യം
ജവമൊട്ടു സജ്ജനഭൃത്യർ ചെയ്യുമല്ലോ.

൩

അനുമതിയുടനേ കൊടുത്തു വേഗാൽ
മനുജവരൻ; പുനരപ്പുമാൻ ജനത്തെ
തന്നതരമാരു ദോഷവും പെടാതു-
ഉത്തരപഥമാകിയ തോട്ടമങ്ങു കാട്ടി.

൪

പലസുമലേപല്ലവാരി തിങ്ങും
പല പല വൃക്ഷലതാഗണങ്ങളാലേ
അലച്ചു രുചിയെഴും സുപന്റ തോട്ടം
നലമൊട്ടു തത്ര മഹാജനങ്ങൾ കണ്ടു.

൫

വരഗുണമഴുമാ സുപന്റ തോട്ടം
തരമൊട്ടു കണ്ടു ജനങ്ങൾ വിസ്മയിച്ചു
ചിരതരമിളകത്തെ നിന്നു; ലോകോ-
ത്തരഗുണമത്തുതമാർക്കുമേകുമല്ലോ.

൬

ഒരുവനടയ റുപ്പി തെങ്ങിലായ്-
ഓരാരുവനഴും മിഴി നൽ കവുങ്ങിലായി
ഒരുവനവിടെ മാവു നോക്കി നിന്നു
സുരചിരമായ പിലാവു നോക്കിയന്ത്യൻ.

൭

ചിലരവിടെ മനോജ്ഞകാന്തി കോലും
പല പല വാഴകൾ കണ്ടുനിന്നു മോദാൽ
ചിലരവധി ചേന കണ്ടിവാറി-
ന്നലസത വിട്ടു ഗുണങ്ങൾ വാഴ്ത്തിനിന്നു.

൮

ഗിരിശിഖരസമദ്രുമങ്ങൾതനിൽ
പരിചൊട്ട കേറി നിറഞ്ഞു ശോഭയോടെ
തിരികളിടവിടാതെ തിങ്ങി നിൽക്കും
മരിചലതാമലി കണ്ടുനിന്നു കേചിൽ.

ന

കളമൊട്ട തചി ക്ഷണത്തിനേറാം
വിളയുവതിന്നനുകൂലഭാവമാടേ
മുളകുകൾ പലതങ്ങു നില്പാതല്ലാ-
മളവുവടിഞ്ഞ രസേന കണ്ടു കേചിൽ.

പ

പഴുതുകൾ കലരാതെ കായതിങ്ങും
വഴുതിന കണ്ടഥ വിസ്മയിച്ചു കേചിൽ
തൊഴുതു ചിലർ വളുന്ന് ചീര കണ്ടു-
പ്പൊഴുതിലൂറ്റിച്ചു മഹാത്തുതത്തിനാലെ.

ക

ഇതി പല പല വൃക്ഷഗുല്പവല്ലി-
തതികളെ നന്മ കലന്നു തൽപ്രദേശേ
അതിമഹിമയെഴും ജനങ്ങൾ കണ്ടി-
ട്ടുതിരു കവിഞ്ഞ രസേന ചൊല്ലി തമ്മിൽ.

ന

“മനുജരിതിഹ കാഞ്ഞ, കേരവൃക്ഷ-
ത്തിനുടെ ശിർസ്സിലെഴും ഫലവ്രജത്തെ
അനുചരതരഭൂമിപാദിഷേക-
ത്തിനു തുടരും കലശശൗഘമെന്നപോലെ.

ന

നിലയിലിവിടെ നിന്നിടുന്നിവാറിൻ
കലകൾ നിനക്കുക പന്തിരണ്ടു പോരാ
കലകളിലൊരന്തര പോര പാത്താൽ
ഫലമിതു വിസ്മയമിന്ദ്രജാലമല്ലി.

ന

ഇട കടകിന്നമേകിടാതെ തിങ്ങും-
മടലുകൾ നാലുതു പോരിവറിലെല്ലാം
സ്തംഭമരിതു കാഞ്ചിചോത്തിടും ഞാൻ
മടയനാതന്നിഹ കേരസ്യരുകാരൻ.

൧൦

ഗുരുത പരമമഴുന്ന തേങ്ങയൊന്ന-
ഞൊരുവന പാഴ്കേ പൊക്കുവാൻ പ്രയാസം
പരിചിനൊടിവതന്നകത്തശേഷം
ഹരി! ഹരി!! പൊൻപൊടിയോ നിറച്ചു പാത്താൽ.

വടിവിനൊടുളി തേച്ചു മണ്ണു മണ്ണും-
പടി പൊടിയാണിഹ മണ്ണു ചോട്ടിലെല്ലാം
അടിയുടനിവിടെ പതുക്കെ വെച്ചാൽ
താടിതിയിലുണ്ടാരു കോലു താണ്ടുപോകും.

൧൧

മലിനത ലവലേശമില്ല ചോട്ടിൽ
കലിതഗുണം ചിലസുന്ദര വേരശേഷം
വലിയ ഗുണമിതാണു; കേടു തെല്ലി-
ല്ലെലി മുതലായവകൊണ്ടിവററിനൊന്നും.

൧൨

അമരപ്പരിയിലുള്ള മാന്യകുപ്പ-
ദ്രുഗണമിശ്രഭൂതവൃക്ഷകുപ്പം
സുധാരസലമുളിയിൻ റാലൊരൊ-
വിമലസുധാകലശബ്രജംകണക്ക.

൧൩

തടവുകളണയാതെ നീണ്ടു നില്ക്കും
മടലുകൾതൻതലതന്നിൽനിന്നു ചേഗാൽ
ഉടൻടന്നൊഴുകുന്ന വർഷതോയം
തടവരിധിസ്തകമേ പതിയ്ക്കുമുളി.

൧൪

ഘനതരമസിതകുടുംഭം തിങ്ങു-
 ന്നവധി വന്ദൻ ചേൻ കേരവൃക്ഷം
 വിനയഭരമണച്ചിട്ടന്നു ചുറ്റും
 ഘനമഴമറ്റിശിരസ്സിനാശയത്തിൽ.

൨൧

അലസത കലരാതെ പുത്തന്നും പു-
 ക്കലച്ചിതു തെങ്ങിൽ വിളഞ്ഞിട്ടന്നു ഭംഗ്യാ
 തലയിലണിയുവാണമച്ച മുക്താ-
 ഘലമണിസഞ്ചയമെന്നപോലെതന്നെ.

൨൨

അതിര കവിയുമാഭവുണ്ടു കേര-
 ഷ്ശിതിരഹമെഴുതിയിലുള്ള കൂവു കണ്ടാൽ;
 അതിരചിയൊടുദിശ്ശുമോഷധിനാം-
 പതിയുടെ ചാരുമരീചിവിചിപോലെ.

൨൩

നവഗുണഗണമുള്ള കേരമീമ-
 ദ്രവധി വെടിഞ്ഞു വളർന്നിട്ടന്നു മൂലം
 അവനിയിലിഹ വീരകേരളാഖ്യ-
 ജ്ജീവനചിതൻ നൂപവയ്ക്കുനൂറ്റമാശ്വരൻ.

൨൪

വടിവിളിതരദിക്കിലുള്ള തെങ്ങിൻ
 തടി കലരുന്ന കവുങ്ങിനിങ്ങശേഷം
 ഒടിയുമതിഭരാലിതെന്നു തോന്നും-
 വടിയിവയിൽ കല തിങ്ങി നിന്നിട്ടന്നു.

൨൫

മരതകമണിസംഘമാണടയ്ക്കാ-
 മരമിഹ മെഴുതിയിലേങ്ങിട്ടന്നുതോത്താൽ
 പരമരവിനെയടുന്നടയ്ക്കു യല്ലി-
 ത്തരമുള്ളവായതു കാണുമ്പക്ഷ ബോധം.

൨൬

പട്ടലമിഴികൾതന്നെ ഭൂരിമാഗം
പെട്ടുമധരത്തിനതീവരാഗമേകാൻ
പട്ടുതഞ്ചാടിയിൽ നിന്നിട്ടുണ്ടു ഭംഗ്രാ
തുട്ടുതുടയുള്ള പഴുത്തടയ്ക്കു; കാഞ്ഞ.

൨൭

ഉലകിനധിപനുള്ള ഭൂരിസമ്പ-
തലസതവിട്ടിഹ കാട്ടിട്ടുണതിന്നോ
തലകളിലിവ പത്തരാഗരണ-
കിലകളുള്ളതു വിളങ്ങിട്ടുണ്ടു ഭംഗ്രാ.

൨൮

പ്രകടവളുകാണിപ്പൂണ്ടു കൂമ്പ-
ളകളിടതുൻ കിടന്നിട്ടുണ്ടു മണിൽ
അകലുഷമവനിശ്ചരാഗമാതം
മിക്കവാഴു പട്ടു വിരിച്ചുപോലെ നീളെ.

൨൯

പരതരുവിനു ബാധലേശമേകാ-
തരമൊഴിയുന്നു തഹതമുള്ള കേരം
പരമിഹ ലബ്ധവായു പുഗവൃഷം
പരതരുവാട്ടുരസിട്ടുചന്നിട്ടുണ്ടു.

൩൦

നവരസമൊഴുകും ഫലങ്ങളിൽ ചേ-
ന്നവധി വെടിഞ്ഞ മഹാഗുണങ്ങളാലേ
താവനിമിൾ വിളിക്കൊണ്ടു താട്ടമാവിൻ.
നിചമമിതാ വിലസുന്നു കണ്ടുകാൾവിൻ.

൩൧

കളിയിലുമിഹ ഞാൻ കഥിയ്ക്കയില്ലേ
പൊളി, തിവയിൽച്ചിലതിന്റെ മാങ്ങതന്നെ
പുളിരസമണയും മണത്തിനാൽ കൺ.
പുളിപ്പു കലർന്നു കാള വാലു പൊക്കും.

൩൨

രൂപിതരൂപമാണു രോഗമുള്ളാ-
 ക്ഷമിതരൂപമുണ്ടാണു കണ്ണിമാണു
 സുചിരതരമിരിയ്ക്കിലും സഖോസം
 രൂപിതഗുണം കടുമാണുവുമാണു.

ന.ന.

ഉലകിലവിലരും തെളിഞ്ഞു വാ^ത_ത
 പലതരമീവിധമുപ്പിലിട്ടതല്ലാം
 നലരമാടിഹ ചമയ്ക്കുവാൻ വിശേഷം
 ചിലതിനെയും പലിയുള്ള മാണയെല്ലാം (നൃഗകം) ന.ന.

ഇതിലിഹ ചിലതിന്റെ മാമ്പഴം കേ-
 ഉതിമധുരം ബത! പഞ്ചസാരപോലെ
 അതികൊതിയതിലാക്കുമുണ്ടവിജ്ഞം
 മതിയിലഹോ! മതിയെന്നു തോന്നുകില്ല.

ന.ന.

ചിലതിനടു മാമ്പഴത്തിനായി-
 ഉലസതവിട്ടുമതു സലാം കൊടുക്കും
 വില പരമമുതീ രസാല പല്ലി-
 ഹലമിഹ ജയഹലം ജനത്തിനെല്ലാം.

ന.ന.

ഗുരുഹലഭരമേനിട്ടന്ന ഗോമാ-
 വൃതതരശോഭയൊടിങ്ങു നിന്നിട്ടന്നു
 തരുഗണമിതു വാനിൽനിന്നു ശക്രൻ-
 തിരുവടി ഭൂപനയച്ചതെന്നു തോന്നും.

ന.ന.

നിരവധിഹലമുള്ള കോട്ടമാവിൻ-
 നിര നിരമോട്ട നിരന്നു നിന്നിട്ടന്നു
 പരമിവകളയാശ്രയിച്ചിട്ടെന്നു-
 അരമിയായ വിശപ്പു ചേരുകില്ല.

ന.ന.

ചിലതിനടയ മാങ്ങ നാരകത്തിൻ-

ഫലമൊട്ടു കാഴ്ചയിലെത്രയും സമാനം
നലമൊടിതിനെഴുന്ന നീർ കുടിച്ചാൽ
ശരലരഹിതം ചെറുതേനിതെന്നു തോന്നും.

൩൯

പലപലക, കവച്ചി, കട്ടിൽ തൊട്ടു-
ള്ളലസതവിട്ടുകുള്ള സാധനങ്ങൾ
നലമൊട്ടു തണലുള്ള ചൂതമൂല-
സ്ഥലമിതിലുണ്ടു ശിലാമയങ്ങളായി.

൪൦

ഗുണമധികമിണങ്ങുമൊട്ടുമാവിൻ-
ഗണമിഹ മാങ്ങകൾ തിങ്ങി നിന്നിട്ടുന
പണമിവയുടെ മാമ്പഴങ്ങൾ വാങ്ങാൻ
തൃണസമമായ് ചിലവിട്ടിട്ടും മഹാവാർ.

൪൧

രണമതിലമൃതം ജയിച്ചു നന്നായ്
ചുണ കലരും പല നാട്ടുമാമ്പഴങ്ങൾ
മണലിലിഹ ചതഞ്ഞിടാത തൻ ന-
ന്മണമണയുപടി വീണിട്ടു പാരം.

൪൨

നവകസുമഗണങ്ങൾ തിങ്ങിയും നൽ-
ജ്ജവമൊട്ടു മാമ്പഴമേറവും കൊഴിച്ചും
ഇവയുടെ തണലുള്ള മൂലഭരേ
പവനശിശുക്കൾ കളിച്ചിട്ടു നിത്യം.

൪൩

നയനിധി വിഷുധശാപൻ ശുചീന്ദ്രാ-
ലയപതി ശങ്കരഭക്തവിപ്രനായി
പ്രിയതരമൊരു ബീജമേകിപോലും
സ്വയമതിൽനിന്നു പിലാവിതുണ്ടവിച്ചു.

൪൪

വടിവിലധികമായുയന്നിവാറിൻ
തടികൾ മഹത്വമിയന്നു നിന്നിട്ടു
നൈട്രി ശിഖരപണ്ണികൊണ്ടിതെല്ലാം
സ്ഥിതി ഘനങ്ങളിലങ്ങുമുട്ടിട്ടു.

൯൭

അടിയുതലഴകുള്ളിവാറിവെല്ലാം
മുടികഴിയുംവരെയുണ്ടു നൽപ്പലങ്ങൾ
തടിയെഴുതവെന്നകത്തു തിങ്ങു-
പടി ചുളയുണ്ടറിയാമിതാഴ്ന്നമോത്യാൽ.

൯൮

മരമിതിൽ വലുതായ ചക്കയോരോ-
ന്നുരലുകണക്കു നിറച്ചു തുങ്ങിട്ടു
പരമിവകളിലുള്ള പാറലയുണ്ടാം
ചിരമിതു കാണുമവർ കണ്ടുതങ്ങും.

൯൯

മരമിതിൽ വിലസും പഴുത്ത പത്രം
വരരുചിവിദ്രമജാതമെന്നു തോന്നും
പരമവധിവെടിഞ്ഞ പച്ചയെല്ലാം
മരതകനിമിത്തമെന്നു തോന്നുമാശ്ചര്യം.

൧൦൦

ഹരി! ഹരി!! ചെറുതെക്കു ചെറുതെക്കു കാണി
ല്ലൊരിടവുമിപ്പൊഴുതാം ഫലങ്ങൾതന്നിൽ
പരിചിൽ മരമിതസ്സഭൃതഹൃത്ത-
പ്പരിഹസിതത്തെൊട്ടു “ചക്ക”കൂട്ടിട്ടു.

൧൦൧

കളുതരകളുടയാതസ്തയെത്തി-
ന്നുളവുവെടിഞ്ഞു വളന്നു കാണിഗർവ്വം
കളുതരകളും കുന്നത്തു ചക്ക-
ച്ചുടകൾ തെളിഞ്ഞിവിടയാത്തുതരകൾകൾക്കു.

൧൦൨

ഉരുസമുലകൊക്കെ നല്ല ചക്ക-
 ഭരതവിതു ഹന്ത! വശത്തിലാക്കിട്ടുന
 പുരുഗുണമിതുകൊണ്ടു പൂരവംശ്യൻ
 “കരു”വരനാമമെത്തു ഭൂപനേകൻ.

കുറ

ചുളയ്തു സരസം പഴുത്തതെല്ലാം
 ഗുളസാഹിതം പ്രഥമൻ ചമയ്ക്കുമെല്ലാം
 വിളയുമതിരസന പമയുമെല്ലാം
 കുളമൊടിതുപ്പുകുറിയ്ക്കുൻ വരക്കും.

കുറ

പലഗഭരമാശിവാക്കിടേണെന്നാ-
 ലുലകിലിതിൽ തെളിവാൻ കണ്ടതി ചെന്നം
 നലമെടുതു കുടിയ്ക്കുവാൻ പിലാവി-
 ന്നിലയതു കുത്തിയതൊന്നുതന്നെ നല്ല.

കുറ

പനകളവധിവിട്ടു നില്പുള്ളമീ-
 പ്തനധരണീസുരനന്ദനാൻറുമാപ്പിഴ്
 ഘനരസമുക്താപുരം വെടിഞ്ഞി-
 ട്തനവധിയക്ഷികളിങ്ങു പണ്ടു പാർത്തു.

കുറ

കുളമൊട്ടു കുടലാസ്സു വന്നിട്ടുമാ-
 സ്തിലയിലിതിൽപ്പനകൾക്കെഴും ലേത്തിൽ
 തെളിവിനൊടുകേരമക്കുരശ്ശീ-
 ലളിതരക്താശ്രി വാണി വാണിതന്ന.

കുറ

ഇഹ ബഹുജനവൃദ്ധ്യഭാരമീ-
 രാഹസമമീ വലുതായ താലവൃണം
 താഹിതനജിതന്നെന പോലെ സമ്പൽ-
 സാഹിത്യസുരോദയരേന്ദ്രമെല്ലാം.

കുറ

സ്ഥിരതരമിഹ വേനലായകാലം
 തത്തമമുവായിവരുന്നു ചോരമുഖം
 നിരപധിഗുണമുള്ള താലവൃന്ദം
 തരമൊട്ടു തീർത്തവനും സുഖം തരുന്നു.

രത്ന

കിളികളുടെ നിന്നാമോൻ വാളം
 നല്ലികളിൽ നല്ല പുളിങ്ങ തുണിടുന്നു
 മുളകധികമഴും പരിപ്പുസാമ്പാ
 റിളയിതിലിന്നിതിനാൽ ചമച്ചിടുന്നു.

കവ്യ

‘മതിരസകരമല്ലാരംഭമുണി-
 ണ്ണതിവിഹലം ചെലു തിന്തിണീവിഹീനം’
 ഇതി വിശ്വധർമ്മനങ്ങൾ ചൊല്ലിടും നൽ-
 സ്തുതിയെഴുമിപ്പുളിയിങ്ങമണരമ്യം.

രത്ന

മരമിതിലുള്ളവാം പുളിങ്ങയുപ്പി-
 ടുരലിലിടിച്ചു ചാണയാക്കിവെച്ചാൽ
 തരമൊട്ടു പുളിയിങ്ങിരതാട്ടു നാനാ-
 തരമിതുകൊണ്ടു ചമച്ചിടും പദോത്സവം.

നന്ദ

പുരുവിതതികലനായൻ നാനാ-
 തരനികരങ്ങളിലിങ്ങു ഭംഗിയോടെ
 ഗുരുപലമിടതിങ്ങി വിങ്ങി നിൽക്കും
 കരുമുളകിൻകൊടി കാഞ്ച കോടിപക്ഷം.

നന്ദ

മരിചമണി പഴുത്തതൂണുനേക്കും
 പരിചൊട്ടു പാക്കുക പച്ചയുണ്ടസംഖ്യം
 മരതകമഥ പത്മരാഗമണീ-
 വാരമിരതഗുണങ്ങളെന്നുപാലെ.

നന്ദ

സുരപിത്രപരിവൃജനാദികാലേ
വിരവാട്ട വിപ്രജനാശനോബവത്തിൽ
കരുമുളകിതുന്ന വേണമല്ലോ
സുതചിരമാസ്ത്രിയൊക്കയും ചമപ്പാൻ.

൬൩.

അഴകാട്ട മരിചകൃഷിയിൽ നന്നായ്
മഴ തിരുവാതിരത്തൊറിലിൽ വേണം
പഴയജനമുച്ചിട്ടുന്നിതേ മ
വിഴയതിലില്ലതു കേരളത്തിൽ മാത്രം.

൬൪.

നിരുപമതചി രാജസ്യയയാഗം
കരുപതി ധർമ്മസുതൻ നടത്തിയപ്പോൾ
ഗുരുഗുണമൊട്ടു കേരളത്തിൽനിന്നി-
ക്കരുമുളകുണ്ടു വരുത്തി സാദരംപോൽ.

൬൫.

അവധിരഹിതപക്ഷംഗികാണ്ടും
നവവിതതായതപത്രകാണികാണ്ടും
പവനജകളുവനാഭേയുണ്ടീ
സ്തവരമാദാകളുവരുത്തിനാത്താൽ.

൬൬.

അതിമധുരസം സുവർണ്ണവർണ്ണം
കൊതി സകലത്തിനുമേകിട്ടും സുഗന്ധം
ഇതി പല പല സൽഗുണങ്ങളാൽ ന-
മതി സുഖഭം കളുവനം വിശേഷം.

൬൭.

സുതചിരമമൃതാദിചന്ദ്രസാരം
കരുണ വെടിഞ്ഞു കവർന്നിട്ടുണിവാറിൽ
കരുതുകയി കരുതെ പള്ളിയെന്ന-
മെളൊരു കപടത്തൊട്ടു കണ്ടിട്ടനു മാധം.

൬൮.

പരിണതകമളീഫലങ്ങൾതന്നിൽ
 ചെറിയ കുതുമലമുള്ളിലുള്ള മൂലം
 ഹരിമുഖരവിലാമരേഴപരന്മാർ
 പരിചൊടു വന്നിഹ വാണിടുന്നു മന്നിൽ. നന്ദൻ

ബലമൊടു നന്ദനത്രവാഴ്ത്തൻ നൽ.
 ക്ഷലകൾ നിറച്ചു പഴങ്ങൾ കണ്ടുകാൾവിൻ
 ചിലരിതു കരിയൊരു ചുട്ടതിന്നും
 ചിലരിതിന്നാൽ പ്രഥമൻ വരട്ടിവെട്ടും. ൭൦

വലിയൊരു തിരുവോണ്മാം മഹത്തിൻ
 നില നിരുപിള്ളകിലിപ്പഴന്നരക്കിൽ
 ഫലമിതു തിരുവാതിരോസ്തവശ്രീ-
 വിലസണമെങ്കിലുടൻ വരത്തിടേണം. ൭൧

പരമശക്തിയ കേരളത്തിലേയ്ക്കായ്
 സുരപതി മഠം തെളിഞ്ഞിതേകിപോലും
 സ്ഥിരമേതുകാണിതിട്ടൊഴും കേൾ
 പരസ്പരഫലമതിവഴവിട്ടു. ൭൨

വലമിതു മരമാണ് കൊമ്പനാ-
 തലവനെഴുന്ന തടിച്ചു കൊമ്പുപാലെ
 അലസത കലരാതെ കാണവേക്കേ
 ഫലമുളവാത്തു കണ്ണുകൾക്കു നന്ദം. ൭൩

ബാലിരപലമോം പടറി കണ്ണൻ
 തടിച്ചുണമുള്ള പഴങ്ങൾ പൂണ്ട പൂവൻ
 ഉചിതമിതി വിചിത്രപത്രരംഭം-
 രവിതമൊമ്പ്രമീ നൂപരൻറ തോട്ടം. ൭൪

മീല കലകളിലായിരത്തിലേറും
 നല്ലമതിവിസ്തൃതമെന്തിതോത്തിട്ടുവോൾ
 മലരഹിതമിവയ്ക്കിവണ്ണമണ്ണ
 നലമൊട്ടു വണ്ണവുമുണ്ടു വേണ്ടുവാളും.

ഒ

അപായരി നന്മയാട്ട വെക്കു-
 നന്മയികണക്കെന്തെന്നു ചോന്ന കുഞ്ഞ്
 ഗുരുതരധികാരകൊണ്ടു പൊക്കി-
 ഒല്ലാതെനമിന്നിതു പാക്കിലെത്രചിത്രം.

ഒ

അറിയുവിനിഹ ചോന്ന പച്ച തൊട്ടാൽ-
 ചെറ്ററിയുമിതെരിലുമെന്തു പിന്നെ പെറാൽ
 കുറികളിലതിരച്ചൊരും രസത്തെ-
 ചിരിയെവന്നും പരുമാന ചേക്കുമല്ലോ.

ഒ

മിഴി ചൊരു മിഴിച്ചു കുഞ്ഞ് ചോന്ന
 കഴുകിയിരുന്നതും നൽക്കളങ്ങുപോലെ
 ചെടിമരമിതാത്തുതാഴ്ന്നിപ്പോ
 ചെടിമരമവനമിന്നിതൊന്നു കണ്ടാൽ.

ഒ

പലതന്നെഗണമൊത്തു ലോകർ വരും
 പല ബ്രഹ്മാനീനികരങ്ങൾ ഭംഗിയോടെ
 പലമൊട്ടുലിഖിത കണക്കൊല
 ചിലാമൊട്ടു നൽച്ചുളകങ്ങൾ പൂണ്ടിട്ടു.

ഒ

ഇഹ സകലവുമൊട്ടു കാക്കുവാനോ
 വിഹരണകൊതുക്കമൊട്ടു ചാടുവാനോ
 ബ്രഹ്മതികൾ നിജസൽപലക്കുലത്താൽ
 വിഹതവിളംബരമെടുത്തിട്ടു ചാപം.

വ

പലപല മരമേറി നല്ല ഭംഗം
വിലസിന കമ്പളവള്ളിതന്നിലെല്ലാം
ഫലഗണമിഹ കാണെ ഞ്ഞവതുല്യം
നലമൊടു ഭൃഗുമണിഞ്ഞിടുന്നു മെയ്യിൽ.

വൃഹ

തിരൊട്ടു പല മത്തവല്ലിയിൽ പൊൻ-
നിരൊട്ടു മുത്തു പഴുത്ത സൽപ്പലൗഘം
കാവുകളണയാതെ കാണെ പൊന്നിൽ-
നിറകലശങ്ങൾ നിരത്തിവെച്ചുപോലെ.

വൃഹ.

കടമിഴികൾ മിഴിച്ചു കാണെ, ഭൂമി-
തടമതിൽ വെള്ളരിവല്ലിതൻ ഫലൗഘം
ഇടചെറുതുപടാതെ രക്തവണ്ണം
തടവിയ പട്ടുരമാൽ വിരിച്ചുപോലെ.

വൃഹ

നിരപമഗുണമുള്ള കക്കരിയ്ക്ക-
ണ്ണൊരു കാവില്ലിവിടത്തിലോത്തിടുമ്പോൾ
സുരചിരമിതുപോലെ മററു വല്ലി-
ഗുരുഫലസംഘവുമുണ്ടു കണ്ടുകാൾക.

വൃഹ

വിരിവധികമിയന്ന പാതൽതൻമേൽ
പരിചൊടൊഴുന്ന പടോലവള്ളിതോറം
പെരിയ ഫലഗണങ്ങൾ തൂങ്ങിടുന്നു
ഹരി! ഹരി!! മുട്ടുകളിട്ടുപോലെ കാണെ.

വൃഹ

ഉരുതരുചി ഭോജനത്തിനേകം
സുരചിരകണ്ണലതാഫലങ്ങൾ കാണെ
ഒരുദിനമിതുകണ്ടു “ചേല”വിപ്രൻ
വിരതൊട്ടു വാഴ്ന്നു വരുത്തിപോൽ കരത്തിൽ.

വൃഹ

പുളകമൊടതിഭോജനേച്ഛ യുണ്ടാം
മുളകിതിനുള്ള ഗുണങ്ങളോക്കിലാക്കും
കുളമൊടിതിനു “കുപ്പ”ലെന്നു നാമം
മുളകിതു കുപ്പൽവഴിയ്ക്കു വന്നമൂലം.

വൃശ്ച

തെരുതെരെയൊരുപാടു മക്കളുണ്ടാ-
യ്ക്കരുമരമീമുളകിന്നതൊന്നുമൂലം
കുരുക്കലപതിമാത്രനാമധേയം
വിരുതൊടിതിന്നു കൊടുത്തുപോൽ മഹാനാർ.

വൃശ്ച

മുളകുകൾ പലജാതിയിങ്ങു നില്പു-
ണ്ടുവ്യവെടിഞ്ഞു പലങ്ങളോടുകൂടി
പ്രളയജലധിപോലെ നല്ല സാമ്പാർ
മുളകിവകൊണ്ടിഹ വേണമെങ്കിൽ വെള്ളാം.

വൃശ്ച

നിരവധിഗുണമുള്ള വെട്ടുചേമ്പിൻ
നിരയിവിടത്തിൽ വിളങ്ങിടുന്നു പാരം
ഹര! ഹര!! രുചി ഭക്ഷണത്തിനേകാൻ
പരമിതിനെന്തുപട്ടുതപമോത്തിട്ടുന്വേദം.

നർത്ത

സുധയൊടെതിരിട്ടുന്ന സുന്ദരീണാ-
മധരഗുണം കലരുന്ന ചീര കാഞ്ച
അധനനമിതുകൊണ്ടു ഹന്ത! നാനാ-
വിധമിഹ നൽക്കുറിവെച്ചു കൂട്ടിടുന്നു.

നർത്ത

പയറിഹ പലജാതിയുണ്ടിതോത്താൽ
വയറിനീടം ചെറുതെന്നു ലോകർ കേഴും
പ്രിയതരമിതു വാങ്ങുവാൻ സമസ്ത-
വ്യയമുടനേ തടവാറു ചെയ്യുമല്ലോ.

നർത്ത

മുതിരയിടനിറഞ്ഞ കായ പൂണ്ടി-
 ഞ്ഞിരസമേവനമേകി നിന്നിട്ടു
 ക്ഷിതിയിതിലിതിനാൽ പഴക്കവെണ്ണം
 മതിയെളിയുപടി കണ്ടതിയുള്ള കാലം

നന്ന

പലമേലിടതിങ്ങുമാറു ചെറുക്കു
 ഞ്ഞുലകിതിലോരമുഴന്നു നിന്നിട്ടു
 പലതിനിതു വരത്തിടാൻ വിശേഷം
 പല പലമാറഗുണത്തിനും തരമു

നന്ന

കിമപി പെരിയ പന്തലിൽ പടന്നു-
 ജ്ജമര, ഫലങ്ങളുനന്തമേനിട്ടു
 താമരജനമിതാഗ്രഹിക്കുമുലം
 ക്രമമാടിതിങ്ങമരയ്ക്കായ് ഭവിച്ചു.

നന്ന

തല കിമപിച താണിട്ടും പ്രകാരം
 ഫലമരമാത്തിഹ “തോര” നിന്നിട്ടു
 പലഗുണമിതിനുള്ളതോത്തു വായിൽ
 ജലമൊഴുകും മനുജകുടും നാവു തോരാ.

നന്ന

ശ്രീനയനതനയോദരത്തെ വെന്നി-
 ഞ്ഞവരതം വിലസും കിഴങ്ങു കാക്ക
 കുനയധികമഴന്നിതൊന്നു പൊക്കാ-
 നനവധിയാളുകുളൊത്തുകൂടിയേണം.

നന്ന

വിഷം പെരുത്തുള്ളഹിവൃത്തികാദിതൻ
 വിഷം ഹരിയ്ക്കും പരമയധ്യങ്ങളും
 കഷ്ടംബിപോക്കുന്ന മഹായധ്യങ്ങളും
 വിഷം നൂറാം കലരാത കാക്കുകോ.

നവ

ചൊല്ലാൻ വ്യക്തവപല്ലവഭാരകാരി-
 യെല്ലാം നിറഞ്ഞ തരു പല്ലികൾ സംബ്രമിച്ചു
 ഉല്ലാസമാടിനിയമുണ്ടിവിടത്തിലെല്ലാം
 ചൊല്ലാനുസാധ്യത്തിന്നു തുറമൊന്നു വേണം. നർൻ

ചേണാനീടും മഹിവല്ലഭനുടെ വലുതാ-
 യീടുമിത്തോട്ടമെല്ലാം
 കാണാനാരായിരം കണ്ണിഹ മമ തരണം
 പത്മജൻ ഹരതമന്ത്രേ
 വിണാഗ്രന്ഥമാക്കമാലാകിതകരുണയാം
 വാണി ജിഹ്വഗ്രന്ഥം
 വാണാൽ കൊള്ളാമിതിന്നുചിതഗുണനാ-
 തെല്ലുടൻ ചൊല്ലുവാൻ മേ. ൧൦൦

ഇങ്ങിനെ “ശോശിതാദിത്യചരിത”ത്തിൽ
 വ്യവസായ നിരർത്ഥമെന്ന
 രണ്ടാംസംഗ്രഹം കഴിഞ്ഞു.

രണ്ടാം സംഗ്രഹം.

കൊണ്ടാടിയിങ്ങിനെ മഹത്തമമായുരച്ചു-
 കൊണ്ടാടുന്നതെല്ലവിടത്തിൽ നടന്നിടമ്പാൾ
 കണ്ടാർ പരം പണിയെടുക്കുമൊരുത്തനെ, കണ്.
 കൊണ്ടാൾവേ കൊടിയ കൊതുക്കുമാടുകൂടി. ൧

വെട്ടും ലതാതരുഗണങ്ങളവൻ ചിലപ്പോ-
 ഉളൊട്ടും കുളങ്കമണയാർത്ത പരം കിളിയും
 കെട്ടും ചിലപ്പൊഴുലയും ചിലതാഞ്ഞു തട്ടി
 മുട്ടും ചിലപ്പൊഴുവിടെപ്പലതും നനയ്ക്കും. ൨

ഉല്ലാസമാന്വിതയപ്പുരുഷന്റെ വേല
 ജ്ഞേല്ലാറിനും നിയതമുണ്ടധികം വിശേഷം
 വല്ലാത്ത വിസ്താരസാലതു കണ്ടുകണ്ടു
 തെല്ലാജനങ്ങൾ പരമങ്ങിനെ നിന്നുപോയി.

ന

ശ്രീരാജമാനതനുവുള്ളവനോടു പിന്നീ-
 ടാരാലണഞ്ഞിവിർ തെളിഞ്ഞു പറഞ്ഞു കിഞ്ചിൽ
 ഞ്ഞുരാണയേ! ഗുണമെഴുന്ന ഭവാനിദാനീം
 നേരാജ്ഞിമിച്ചിട്ടക ഞങ്ങളൊടാദേരണ.

റ

ഹന്താദരാൽ പറക, മാമകതപബോധാ-
 ലെന്താണു് സാധ്യമവിടയ്ക്കതിനായ് ശ്രമിക്കാം
 പന്തിയ്ക്കുവന്റെ മൊഴിയിങ്ങിനെ കേട്ടു തെല്ല
 ചിന്തിച്ചുനിന്നവനൊടായവർ ചൊല്ലി മെല്ലെ.

ര

ബോധിച്ചുകാൾക്കു പരമിപ്പരിഷ്ക്കുശേഷം
 സാധിച്ചിടേണമിഹ ഭൂപതിദർശനം കേൾ
 ബോധിച്ചുകാൾവിനിഹ നിങ്ങൾ നൃപാവലോകം
 സാധിച്ചവനെ പരമെന്തിനതിന്നു യത്നം.

സ്ത

ഇന്നാ മഹീപതിവരന്റെ വിലോകനത്താൽ
 നന്നായ്പ്രയോജനമുറയ്ക്കുവിനെന്തിദാനീം?
 എന്നായവന്റെ മൊഴികേട്ടുടനേ ജനങ്ങൾ
 ജ്ഞാനാലീ പറഞ്ഞു നൃപദർശനസാദ്ധ്യമന്തം.

ജ

വാട്ടം വിനാ ഗുണഗണങ്ങളിവണ്ണമൊക്കാൻ
 തോട്ടങ്ങളിപ്പൊഴതിലെപ്പടിനോക്കിടേണ്ടു?
 കോട്ടം കളഞ്ഞതു സമസ്ത ദൃഷ്ടിയുമുള്ള
 നോട്ടം തികഞ്ഞ നൃപനോതിയറിഞ്ഞിടേണം.

വ്യ

ഹന്തായതിനു പുനരെന്നിനു ഭൂമിനാഥൻ
ഞാൻതാനുരൂപനട, നിക്കഥ കേട്ടുകൊടുവിൻ
ശാന്താശയൻ കൃഷിയിലുൾക്കടവാഞ്ചരമൂലം
ഭ്രാന്തായ മെട്ടാരുവനിങ്ങുളവായി മൂന്നം.

ന

അക്ഷാമമായവനടൻ കൃഷിക്കാണ്ടു കോടി-
ലക്ഷാധികം പവന നായകനായ് ഭവിച്ചു
യക്ഷാധിരാജനിവേനാട്ടു തിരക്കുകാണ്ടാ-
ബ്ധിക്കാടനപ്രണയിതൻ സഖിയായി വാണു.

ഹ

പൊല്ലാന്നനന്തരവരാകുമവക്കു മോഹ-
മില്ലാ കൃഷിപ്പൂ, ലവലേശമോറാ!; ധനത്തിൽ
നിലാഞ്ഞയുണ്ടു കൊതി, യക്കഥ ചിന്തചെയ്യ
വല്ലാത വാച്ചു പരമായവനാധി ചിത്തേ.

ഹ

മട്ടം മനസ്സോടവനങ്ങു കൃഷിപ്പൂ മോഹം
തട്ടുന്നതിനു പല വിദ്വന്മട്ടത്തുനോക്കി
ഒട്ടം ഫലം തന്നേ കുണ്ടുതമിപ്പ; മണ്ണ-
വെട്ടുന്നതിൽ കാവനന്തരവക്കു തോന്നി.

ഹ

വാങ്ങെതരം തന്നു വിയത്തിഹ മണ്ണു വെട്ടാൻ
ഞാൻ 'ചേന്ന'നല്ല, 'ചെറുകുണ്ട'നല്ല പാതാൽ
തഞ്ചത്തിലിങ്ങിനെ നിനച്ചു മഹാഭിമാനം
നന്തഞ്ചത്തിരിപ്പുമവർ തൽകൃഷിവേല വിട്ടു.

ഹ

കാനോർ കിളിപ്പൂമുളവിൽ പരിഹാസഹാസ-
മാനോരനന്തരവർ നൊറി ചുളിച്ചു നോക്കും
ചേന്നോരു വേലക്കുളട്ടക്കുറയാൽ മിന്നത്തു
വാങ്ങാരു മൊയ്യുഴവെന്നാരു ഭീനമിപ്പ.

ഹ

ശീലത്തിനൊത്ത നരനെയൊരുപാടു വീഴ്ത്തി
കാലത്തു കഞ്ഞി ചെറുമുട്ടൊടവൻ കുടിയ്ക്കും
വൈലോരമേതു മഴയേറുമവൻ കിളിയ്ക്കും
മൈലേഴമകിലുമവൻ കഴിയ്ക്കയില്ല.

൧൪

കുളിന്റെ ഗന്ധമവനേൽക്കുകയില്ല, നൽക്കം
മെളിന്റെ രുചിയ്ക്കു കാവെനിയ തേക്കുമെന്നും
കൊളിയില്ല വൈലു മഴ മഞ്ഞിവരുന്നതില്ല
മേളിയില്ലവൻ കൃഷി വേലമല്ലത ചെല്ലാൻ.

൧൫

കുഴിച്ചു മുട്ട മറിയുംപടി നീണ്ടുതണ്ടു
വൃഷ്ടിപ്പെടും ഭൂമി, മുരസ്സുകൊ വിശാലം
മുഴുകൊതുങ്ങുമേ, നൽകൃഷി വേല ചെല്ലാൻ
സൃഷ്ടിച്ചുതാണവനെയും തനവെന്നു രോണം.

൧൬

പണ്ഡിച്ച്ചിതാൻ വിഷമമുണ്ടാരു മുട്ടിടൊട്ടും
ഭണ്ഡിച്ച്ചിതാവനമോ! തരമോടു കീറും
മണ്ണുക്കിൽ വെട്ടിയുകുന്നവിധം കിളച്ചാൽ
വെണ്ണിടതെന്ന പരമം ചെറുലാക്കല്ലോ.

൧൭

എറുന്ന വേഗമോടവൻ കപിയെന്ന പോലെ
കേരം മഹാവിഷമമായ മരത്തിലെല്ലാം
കൂറുള്ള നാശമുണ്ടവനെയും പരം പരമ്പ-
തോരം സ്വസ്ഥമിടൊട്ടൊടിമോടു കാല്പാൻ.

൧൮

തെറ്റൊന്നവന്നുമുതലേ തടിച്ചു നിൽക്കും
പെറ്റമ്മ പോറ്റി മരുവുന്ന ശിശുക്കൾപോലെ
ശ്ലേശൽ കഴങ്ങുകിലുമായവ വേല ചെയ്യ-
മാശാന്റെ ശിക്ഷയിലമെന്നാരു ശിശുർപോലെ.

൧൯

വന്ദിച്ചു പോത്തു, വൃഷമെന്നിവ ലോകമോം
കന്ദിച്ചിടുംപടി മരിച്ചു കയത്തിടുമ്പോൾ
മുമ്പിൽ ജവരത്താടവെന്നോടിയണഞ്ഞവരിൻ
കൊമ്പിൽ പിടിച്ചു മുടനപ്പൊഴുതൊക്കെ നില്ക്കും.

൨൧

വാട്ടത്തിനാൽ തൃണവ്യാമൊട്ടുമുളച്ചിടാത്ത
പൊട്ടപ്പറമ്പുകളവന്റെ വശത്തിൽ വന്നാൽ
ചട്ടാര തെങ്ങുകൾ കറുങ്ങുകുന്നിതല്ലാ-
മൊട്ടല്ലതിങ്കൽ നിറയും വില കൂടുമോം.

൨൨

പെട്ടെന്നു നല്ല രസവാദികരത്തിൽ വന്ന
ചട്ടാറിരുമ്പുടനെ ഹാടകമാം വിധത്തിൽ
പൊട്ടപ്പറമ്പുകളവന്റെ കരത്തിൽ വന്നാൽ
മട്ടൊപ്പാൾ മാമമതിശോഭനമാജ്ഞി.

൨൩

തേക്കിന്നിവൻ നിപുണനാണു കടം പിടിച്ചു
ലാക്കിൽത്തരക്കുള്ള നനപ്പതിനേറെ വമ്പൻ
പൊക്കം ചിലേടമല, താത്തിടുമന്ത്രഭാഗ-
മൊക്കും ഫലം ദ്രവ്യമവന്റെ ഗുരുപ്രയത്നാൽ.

൨൪

ഉണ്ടായ്ക്കുന്നു ചില ഭൂമിയിൽ വെലിനാൽ കേ-
ടുണ്ടാകുമന്ത്രഭൂമി കേടു ജലം നിമിത്തം
കിണ്ടം പിണച്ചിലിനിയുണ്ടു കൃഷിത്തു; വാൻറ
കണ്ടം പരമ്പുകളിലില്ലാതെ കേടുമെങ്ങും.

൨൫

ചീക്കും കൃഷിപ്പണിയിലേതൊരു വിദ്വാനൊണ്ടു-
മാക്കും ദ്രവ്യം കഴികയില്ലവനെച്ചതിപ്പാൻ
ഓക്കാവതല്ലത; കൃഷിപ്പണിയുള്ള കൂലി-
ക്കാക്കാകവേ പരമവൻ ഗുരുനാഥനല്ലോ.

൨൬

കോട്ടിൽ പെട്ടാ വികടദൃഢകായ്ക്കുമല്ലാം
പാട്ടിൽ ഭരിപ്പുവനവൻ; മതിമാൻ നന്മയ്ക്കു
നാട്ടിൽ പലക്കുറുപകാരി, ഭയംഭ്രമിത്തൻ
വീട്ടിൽ സുഖം സദലപപക്കമേൻ വരുത്തി.

൩൭

നിത്യം ചെടിപ്പുരതിവൃത്തിയുണ്ടുവാൻ
കൃത്യങ്ങളിൽ സപദി പാമ്പജനത്തിനായി
അത്യന്തസൗച്യകരമായശനാദി നൽകും
സത്യം നിനക്കില്ലെന്നു വെച്ച 'ദുസ്തമാരൻ'.

൩൮

ഈമാതിരിയ്ക്കു ചിലസൽഗുണവും തികഞ്ഞു-
ള്ളാമാനുമ്പോൾ പുനർഭയംഭയം ചേർത്തുളളിൽ
രാമാജനം സദസി വാഴ്ത്തുന്നവർക്കു
ഭീമാഭിമാനകൃതമാകിയ ദോഷമുലം.

൩൯

സല്ലീലയോടുമേ നൽകുന്നഭാവമോടും
ചൊല്ലി തനിച്ചവരാമായവനത്ഥമതപം
ചൊല്ലിച്ചു മറെ ചില നല്ല ജനങ്ങളേക്കൊ-
ണ്ടില്ലിത്തിരിയ്ക്കുമ്പോൾ, മോരവൻ കുഴങ്ങി.

൪൦

വ്യാധാമമൊക്കെയുമൊഴിഞ്ഞുമാനത്രവർക്കു-
ണ്ടായാത്തി ദുഷ്ടഭൂത ചേർത്തഭിമാനമുലം
പ്രായം കടന്നവിധമായി, ബലം കുറഞ്ഞു,
കായം വിളർത്തു, വളുസത്തടി വന്നുകൂടി.

൪൧

പേയാദിയിൽപ്പരമാപ്തിയ ചൂടു കാപ്പി-
യായാലതീവരസമിങ്ങിനെ സാഭിമാനം
ആയാസമെന്നിയെ രസിപ്പൂമനത്രവർക്കു
മായാവിഹീനമുതരോഗികളായ്ചമഞ്ഞു.

൪൨

നീങ്ങില്ലൊരിയ്ക്കലുമൊരുത്തന നീരിളക്കം
പാങ്ങില്ലൊരുത്തനൊരു മുണ്ടു പിഴിഞ്ഞുടുപ്പാൻ
വീങ്ങിത്തുടങ്ങുമൊരുവന്നടിയെണ്ണ തേച്ചാ-
ലേങ്ങിത്തുടങ്ങുമപരൻ പടി കേറിയാലും.

ന.ന

ചൊല്ലാൻ ശീമയിലെഴും പുതുതായ വേഷം-
മല്ലാസമോടു കലരും ഹൃദമന്ത്രിവസ്ത്രം
സല്ലീലയാടണകിലപ്പാഴനത്രവന്മാർ
ചൊല്ലീടുമങ്ങു കുശലം; ബത! സൽക്കരിയ്ക്കും.

ന.ര

സത്തൻ യോദ്യന്തി കാരുണവൻ നിനച്ചു
ചിത്തം തെളിഞ്ഞു പതിവിട്ടൊരു ശമ്പളങ്ങൾ
കൃത്രിം വിഴച്ചിടുമനത്രവരത്ര പോരാ-
ഞ്ഞതൃന്തരാപസഹിതം ചിലാതവയാത്തു.

ന.ര

“ചെട്ടിയ്ക്കു വല്ലവില നൽകണ,മെന്റെ ശീമ-
പ്പട്ടിയ്ക്കു ചങ്ങലയഹോ! കടമായി വാങ്ങി
മുട്ടിയ്ക്കുമേ കസവുവേഷ്ടിവിലയ്ക്കു,ലോകം
ഞെട്ടിയ്ക്കുമൊച്ചയൊടു പട്ടരതിവ ദുഷ്ടൻ.

ന.ന

കുട്ടിയ്ക്കു മൻപനി,യതിൻ വരുത്തുമെസ്സു,
കുട്ടിയ്ക്കു നിത്യമൊരുപാടിഹ വേണമതും
കെട്ടിച്ചു കമ്മലിനു കേടു ഭവിച്ചു; നാണി-
ക്കുട്ടിയ്ക്കു നാണ,മതിടാതവൾ നേരെ നോക്കാ.

ന.ര

പീഡിപ്പിന്നു പോര ധന,മെന്തിഹ വേണ്ടു പത്താം-
കാസ്സിൽ പഠിച്ചിട്ടുവെന്റെ പരീക്ഷയായി
കേസ്സിൽ ജയം വരണമെങ്കിലുടൻ പലകും
കീസ്സിൽ കൊടുക്കണമെടുത്തു ചുവന്ന നാണു്.”

ന.വ

ചൊല്ലാൻ കാൻവരമീയഭിമാനദോഷം
 നില്ലാത വാച്ചിട്ടമനരൂപരും തദാനിം
 വല്ലാതകന്ന ഹൃദയങ്ങളൊടൊത്തു വാണാ-
 രല്ലാസമഞ്ജിനെ ഭവിച്ചിട്ടുമേവമായാൽ.

നന്

കാലം കഴിഞ്ഞു ചിരമീവിധ, മഹപ്പാളന്ത്യ-
 കാലം ഭവിച്ചു ബത! കാൻവനെത്ര കഷ്ടം!
 മാലങ്കരിച്ചിട്ടമനരൂപരാത്ര വൻദ-
 ശ്ശീലം വിടന്നുടനവൻ പണിയൊന്നെടുത്തു.

ര'റ

കട്ടിൽ കിടന്നിട്ടമവൻ നെടുവീർപ്പു വല്ലാ-
 തിട്ടിഷ്ടഭാവമൊടുമന്തിവരേ ക്രമേണ
 കെട്ടിപ്പിടിച്ചു പലതും പലമട്ടിലോത്തു
 പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു മിഴിനീരൊഴുകുംപ്രകാരം.

ര'മ

ഉൾക്കാമ്പിലത്തലൊട്ടു കാരണവൻ കർഞ്ഞു
 നിൽക്കാത ശോകമൊടനരൂപരും കരഞ്ഞു
 തൽകാലമഗ്നനമഴും തറവാട്ടിലുള്ളോർ
 മിക്കാലുമുൽക്കടരവെന്തൊട്ടുടൻ കരഞ്ഞു.

ര'വ

യെയാ പിടിച്ചു പുനരപ്പൊഴനരൂപവന്മാർ
 കാര്യം നിനച്ചു വളരുന്നഴലൊന്നൊതുക്കി
 ആയുസ്സുപദാവൊട്ടു സർവ്വകൃഷീവലോത്ര-
 ചായുപ്രസിദ്ധഗുരുവാരവേനാട്ടു ചൊന്നാർ.

ര'ന

“എന്താണവ! ബത! ഭവാനു കരയുന്നതിപ്പോ-
 ഉത്തരകിലും പാക, നിൻകൃപയുള്ള ഞങ്ങൾ
 സന്താപമാസകലവും കളയാം; ഭവാനെൻ
 ചിന്താവിഷാദമേതു ഹന്ത! കളഞ്ഞുവെക്കും.

ര'ര

ഹേ രാജരാജസമ! ചൊൽകഴലെന്തിനതഥം
പോരാ നിജപ്രിയതമയ്ക്കു കൊടുത്തതെന്നോ?
ധീരാഗ്രഹണ! തരസാ തവ രോഗശാന്തി-
ചേരാൻ നടത്തിടണമുൽക്കടലമ്മമെന്നോ?

ര'മ

ജ്ഞാനംതരും പല പുരാണവുമാരോല-
സ്ത്രീനം പഠിച്ച ഭഗവൽപദേകതമുലേ!
മാനം വെടിഞ്ഞു വഴിയേക്കാ നടന്നു ഗംഗാ-
സ്നാനം കഴിച്ചൊരു ഭവാനിനിയെന്തു പാപം.

ര'ന

ശ്രീഹംസമന്ത്രജപസിദ്ധി വരുത്തി മായാ-
മോഹം വെടിഞ്ഞു വിലസുന്ന ഭവാനിദാനീം
ആഹന്ത! നൽപഴയമുണ്ടു വിട്ടുന്ന പോലെ
ഭോധം വിട്ടുന്നതിലുമെന്തു മതപമുള്ളിൽ.

ര'മ

ഉണ്ടോ രുചിക്കറവു? ചൊൽകു; വന്ധറിൽ നോവ-
ണ്ടുണ്ടോ? ശിരോഘടയപാർപ്പലലാടത്തുലം
ഉണ്ടോ? കഴപ്പിഹ; ഭവൻ കരയുന്നതേവം
കണ്ടാമ്മയില്ലൊരുവനും ബാഹു ധൈര്യശാലിൻ!

ര'വ

വല്ലാത്ത വൃദ്ധത വരുത്തിയ കേടു കൂടാ-
തില്ലാ ഭവനം ഗമിപ്പൊഴുമാനുമ്പോലും
ചൊല്ലാൻ ഭവനം ദൃഢമില്ല തടസ്സമോമ്മ-
യ്ക്കില്ലാ കുറച്ചിലധികം; കരയുന്നതെങ്ങനേ?"

ര'ൻ

ഓരോതരത്തിലവരിങ്ങിനെ ചൊല്ലിട്ടുന്മാരെ
നീരോഗനായുരവുമക്കിഴവൻ പറഞ്ഞാൻ
“നേരോക്കിലിപ്പൊഴിവനോമ്മ നശിക്കുമാലാ-
ണീരോനേത്തിനിടവന്നതറിഞ്ഞുകാൾവിൻ.

ര'മ

അഞ്ചാത കേരളീനിവനിപ്പൊഴുതുളിലുള്ള
 സഞ്ചാരമിന്നവിധമെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ
 അഞ്ചാറ നാളതു സഹിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടി
 തെങ്ങാകെ വെട്ടുതകിടുന്നു നമുക്കുദേവീ.

ര.മ

നില്ലാതകണ്ടുടനെ നിങ്ങളനന്ത്രചന്ദം
 രല്ലാതയുള്ളവരശേഷവുമങ്ങു പോട്ടേ
 ചൊല്ലാം മരീയ പരിതാപനിമിത്തമിപ്പോ-
 ളെല്ലാം, കടുത്തു വരുവിൻ, മതിവെച്ചു കേരളീനി”.

ര.ര

മുത്തൻ പറഞ്ഞ മൊഴിയിങ്ങിനെ കേട്ട ശേഷം
 ചിത്തം തെളിഞ്ഞവരശേഷമടുത്തു ചെന്നു
 അത്തവില്ലായവരെങ്ങോതി, കൃഷിവാലന്മാ-
 ള്ക്കുതരംസമാകുമവരവരുപ്രസംഗം.

ര.പ

“എല്ലാപ്പുറവുകളിലും പുനരെന്റെ കണ്ട-
 മെല്ലാറ്റിലും നിധികൾ വെച്ചുവന്നാണോ! ഞാൻ
 ഉല്ലാസമോടുകൂടും നിധിയായതിങ്ക-
 ലെല്ലാറ്റിലും പഴയ കാശൊരു കോടിയുണ്ടാം.

ര.ഗ

ഓരോ പറമ്പിൽ നിധിയുണ്ടൊരു നൂറവിത-
 മാശോട്ടമീ വിവരമെന്നറിയാടിയില്ല
 നേരോട്ട ചൊൽവതിനിന്നിങ്ങു മേതാമ്ബിപ്പീ-
 ന്നീരോദനം ഫലമൊട്ടുക്ക, മിവണ്ണമായി.

ര.മ

വൻനോട്ടമുള്ള കിഴവന്റെ വചസ്സു കേട്ടു
 പിന്നോട്ടു മാറിയവർ നിന്നു കുറച്ചു നേരം
 കണ്ഠനോട്ടമിട്ടു ചില മന്ത്രമുറച്ചു തമ്മിൽ
 മുന്നോട്ടുതാനടനെ ചെന്നു പറഞ്ഞു മന്ദം.

ര.ന

“മങ്ങുന്നതന്തിനു ഭവാനിതു കാരണത്താൽ
തിങ്ങുന്ന താപമൊടിനിക്കരയേണ്ട തെല്ലും
താങ്ങുന്നു വെച്ചു നിധി ഭൂമികിളിച്ചു താത്തി-
പ്പൊങ്ങുന്ന ചെറൊമൊഴു തെങ്ങുള്ളതുതരകാളമാം”.

38

“നാട്ടാരിലന്യനൊരുവൻ പരമീയനേം
കേട്ടാലനത്നമുള്ളവരും നിധി കാഞ്ചയില്ല
കോട്ടം വിനാ മുദ്രശരീരികൾ നിങ്ങൾതന്നെ
വാട്ടം വെടിഞ്ഞവനിറയങ്ങിനെ താഴ്ന്നു മോശ്ശാൽ”.

39

“കൂട്ടം ഭവാനിതു നിന്നച്ചു താപിച്ചിടേണ്ട
കിട്ടുന്നതിങ്ങു നിധി വെച്ചു വെട്ടങ്ങുല്ലേഴ്
മട്ടുന്നതല്ല ഏതും മതി തെങ്ങൊത്തന്ന
വെട്ടും ക്രമാലതുവഴിയ്ക്കുമറിഞ്ഞുതരകാൾ”.

40

“നന്നാക്കിയില്ല മഴകേറിയ നിമിശം തന്നെ
യെന്നാൽ ഭനങ്ങുതുക്കണ്ടു ഹസിപ്പൂ മോരം”
“വന്നീടുമോ നിധി വെട്ടുതൊട്ടുമാറ്റാലേകൻ
കൊന്നീടുമോ വന്നനയങ്ങൊരുവൻ കടന്നാൽ”.

41

“ശീലിച്ചിടത്തവർ കിലയ്ക്ക കിൽ മേനി വാട്ടം
ശീലിച്ചിട്ടുണ്വല്ലതുമാറമുടൻ ക്രമത്താൽ”
“മാലിശതരം ഏറ്റി ഭവൻ കരുതേണ്ട തെങ്ങും
മേവിൽതെളിഞ്ഞു മുച്ചി ചെലവെടുക്കുമല്ലാം”.

42

ഈമട്ടു തമ്മിലവർ ചൊല്ലിയൊച്ചു പാരം
പ്രേമത്തിൽ മുങ്ങി പരമായവരാശ്ചരിച്ചു
കൈമതിനുള്ള വഴിയേവമവൻ വരുത്തി
കേമത്തമുള്ള 1 നു പാർക്കിലെന്തൊരാളും?

43

പോയാരനാളമ പരം വെളിവോടുകൂടി-
 ട്രായാസമെന്നിയെ മരിച്ചു കൃഷീവലേന്ദ്രൻ
 ന്ത്രായാനരോധമഥം ചെയ്തു പരേതകാൽ
 മായാവിഹീനമഴൽത്തേടമനത്രവന്മാർ.

നന്മ

ശങ്കേതരം പൊടിപൊടിച്ചടിയന്തരം നൽ
 കെക്കേമമാമഥ കഴിച്ചു വിധിച്ചപോലെ
 വകപ്രഭുതപവർ വിട്ടുടന കിളിച്ചു
 തകക്കടങ്ങാളയെടുത്തിട്ടുവാൻ തുനിഞ്ഞു.

നന്മ

വേറിട്ടു കമ്മമവരാക്കെ വെടിഞ്ഞു നേരം
 കൂറിട്ടുകാണ്ടഥ കിളിച്ചതുടങ്ങി മെല്ലെ
 മാറിത്തുടങ്ങി ഗദാമാക്കയവകു പിന്നീ-
 ടേറിത്തുടങ്ങിയുടലിന്നു ബലം ക്രമത്തിൽ.

നന്മ

കണ്ടും പറമ്പിവ കിളച്ചൊരരയ്ക്കു താത്തി-
 കൊണ്ടങ്ങുശഷമവരാദേവോടു നോക്കി
 കണ്ടില്ല തത്ര നിധിയൊന്നുമവകു തെല്ലുൾ-
 കൊണ്ടില്ല ദൃഢമിതെന്നമട്ടൊപ്പാരാൾക്കും.

നന്മ

ഓരാണ്ടുകൊണ്ടവർകൾ തങ്ങളെ ഭൂമിയെല്ലാം
 പാരാതെയിങ്ങിനെ കിളിച്ചു മരിച്ചു നോക്കി
 പോരാ നിനയ്ക്കിലഹ താത്തിയതെന്നിവണ്ണം
 നേരായ്നിനച്ചു പരാമാന്നരയാൾക്കതാത്തി.

നന്മ

ചാരത്തിനോടു ശരിയായവിടത്തെ മണ്ണ-
 ന്നേരത്തിലെന്തിനു വളം വെറുതെ സമസ്തം
 വീരത മേദമവർതന്നുടൽ കല്ലുപോലെ
 സാരതപമാനിതു; പുണ്യവരസായനങ്ങൾ.

നന്മ

കീഴ്പ്പാട്ടു നോക്കി; നിധിയങ്ങവർ കണ്ടതില്ല
മേല്പൊട്ടു നോക്കി; പുനരായചരശ്ചസിച്ച്
അപ്പൊൾ കനത്ത നിധികുറുപ്പണഞ്ഞ വെൽവാൻ
കെല്പൊത്തിട്ടും വിവിധവൃദ്ധരലങ്ങൾ കണ്ടു. നന്ദൻ

കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞ മൊഴിതൻ പരമാത്മമൃഗി
കൃഷ്ണൻ വെടിഞ്ഞുവിലൊക്കെയറിഞ്ഞു പാതർന്ന
കുണ്ഠിച്ച താനറിയണം ബഹുചിന്തചെയ്തു-
ടുണ്ഠിച്ചു മതികൊണ്ടു മഹാവചോക്താവും. ൭൦

അമ്മാമനോതിയതിനത്ത് മറിഞ്ഞു നന്നാ-
യമ്മാതിരിയ്ക്കു വിലവും മരുമക്കളല്ലാം
അമ്മാമനതുവഴിയാണതുതാൻ പിടിച്ചു
നിന്മായഭക്തി കലരുന്നവർ തെറ്റിടാതെ. ൭൧

ധാരാളമായ് ധനമവർക്കു സുഖിച്ചിരിപ്പാൻ
നേരാജ്ഞാട്ടത്തു പരമാശ്രിതരാമവർക്കും
പോരായ്ക്കു യാനിനമുഹോ! നഹി; വസ്തു വിട്ടു
പോരാതവർക്കു ഓടിയല്ലതിയന്നുമൂലം. ൭൨

പിന്നെ കൃഷിയ്ക്കു ഫലമാത്തു രസം പിടിച്ചു
സന്നദ്ധരായ് സതതമായവർ വേല ചെയ്തു
നന്നായവർക്കു ശരിയായൊരു ധന്യരനി-
ല്ലെന്നായിവന്നു; കൃഷിതന്നെ ധനൈകമൂലം. ൭൩

കണ്ടും പഠനവിവകളാശു ഗുണപ്പെടുത്താ-
നങ്ങളവർക്കു വിരേതൻ വിശേഷമായി
പണ്ടുവന്നോടിച്ചു നിന്നു മഹാജനങ്ങൾ
“കണ്ടുപാവ” നിതി നാമമവർക്കു നൽകി. ൭൪

നേരാകുമോ കഥയിത്തന്നെ നിനച്ചു നിങ്ങൾ
 പാതകങ്ങളു പരമിപ്പൊഴുപ്പന്നിടേണ്ട
 പാരം ഫലിജ്ജമഴകോട്ടമിതഥാതഥ
 സാരം ഗ്രഹിച്ചതുവഴിജ്ജ നടക്കിലാക്കും.

൭൪

ചേർത്തിടണം റിയതമായുള്ളമനുവാച്ചും-
 ലോർത്തിടണം, വ്യയമനനം, മതിങ്ങസാലോ
 പാർത്തിടുകിൽ ക്ഷിതിവിലേഖനമെന്ന കർമ്മം
 ചീർത്തിടമാത്മഭൂജയശ്വേലേന സാലോ.

൭൫

നന്നായഭോ! “കൃഷി വില്പേചനെ” എന്ന ധാതു-
 തന്നാൽ ജനിച്ചതിവിടെ “കൃഷി”യെന്ന ശബ്ദം
 ഇന്നാകയാൽ കൃഷിവില്പേചനമെന്ന കർമ്മം-
 മൊന്നാമതായ ഗുണമകൃഷികൾക്കു നന്നും”.

൭൬

കൊണ്ടാടുമാറ കഥയിങ്ങിനെ ചൊല്ലിയൊന്നും
 മിണ്ടാതെ നിന്നു പരമസ്സമഹാനുഭാവൻ
 ഉണ്ടായോ പരമമംഗളമവലത്തിൽ
 ഘണ്ടാമൃദംഗരവമൊത്തൊരു ശംഖനാദം.

൭൭

ചൊട്ടി തദാ വെടികൾ സത്യമിത്തന്നെ ചൊല്ലും
 മട്ടിജഗത്തിൽ നിറയും ഘാനാഭമോടേ
 കൊട്ടി പെരുമ്പായവൻ നവമഘനാദം
 മട്ടിടുമാറടനെ പിന്നെയുമവമോരീ.

൭൮

“കൃത്യങ്ങൾ വേണ്ടതലസാതെ നടത്തിടേണം
 നിത്യം കൃഷിജ്ജ;ഥ കുളിച്ചു ഭൂജിച്ചുകൊള്ളാം
 നിഷ്കൃദ്ധേൻ നിഖിലദിക്കിൽ നടന്നു സൂര്യൻ
 കൃഷ്ണാകാരിയിതസിന്ധവിൽ മുങ്ങിടുന്നു.

൭൯

മരയാവരൻ പ്രവരൻ നിജവേല നിത്തി-
 പ്പോയാനിതാ ബഹുവഗാവലി പോയിട്ടനു
 വ്യായാമി കഷ്ടകവരൻ പണിയങ്ങു നിത്തി-
 പ്പോയാൽ കൃഷിപ്പണിയെടുപ്പവരെന്നുപാലെ

വൃഥ

ആകെ ഭരിച്ചു രവികഷ്ടനകരത്താൽ
 പാകത്തിൽ വേണ്ട പണിയെടുത്തു ഗമിച്ച ശേഷം
 നാകദ്രുമത്തിൽ വിലസുന്നിതു രക്തവണ്ണ-
 മോലപ്പൂലാലഴകെഴും നവ പല്ലവങ്ങൾ.

വൃഥ

കക്കുന്ന ദുഷ്ടജനമുൾക്കടഭരിതേജ-
 സ്സോക്കുന്നവൻ മറകിൽ വന്നുണ്ടുപ്രകാരം
 അക്കൻ മറഞ്ഞുവിതാ ജനദുഷ്ടിയെല്ലാം
 തക്കം വെടിഞ്ഞു കവരുന്നിതരും വന്നിട്ടനു.

വൃഥ

വണ്ടത്തൽ തേടുമസിതാഭയേഴും നദുസ്സാം
 കണ്ടത്തിൽ വേണ്ട പണിയെയ്തിനകഷ്ടകന്ത്രൻ
 കണ്ണതപരുന്നിയെ ഗമിച്ചു; തെളിഞ്ഞു കാണ-
 നുണ്ടത്ര താരഗണമായ നവാകരത്താലും.

വൃഷ്

മാറും ഗുണാൽ വലിയ കഷ്ടകനസ്സുമിച്ചാൽ
 മററുള്ള കഷ്ടകരുടൻ തെളിയുന്നപോലെ
 തെറാന്നിഷയ രവി മഹാദ്യുതിപോയ ശേഷം
 തെറാന്നു ദീപനികരം തെളിയുന്നു മന്നിൽ.

വൃഷ്

സമ്പൽകരൻ വലിയ കഷ്ടകനസ്സുമിച്ചാൽ
 സമ്പത്തിനേറിയ ബലം കുറയുന്നപോലെ
 അഭോജബന്ധുഗ്രവാൻ ബത! പോകയാലി-
 ണാഭോജിനിക്കിഹ ഭവിച്ച ഗുണം നശിച്ചു.

വൃന്ത

വമ്പത്തമുള്ള കൃഷിവേലത്തെ ചേന്ന്
കമ്പത്തെ ലോകമിതിൽനിന്നകലയ്ക്കു നീക്കാൻ
സമ്പന്നസൗമ്യത കലനംടനോഷധീശൻ
തമ്പത്തി രാത്രിയിത വന്നണയുന്നു മനം.

വൃ

ചേണാൻ പൻകൃഷി നടത്തുമവയ്ക്ക ചേരും
ഷീണാദിപേഗമൊഴിവാക്കുമറക്കിപ്പോൾ
കാണാൻ കൊതിച്ച സകലൗഷധിനാഥനാക-
മേണാകദേവനിത വന്നയുരുന്ന ഭംഗ്യം.

വൃ

വായ്ക്കുന്ന സസ്യനിര തിന്നുവരും മൃഗൗഘം
പോകുന്നതിനടനെ നായ വരുന്നപോലെ
ചീക്കും ജവാലുലകു മൂടി വരും തമിസ്രം
നീക്കുന്നതിന്നിഹ വരുന്ന നിശാധിനാഥൻ.

വൃ

ഉള്ളം തെളിഞ്ഞു വിമലസ്സുകാമോയ
വെള്ളം ധരിത്രിയിലൊഴിച്ചു മ ചൂട്ടു പോക്കാൻ
ഉള്ളിൽ കൊതിച്ച നിശ്ചയം വധു ചന്ദ്രനാകും
വെള്ളിക്കടം വടിവിനോടിത പൊക്കിടുന്നു.

നം

വാഞ്ചരുന്നതുലാധരത്തളിർ, കൊങ്കനം കായ്
പൂഞ്ചായലാമളികൾ പുഞ്ചിരിയായ പുഷ്പം
അഞ്ചാതകണ്ടിവകൾ ചേന്ന് വധുലത്തൗഘം
നെഞ്ചായതിൽ കിമവി കാമമണച്ചിടുന്നു.

നം

അഞ്ചാമുതുകൾ തൊഴുമിസ്സുഭിജ്ഞ ചേന്ന്
പഞ്ചാശുധാവ്യ കലരും വടപിണ്ണിദാനീം
അഞ്ചാതകണ്ടമിതദോഹമോം വിധത്തിൽ
സഞ്ചാരയന്തി ചിലരിങ്ങകിലിന്റെ ധൂപം.

നം

ചൊല്ലാൻതാതുസമയങ്ങളിൽ വേണ്ട കമ്മ-
മെല്ലാം കഴിച്ചിടണമേവരമെന്നമൂലം
ഉല്ലാസമോടിവിടെ നിന്നഥ പോക നല്ലു”
നില്ലാതകണ്ടിതു കഥിച്ചവനാതു പോയാൻ.

നമ്പ

“ആരാണിവൻ പുരുഷപുംഗവനെന്നു കേചിൽ
നേരായ്നിനച്ചിട്ടകിൽ മന്നവനെന്നു കേചിൽ
പോരായ്യാണു കൃഷി മന്നവനെന്നു കേചി-
ലീരാജപുതുനിതു ചേന്നിട്ടുമെന്നു കേചിൽ.

നമ്പ

ചിത്താഭിമാനലവലേശവുമെത്തിടാതെ
സത്താകനോക്കിയതടുത്തിട്ടമീനരേന്ദ്രൻ
ഉൾത്താരിലോക്കിലിഹ സൽഗുണമോം മരത്തിൻ
വിത്താണെന്നിജ്ഞാന കില്ലെങ്കേ തെല്ലമില്ല.

നമ്പ

നോട്ടമൊട്ടും പിഴയ്ക്കാതെ തോട്ടമെന്നിമുട്ടുതാൻ
കോട്ടമന്ത്രേ നടക്കും ഞാൻ പാട്ടമായ്നൽകുകില്ലിനി. നമ്പ

എത്ര നന്നാക്കിട്ടും മണ്ണിങ്ങത്രനന്നായിട്ടും ദുഃഖം
അത്ര പെണ്ണെന്നവണ്ണംതാൻ ചിത്രമില്ലുവുഭാഷിതം.” നമ്പ

മങ്ങിമയങ്ങാതിവർ പുന-

രിങ്ങിനെ പലരും പറഞ്ഞു പലരതമായ്
പൊങ്ങിന കെരുകമഥ ഹൃദി
തിങ്ങി നടന്നാർ ജവേന ചല ചഴിയായ്.

നമ്പ

പലജനമുടനീയുദന്തമെല്ലാം
പലദിശി ചെന്നു പാഞ്ഞു വിസ്തൃതത്താൽ .
നലമൊടതിജവേന കേട്ടു കേൾപ്പി-
ച്ചലകിലശേഷമതി പ്രസിദ്ധമായി.

നമ്പ

കമ്പതതക്കൈവടിഞ്ഞിരുലകിൽ മുഴുവനും
 കേടു കൂടാതെ നന്നായ്
 സമ്പത്തുണ്ടായ്യാനിഞ്ഞിനെ കൃഷിയുടെ നൽ-
 തതപമോദിതഭാവീ

വമ്പതം കൂടിടുന്ന വസുധയുടെവരൻ
 മംഗളശ്രീമരത്തിൻ
 കൊമ്പത്തമ്പോടു വാണാ, നപരിമരുവുമേ
 വമ്പരം ഭാഗ്യവാന്മാർ.

൧൦൦

ഇങ്ങിനെ “ശോശിശാഭിതൃചരിതം”ത്തിൽ
 കൃഷി തത്വ പ്രസംഗമെന്ന
 മൂന്നാംസ്കന്ദം കഴിഞ്ഞു.

നാലാം സ്കന്ദം.

പാരിൽ പ്രജാവത്സലനന്നിവണ്ണം
 ഭൂരിപ്രസിദ്ധൻ പുനരക്ഷിതീശൻ
 പൂരിച്ച കാരുണ്യഭരണ ചിത്ത-
 താരിൽത്തന്നിച്ഛിഞ്ഞിനെ ചിന്തചെയ്തു.

൧

“പരോപകാരം പെരുതായ ധർമ്മം
 ഹരോ ഹരാ! ന്ത്രം വിഹലം സമസ്തം
 പരോപകാരാത്ഥമിദം ശരീരം
 വരോപദേശം ശരിയാണിതോത്താൽ.

൨

അത്ഥമെല്ലാറിനുമുള്ള വേദം-
 മതം ജനങ്ങൾക്കു കൊടുത്തിടേണം
 അത്ഥം ലഭിക്കാത്തവനുള്ള ജന്മം
 വൃതം നിനച്ചാൽ നരകോപമാനം.

൩

അമ്പിൽ ജനങ്ങൾക്കുടനതുമേകാൻ
 മുമ്പിൽ ഗണിക്കാം കൃഷിതന്ന പേണം
 കമ്പിച്ചിടാതോരാച്ചു ചൊല്ലാം
 വമ്പിച്ചു കച്ചോടമതിന്റെ താഴെ.

൪

വേണുന്ന ധാന്യാദികളുരുവിച്ചു
 കാണുന്നതെല്ലാം കൃഷിതന്നിലല്ലോ
 വേണുന്ന ദേശങ്ങളിലായതെത്താൻ
 ചേങ്ങാറ കച്ചോടമതാണു് ദേദം.

പണ്ടങ്ങുമില്ലാത്ത ഗുണങ്ങളെല്ലാം
 കണ്ടുൻ പരീക്ഷിച്ചു കൃഷിസ്തേഹാ! ഞാൻ
 കൊണ്ടാടി മാലോകരുമിങ്ങു വന്നു
 കണ്ടാതെല്ലാം ബഹുതൃപ്തിയോടേ.

൩

ധനം കൊടുക്കുന്നതിനെക്കാടുത്താൽ
 ധനം കൊടുക്കുന്നതുപോലെയായി
 അനന്തശാന്തിസ്തിനി ഞാൻ തുനിഞ്ഞു
 ജനത്തിനാണ്ടാമേൽ തീർത്തിട്ടെന്നു്.

൫

അനന്തസംഘങ്ങളിൽ വെച്ചു മുഖ്യം
 നിനയ്ക്കുകിൽ ഘോരതരാമന്മാരാം
 നിനയ്ക്കിലും ഹന! മഹാഗുണാർ
 മനക്കുരുനിൽ ഭയമേകമല്ലോ.

൮

എന്നാൽ മഹാരോഗഗണത്തിൽ വെച്ചി-
 ട്ടൊന്നാമതോത്താൽ വിഷജാതരോഗാ-
 ഇന്നാകയാൽ ഞാൻ വിഷബൈദ്യമാഹ-
 മിന്നാകത്തിങ്കൽ നടത്തിട്ടുണേൻ.

൯

മഹാനഭാവൻ റുപനേവമോത്തു
വിഹാരമന്ത്രേ വിഷ്ണവദ്യമേരം
സഹോദരന്മാരെടുക്കി നന്നാ-
യിഹോപകാരത്തിനു ചെയ്തു നിത്യം.

൧൦

മൂല്യങ്ങളേറുന്ന മഹത്തഷ്ടങ്ങൾ
മൂല്യം തദാ കിഞ്ചന വാങ്ങിടാതെ
കല്പൻ റുപൻ കാശ്യാപമാമുനീന്ദ്ര-
തല്പൻ റുണാം നൽകി വിഷ്ണാത്തി തീർത്താൻ.

൧൧

‘മിടുക്ക’നെന്നീ വിരുദാഖ്യ തേടും
മിടുക്കനാം ഭൂപതിതമ്പിയേകൻ
വടുതലമല്ലാക്രിയ ചെയ്യവാനും
കടുത്ത ‘കൊച്ചുണ്ണി’മഹീശനന്ത്യൻ.

൧൨

സോമയുരാകുന്നിവരോടുകൂടി-
ക്ഷേത്രങ്ങൾ നൽകും വിഷ്ണുശാഗമല്ലാം
വാദം വിനാ ഭൂപനവൻ കളഞ്ഞു
മോദം ജനങ്ങൾക്കുളവാക്കി പാരം.

൧൩

മുറയ്ക്കു കേരുന്ന വിഷം ചിലപ്പോ-
ളിറക്കിട്ടും നൽജലധാരയാലേ
പറിചെടുത്തതൃഷ്ടധിയാലെയുള്ള
മുറിപ്രലേപാലമ മററാരിയ്ക്കൽ.

൧൪

ചിലക്കു നന്യം വിധിപോലെ ചെയ്തും
ചിലക്കു വേഗേന ഞരമ്പരത്തും
ചിലക്കു വംനിക്രിയ ചെയ്യുമേവം
പലക്കുമോരം വിഷശാന്തി ചേർക്കും.

൧൫

നിരത്നമാണന്യചികിത്സയെന്ന
തരത്തിലായാലതിയാം വിഷത്തെ
ശിരസ്സു കീറിട്ടവിടെ ക്ഷിതീശൻ
സരക്തചർമ്മാദികൾ വെച്ചെടുക്കും.

൧൬

അസംഖ്യേചിഹ്നം ബത! തേടിയാലും
രസാധിപൻ ബുദ്ധി മടുത്തിടാതെ
രസപ്രയോഗേന വിഷം ഹരിജ്ഞം
ബിസപ്രകാശാമിതകീർത്തിയാലീ.

൧൭

ദുഷ്ടീകരൻ, മണ്ഡലി, രാജിലാഖ്യ-
നവ്വീതല മൂന്നു തരത്തിലേറും
ഗുപ്താളിടം പാമ്പുകളുള്ളവരിൻ
സദ്യാന്തിദം ക്ഷേപളമവൻ ഹരിജ്ഞം.

൧൮

കുരുത്ത കൂടിടിന വൃശ്ചികത്തിൻ
പെരുത്ത നാനാവിധമാം വിഷത്തെ
കുരുത്തമേരം ഞ്ചനാശു പോക്കി
വരുത്തുമല്ലൊക്കുമതീവസൗച്യം.

൧൯

എലിജ്ഞ ചേരും വിഷമുഗ്രമൂറും-
പുലിജ്ഞ ചേരും വിഷമെന്നിതെല്ലാം
വലിപ്പമേറും മതിയുള്ള പേൻ
ചലിച്ചിടാതാശുതരം ഹരിജ്ഞം.

൨൦

തീരാത്തതാണെന്നിഹ നിശ്ചയിച്ചു
ഘോരാന്തി ചേർക്കുന്ന വിഷത്തെക്കെല്ലാം
നേരായുടൻ പോക്കുകകൊണ്ടു രണ്ടാം-
'കാരാടി'യൻതാനിതി ലോകർ ചൊന്നാർ.

൨൧

വൂരിച്ചിടും നന്മ കലന്നിട്ടന്ന
ചാരിണധീശന്റെ മഹാ ഗുണത്തെ
ഭൂരിപ്രകാശത്തൊടു കണ്ടു ചിത്ത-
താരിൽ പ്രജ്ഞാദാൽ പരമേശ്വരാനി.

൨൩

“സത്താചിടും മാടമഹീശവംശ-
മുതുകമീയുത്തമന്ത്രിപാലൻ
ചിത്താദിരാമാചിലസൽഗുണത്തിൻ
വിത്താമവൻ കിഞ്ചന രാജാചിതൻ.

൨൪

പാരം മഹാമാരിതി നാമധേയം
ഐസരം കലനുള്ളവരുണ്ടു പിന്നെ
ചാരുതമില്ലാത്തവർത്തന്റെ പേരിൽ
ചേരുന്നതില്ലല്ലാമിന്നു സാരം.

൨൫

കാലേ കളിഷ്ടം ശുഭവസ്തുഭൂഷ-
യാലേ ശരീരത്തെയലങ്കരിഷ്ടം
ചാലേ ഭൂജിഷ്ടം സുചമയാരാജെ-
ന്നാലത്തു മഹാത്മ്യാവനം പാർത്താൽ.

൨൬

ധരതലേ സർവ്വഗുണാഡ്യനായി-
ഒട്ടൊരാളു ഞാനെന്നു വരുത്തിവെപ്പാൻ
ദുരാഗ്രഹത്താൽ പല ഗോഷ്ടി കട്ടി
നിരാശരാകുന്നവരോ മഹാമാർ.

൨൭

അറച്ചുപോയ പരതന്ത്രദാസ-
മുച്ചു ചൊല്ലാമിദമെന്നൊക്കെ
നിറഞ്ഞ മാനുലധികപ്രസംഗം
പറഞ്ഞിട്ടന്നായവരോ മഹാമാർ.

൨൮

നടിച്ചു മാനം പരമാംഗുലോഷ്വ
പടിച്ചവരേ ഭൂമി ലഭ്യമാവു
നടിച്ചിവണ്ണം തറവാടശേഷം
മുടിമുട്ടിടുന്നോർ ചിലരോ മഹാൻമാർ. ൨൮

ഘടം, പടം, തത്തു, കലാല, ഞാനെൻ-
ക്കടം പറഞ്ഞത്ര സദസ്സിലെല്ലാം
ഉടൻ ശ്രവിഷ്ടനവർതന്റെ കണ്ണ-
വുടം പൊളിഷ്ടനവരോ മഹാൻമാർ. ൨൯

ഉരയ്ക്കുവാൻ ദുഃഖമായ സൂത്രം
തരത്തിലോതിത്തരസാ സദസ്സിൽ
ഇരക്കുവാൻ വന്നണയുംപ്രകാരം
തിരക്കുകൂട്ടുന്നവരോ മഹാൻമാർ. ൩൦

വെട്ടപ്പിൽ മിന്നും പുതുശീലാകാണ്ടു-
ള്ളുപ്പു, തക്കസയുള്ളു ചെച്ചൻ,
അടിയ്ക്കു ബുദ്ധിസ്സുനിവയിട്ടു മാനം
നടിച്ചു കൂട്ടുന്നവരോ മഹാൻമാർ. ൩൧

വീഴും വളൻള്ള മോഡികാരം
സൈമയ്ക്കും വെടിഞ്ഞൊന്നു ലഭിഷ്ഠിലാപ്പാർ
കായ്ക്കും ഗ്രഹിഷ്ഠാത്ഥം തീപ്പ് ചെയ്യാൻ
ധൈയ്യം പെടുന്നവരോ മഹാൻമാർ. ൩൨

വിടന്ന് സൽക്കാരമനുഷ്ഠിക്കേണ്ട
കടന്ന മാലോകരേഴും സഭായരും
കടത്തിലായ് നല്ല വിവാഹകർമ്മം
നടത്തിടുന്നവരോ മഹാൻമാർ. ൩൩

വായുസ്സു നന്നല്ലലകിൽ പരം ദ-
 യുശസ്സുതാനെങ്കിലുമായ് വശേ
 പായസ്സു ശീലിച്ചു നരച്ചിരിക്കും
 വയസ്സുകൂട്ടുന്നവരോ മഹാനാർ.

ന.ര

നിശാതബുദ്ധ്യോ ബഹുലോകദോഷം
 വിശാലമായ്ക്കണ്ടുപിടിച്ചതെല്ലാം
 കശാപിശായെന്നു പറഞ്ഞു തളി-
 മശാന്തരായുജ്ജ്വലാ മഹാനാർ.

ന.ര

നിനക്കിൽ ഞാൻ മുപ്പതു വത്സരങ്ങൾ
 കനക്കുമുദ്യോഗമൊടൊത്തു വാണു
 ഇനിക്കുശാലായ്, കുറെ നാളിരിക്കും-
 മെനിക്കു 'മെന്നോപ്പുവരോ മഹാനാർ.

ന.ന

സാരം വെടിഞ്ഞുള്ള വിവാദശാസ്ത്രം
 പാരം നടപ്പുണ്ടുചിലം നിരത്ഥം
 സൈപരം തെളിഞ്ഞായതഃശയമോതാൻ
 നേരം നമുക്കില്ലതു യോഗ്യമല്ല.

ന.ര

അലംഘ്യമാം ശാസ്ത്രഗണത്തിൽവെച്ചു
 മലം ഹരിക്കും വരവെവദ്രശാസ്ത്രം
 ബലം ശരീരത്തിനു ചേർക്കുമലം
 ഫലങ്ങൾകാണുക്കുകിലുത്തമംതാൻ.

ന.വ

ചിലപ്പാഴുണ്ടായ്ക്കുമത്ഥംമാറാം
 ചിലപ്പാഴുണ്ടാം പെരുതായ ധർമ്മം
 ചിലപ്പാഴുതുമരമെത്രീയുണ്ടാം
 ചിലപ്പു ശത്രുക്കൾക്കുതരിയുണ്ടാം.

ന.ൻ

വിലപ്പെടും വൈദ്യോചിതകർമ്മമല്ലോ
 നിലയ്ക്കുന്നിന്നേററവുമദ്യസിന്ധോ
 ഫലത്തെയാടാക്കാത്തതേ വൈദ്യമില്ല
 പലക്കുടമാത്താലതു സമ്മതംതാൻ.

൪൦

വൈദ്യങ്ങൾ നാനാതരമുണ്ടുവരി-
 ലാട്ടും നിനച്ചാൽ വിഷവൈദ്യമല്ലോ
 സദ്യോ വധിക്കുന്ന വിഷം ഹരിപ്പാൻ
 സദ്യോഗുണമേയതിലെന്നമൂലം.

൪൧

ഗുണങ്ങളേവം പലതെണ്ണമില്ലാ-
 തിണങ്ങുമീ വൈദ്യമറിഞ്ഞു ചെയ്യാൻ
 പണങ്ങൾ വാങ്ങാതെ തുനിഞ്ഞിടും സൽ-
 ഗുണങ്ങളിൽ ഭൂപനിവൻ വരിപ്പൻ.

൪൨

തൃതീയനായിടിന മാടഭൂപ-
 നതീവ 'കാരാടി'നൊടത്ര തൂപ്പൻ
 "കമിഴ്ന്നു "കാരാടി"നെഴുന്ന വൃത്തം"
 "കമിഴ്ന്നവൻ ഞാനതു കേട്ടുകാൾവിൻ".

൪൩

"പ്രാസാദ, ചർമ്മം, ജട, മാല, ഭസ്സം,
 നാസാഗ്രകോപം, കുടിൽ, നൽകാരം
 കൂസാതെ മന്ദം നട,യെന്നിതൊക്കും
 ഗോസഞ്ചിമാർ പണ്ടിഹ പോയിട്ടുണ്ടാർ;

൪൪

മത്രഴിയിൽച്ചെന്നഥ തൽപ്രദേശേ
 വത്രഥമായ്നിന്നൊരു സൽഗുഹത്തെ
 നിരൂപണം ചെയ്തവർ തത്ര വേഗാൽ
 വിത്രാസസംഭ്രാന്തി കലൺ ചെന്നാർ. (യുഗ്മകം)

൪൫

വൈരാഗി(ഗ്രി)മാരന്നഥ തൽഗൃഹത്തി-
 ന്നാർന്നഹോ! നായകനെന്ന തരപം
 പാരാത ചോദിച്ചിതു മുദ്രയാൽത്താൻ
 കാരാട്ടഭൂമീസുരാനന്നറിഞ്ഞു.

ര'ന

ഘോഷം പുറത്തുൽക്കടമാനു കേട്ട
 ശേഷം ഗൃഹസ്ഥൻ വിഷ്ണവദ്യവയ്ക്കൽ
 ദോഷാപഹാരത്തിനു തത്ര ഭൂരി-
 ഭാഷാപരിജ്ഞാനി പുറത്തു വന്നു.

ര'വ

“ഭോ! വന്നതെന്താണിഹ നിങ്ങളിപ്പോ”-
 ഭേദം ഗൃഹസ്ഥൻ ഞ്ഞ! ചോദ്യമിട്ടാൻ
 ഭാവം പകർന്നപ്പൊഴുച്ചു വേഗം-
 ലാവന്ന ഗോസായികളിൽപ്രമാണി.

ര'വ

“ചന്തം പെട്ടുന്നിബ്ബവനത്തിലുണ്ടി-
 ഞ്ഞുംവിനാ മീയുമെഴുന്ന സപ്പം
 എന്തീമഹാസാഹസമെത്രകഷ്ടം!
 മിന്തിയ്ക്കിലും ഭീതികരം ജനാനാം”.

ര'വ

വൈരാഗിതൻ വാക്കിതു കേട്ട ശേഷം
 കാരാട്ടഭൂമീസുരനാതു ചൊന്നാൻ
 “നേരാണിതാശ്ചയ്ക്കരം ഭവാൻറ
 സാരാത്മയുക്തം വചനം നിനച്ചാൽ”.

ര'വ

“ചൊല്ലാൻ സപ്പത്തിനെയിങ്ങു ചെച്ചാൽ
 വല്ലാതനത്ഥം വരുന്നെ ബോധം
 ഇല്ലാ നമുക്കിങ്ങനെ ചെയ്തുപോയ് ഞാൻ
 ചൊല്ലാമതിൻ കാരണവും മഹാത്മൻ!

ര'വ

ഉരുക്കൾ നാലഞ്ചുതങ്ങു നില്ലെ
കരുത്തു കൂടും വിഷമേറു വീണു
തിരഞ്ഞു ഞാനായതിനുള്ള മൂലം
പരം ജവാലങ്ങളു കണ്ടതില്ല.

൫൨

കണ്ഠമലിപ്പാതാത പത്തു കോല-
ക്കണ്ടം കിളപ്പിച്ചുത താത്തിനാക്കി
വണ്ടെത്ത വണ്ണത്തൊട്ടു തത്ര ചോട്ടി-
ലുണ്ടത്തൽകൂടാതെ കൃഷ്ണസർപ്പം.

൫൩

മടിമുടാതപ്പണിയെപ്പിടിച്ചു
കടത്തിലിട്ടുട്ടിഹ കൊണ്ടുപോന്ന
അടച്ച വാങ്ങുട്ടിയതിങ്ങകത്തു
കടത്തിവെച്ചുനീതി വർത്തമാനം.

൫൪

“പടുതമുള്ളപ്പണിയിട്ടുഹത്തെ
കടുത്ത വീഴ്ചൽ പൊടിഭസ്മമാക്കും
ഏറ്റത്തുടൻ കൊണ്ടുപോരണം”മെന്നാ
മിട്ടുക്കനാം യോഗിവരൻ കഥിച്ചു.

൫൫

വൈരാഗിതൻ വാക്കിതു കേട്ട ശേഷം
കാമാഭവിപ്രൻ ബഹുസമുദായം
പൊരാഹിതാജൻപെട്ടുക്കുടത്തെ
പാരായെടുത്തൊരു പുറത്തു വെച്ചു.

൫൬

കുടം തുറക്കാതെ യോഗി ചൊന്നാൻ
കുടം തുറന്നാൻ വിഷവൈദ്യവിപ്രൻ
ഉടൻ പുറത്തേയ്ക്കു ചാടുന്നിങ്ങാൻ
ചടം പരത്തിപ്പോന്നാൻ പണ്ഡിതൻ.

൫൭

കന്നൽക്കരിങ്കാർന്നിറമൊത്ത മെരു-
മുന്നദ്ധകരപന തുടരെ കണ്ണും
വന്നൊയെന്നപ്പണിമ യുവനം-
തെങ്ങാനാത്തു കാതാട്ട നട്ടെനിയുലിൽ.

തവ

വെറീട്ടു തൃൽകടഗുളമുലം
വീരീട്ടുമുള്ളതെന്താട്ടമപ്പണീനൻ
ചീരി തടനിം ജവമോട്ട ദൂരെ
മാറി മഹാലോകർ മഹാദയത്തരൽ.

ദൂർ

കാതാട്ടുദീപ്യരനോട്ട ചൊന്നാൻ
വൈരാഗി പിന്നീ, “ടവിടെയ്ക്കനതും,
ചോരാത്തമട്ടിപ്പണിയെ ഭവാൻതാൻ
പരാതയച്ചീട്ടക നിന്നിടാക്ക.”

സ്തം

മടിച്ചിടാതേ പതിനെട്ടു വിദ്യ
പരിച്ചതെല്ലാമുടനദിജേനൻ
തടിച്ച മാനത്തൊട്ട ചൊയ്ക്ക ഹര!
ചൊടിച്ച് പാമ്പായതു പോയതില്ല.

സ്തം

ഉത്തതിടം തന്റെ പടം പരത്തി-
ക്കയത്തുടൻ വായുബലേന ചീരി
മയം വിനാ വല്ല നിലത്തു കത്തി-
സ്വയം ഫണീനൻ വടിപോലെ നിന്നാൻ.

സ്തം

കാതാട്ടവിപ്രൻ ബഹുദിവ്യനാമ-
ശോഭാഹിമയ്ക്കൻ വിഷ്ണുഭാവം
പാരാതകണ്ടെറ വിഷ്ണുനായി
വൈരാഗിമയ്ക്കൻ മുഖത്തു നോക്കി.

സ്തം

“വിയത്തിടേണ്ടെങ്ങു വിറച്ചിടേണ്ട
 യേപ്പെടേണ്ടല്ലവുമാശയത്തിൽ
 നന്മത്തിൽ ഞാനിപ്പണിയെത്തിരിച്ചു-
 ഞയച്ചുകൊള്ളാമതറിഞ്ഞിടേണം.

നൃര

ഇന്നാഗരാജന്റെ വിഷപ്രഭാവ-
 മെന്നാത്ത കാട്ടാമതാ പിണ്ടി വേഗം,
 ഇന്നാരോലങ്ങു വരുത്തിടേണ”-
 മെന്നാമുരച്ചാനന്ദ യോഗിവയ്ക്കൻ.

നൃര

ഒരുത്തനെക്കൊണ്ടാരു പിണ്ടി വേഗാൽ
 വരുത്തിയിട്ടാനരഗാഗ്രഭേദം
 പെരുത്ത കോപാലതിലപ്പണീന്ദ്രൻ
 കരുത്തുതട്ടത്താഞ്ഞൊരു കൊത്തു കൊത്തി.

നൃനൃ

അപ്പിണ്ടിയിൽ കൃഷ്ണവണീശൻ കൊ-
 ത്തെല്ലിച്ച ശേരം മഷിവണ്ണമായി
 നേപ്പിച്ചു, നേപ്പിച്ചു ചെല്ലപ്പിന്നെത്താൻ
 തോപ്പിച്ചതാപ്പിണ്ടിയിലൊക്കെയായി.

നൃര

കൃഷ്ണാഹി തൊട്ടുപ്പൊളതികലുള്ള
 കൃഷ്ണാഭ തെല്ലൊന്നു പകന്നുപോലെ
 കൊമ്പന്റെ കൊമ്പാക്കിയ പിണ്ടി വേഗാൽ
 കമ്പം വിനാ നൽ കുരിവീട്ടിയായി.

നൃവൃ

“നിന്നീടവേണ്ടങ്ങിഹ പിണ്ടിതന്നിൽ
 നിന്നീവിഷം വേഗമിറക്കിടേണം”
 നന്ദിച്ചുകൊണ്ടിങ്ങിനെ യോഗി ചൊന്നാൻ
 വന്ദിച്ചു “വരയ്ക്ക”ന്നുര ചെയ്തു വിളൻ.

നൃര

അക്കാലമീവിപ്രാനാടാതു സാധു-
സൽക്കാരവാൻ മാടമറീമഹേന്ദ്രൻ
അക്കാലകാലന്റെ ഹൃദം തരുന്ന
തുകാൽ ഭജിപ്പാൻ “ശിവപൂര”ണമെന്നു.

വൃഹ

പരം പ്രഭാതേ നവരൻ കുളിച്ചു
ചിരം മഹേശന്നു വലത്തുവെക്കും
സ്ഥിരം ശിവധ്യാനമാച്ചു പഞ്ചാ-
ക്ഷരം ജപിക്കും ഭജനത്തിലേവം.

വൃഹ

‘ഗായത്രി’മുവായിരമെന്നു ‘ഭദ്രം’
ഞായത്തിൽ നന്നാക്കിയിടുന്നവട്ടം
മായം വിനാ വിപ്രനവൻ ജപിച്ചു
ഹേയങ്ങൾ വിട്ടീശപദം ഭജിച്ചു.

വൃന്ദ

കൊണ്ടാടി മന്നിൻപതി, ഭൂമിദേവൻ,
രണ്ടാളുമീശാംശ്രീ ഭജിച്ചിവണ്ണം
പണ്ടാദരാൽ തത്ര വസിച്ചിട്ടുസ്ഥ-
കുണ്ടായൊരതൃതൃതമായ വൃത്തം.

വൃന്ദ

വിടന്ന ഭക്ത്യാ നൃപനീശപാദം
നടക്കൽ നിന്നിട്ടാരുനാൾ തൊഴുമ്പോൾ
നടക്കുവല്ലാ മണിതന്റെ നാവിൽ
വിടന്ന മിന്നുന്നൊരു വസ്ത്ര കണ്ടു.

വൃന്ദ

ഇല്ലാമില്ലാതവടെക്കിടന്നു
വല്ലഭമൊഴല വിലസും പരാത്ഥം
ഇല്ലാപിശൻ പുനരരങ്ങിതന്നു
പുല്ലുമാത്രമൊഴാത്തു നോക്കി.

വൃന്ദ

ആരാൽ കിടക്കുന്നതു സ്പർശമാണെന്നാരുവുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു പിന്നെ കാരാടിനോടായതിനെപ്പിടിപ്പാൻ പാരാകുവ കാക്കുമവൻ കപിച്ചു.

൮൭

“പടം പെട്ടു പാമ്പി, നീളമുള്ളിൽ കടന്നതും, ചാണുതികയാതതും, കേൾ “പിടിച്ചു വെച്ചു”ന്നു, “മനസ്സുണ്ടോ പിടിക്കൂ”ലെന്നും ഭിജനന്നു ചൊല്ലി.

൮൮

“വൈരാഗിയോടുകൂടി ശിഷ്യനായ കാരാടിനില്ലീ നിയമങ്ങളൊന്നും നേരാണിതെന്നു”ത്തരമിത്ഥമപ്പോളാരാജവയ്ക്കൻ തെളിവോടുമച്ചു.

൮൯

“ഫണീന്രഭൃഷന്റെ നടയ്ക്കലുള്ളി. വണിക്കൂ ചേന്നീടിന നാവുതന്നിൽ മണിപ്രദീപോപാസയ്ക്കിടക്കം ഫണീന്രനെബ്ബപ! പിടിച്ചുതുട”.

൯൦

“വൃക്കതം ഭവാനീപതിപാദപത്മം ഭക്തൻ ഭവാനീചമോടി, ചൊൽവതെന്തോ ഭക്തന്നു വയ്യാഞ്ഞതാരു കായ്കുണ്ടോ? ശക്തൻ ഭവാനെന്തിനുവെന്നു ന്തന്നു”.

൯൧

തടിച്ച കൌതുഹലഭാരമോടി. പ്പിടിക്കൂ ഭൂമിപതി ചൊന്ന ശേഷം മടിച്ചിടാതപ്പണിതൻ തലയ്ക്കൽ പിടിച്ചു കാരാടുമഹീസുരേന്ദ്രൻ.

൯൨

ചലിച്ചിടത്തായവിടന്നെടുപ്പാൻ
 വലിച്ചു പിന്നെപ്പുണിയെ ദിഷേന്ദ്രൻ
 വലിച്ചിടത്തോരമതിന്നു കൂടി
 വലിപ്പമത്രുണ്ടുതമെന്നു ചൊൽവു.

നമ്പ

മട്ടീവിധം കണ്ടതിവിസ്മയിച്ചു
 ഞെട്ടി നരേന്ദ്രൻ പുനരദിഷേന്ദ്രൻ
 വിട്ടിടിനാൻ പാമ്പിനെയങ്ങു, ഭീതി-
 പ്പെട്ടീല നാനാത്തമത്രവേദി.

നമ്പ

പാരാത വാലാ മണിനാവിൽനിന്നു
 പോരാതകണ്ടുബുജഗാധിരാജൻ
 ആരാലിഴഞ്ഞങ്ങിനെ നീണ്ടു നീണ്ടു
 കാരാടിനോടൊത്തൊരതാനണത്തു.

നമ്പ

ശ്രീകോലമീശൻ ഭഗവാൻ വിളങ്ങും
 ശ്രീകോലിനാനാശ്രമ വലത്തുവെച്ചു
 വൈകാത വിപ്രൻ; ഫണിയങ്ങൊഴിഞ്ഞു
 പോകാതപിന്നാലെയിഴഞ്ഞു ചെന്നു.

നമ്പ

സുദക്ഷനക്ഷേത്രമതിന്നശേഷം
 പ്രദക്ഷിണം വെച്ചു ജവേന പിന്നെ
 മദന്തൊടൊത്തപ്പുണിയെപ്രകാരം
 വിദഗ്ദ്ധഭാവത്തോടുത്തു ചെന്നു.

നമ്പ

അങ്ങീടെഴും “കൊക്കരേണി”യ്ക്കു കത്തു
 മങ്ങീടുമുള്ളോടവനങ്ങിറങ്ങി
 മുങ്ങിമടങ്ങാതതിലാശ്രമ പിന്നെ
 പൊങ്ങീലഹോ! ഭൂസുരനൊടുനേരം.

നമ്പ

മുടിമുക്കോട്ടു പടം പരത്തി
മുടിടിനാൻ കൊക്രണി നാഗരാജൻ
തേടി ഭയം കണ്ട ജനങ്ങൾ വല്ലാ-
താടി തദാ വൃക്ഷഗണങ്ങൾകൂടി.

നൻ

“പേടിയല്ലേണ്ട”ന്നു കാരാടിനൊടഥ പറയും

പോലെ സ്വഭാവനാദം

മോടിഞ്ഞുണ്ടും മുഴക്കിക്കൊടിയ നിജരവം-

കൊണ്ടു കുന്നം കുലുക്കി

ധാടിഞ്ഞാത്താത്ര ധാത്രീതടാലിതചലൽ-

മൃഗിയാൽ പത്തു ദിക്കും

മുടിഞ്ഞൊണ്ടാത്ര വീശി വടിവൊടു വികടോ-

ദൃണ്ഡമാംചണ്ഡചാരം.

ഹര

“കാരാടാണതറിഞ്ഞുകൊൾകയി! ഭവാനു

കെല്ലേറമീ വിപ്രനോ-

ഭാരാതിങ്ങിനെ മത്സരിച്ചിടുക വേ-

ണ്ടല്ലേ! സഭേ! വാസുകേ!”

പാരാതിവിധമാ മഹേശനരകം

ശ്രീകോവിലിനുള്ളിൽനി-

ന്നാരാലഞ്ഞാരു വാക്കു കേട്ടു തെളിവോ-

ടെങ്ങും മുഴങ്ങുവിധം.

ഹര

ബാലാദൃതം സവാക്യം തെളിവൊടിതി തദാ

സതപരം കേട്ടു നേരം

മാലേതും ചേന്നിടാതെജഗപതി, ഫണ്ണം

തത്ര താത്തിച്ചുരുക്കി

ചാലേ താൻ പോയപോലേ തരമാട്ടു തിരികെ-

പ്പോന്നാൻ മുഖിലത്തെ-

പ്പോലേ ഘണ്ടാനാരത്തിൽ ജപദനലക്ഷമാ

മേവിനാൻ നാവിൽ മോദാൽ.

൧൦൨

മികവാട്ടുടനെയസ്ഥലത്തിലെത്തി-

ച്ചികരകൾ കൂട്ടിയടിച്ചു വൈനതേയൻ

സകലജഗദധീശവന്ദനം ചെയ്-

യ്ക്കുകലയമങ്ങു തിരിച്ചുപോയ്ക്കൊത്താ.

൧൦൩

വിണങ്ങിയപ്പോമ്പു ശിവാന്തികേ ചെയ്-

ന്നിണങ്ങിയപ്പോൾ ഭിജനാശ്രു പൊങ്ങി

ഗുണങ്ങളുജ്ജാഭിജനനഭദാനീം

വണങ്ങി ഭൂപാദിമഹാജനങ്ങൾ.

൧൦൪

വൈരാഗിയോഗീശപരിഷ്കൃതാമ-

ക്കാരാട്ടുതൻ ചിത്രചരിത്രമേവം

നേരായ്നിനച്ചാലവനോട്ടതുല്യ-

ന്ദീ“രാമവഞ്ച്”ക്കിതിചൻ തൃതീയൻ”.

൧൦൫

ഇതി വിവിധജനങ്ങൾ വാഴ്ന്നി വാഴ്ന്നി

സ്തുതി പലമാതിരി ചെയ്താൽ തദാനീം

അതിശ്രുതേരകീർത്തി പൂണ്ടു മാട-

ക്കിതിചതി വാണു നിജാലയേ തൃതീയൻ.

൧൦൬

ഇങ്ങിനെ “ശ്രീമാദ്ഭാഗവതം”യിൽ

മുദാ മോക്ഷം വർണ്ണിച്ചു വെക്കുന്നു

നാലാം സ്കന്ധം കഴിഞ്ഞു.

അഞ്ചാം സർഗ്ഗം.

സമാന്യനായിലുരണീശ്വരൻത-
ന്നമ്മാമനാം മാടയുവക്കിതീശൻ
ധർമ്മാത്മകൻ “സംഗമ”പട്ടണത്തിൽ
നിർമ്മായമക്കാലമമന്നിരുന്നു.

പാരുഷ്യമേറുന്നവരോടു പാരം
കാലുഷ്യമുണ്ടാ നൃപനാമകുരുത്തിൽ
ഘോരാനുരന്ധരനോടു വൈരമേററം
പാരാതെ നാരായണനെന്നപോലെ.

അടുക്കയില്ലുലുരണീശ്വരൻത-
ന്നടുക്കലേയ്ക്കു ഭുതദുർജ്ജനനൃപം
കടുത്തിട്ടും കൂരിരുളയ്ക്കുമാവി-
ന്നടുക്കലേയ്ക്കു നാകണകിലുപ്പാമു.

കളങ്കിദോഷാകരമണ്ഡലം, ദു-
ഷ്ടകളങ്കിദോഷാകരമണ്ഡലാതാൻ
വിളങ്ങിട്ടും ഭാസ്കരനാം മഹാസ്വം
കളഞ്ഞിട്ടും മാടയുവക്കിതീശൻ.

പിതാവിനെപ്പോലെ ജനത്തിനെല്ലാം
ഹിതാത്മകമായി യുവമാടഭൂപൻ
കൃതാത്മരാമേവതമാനൃപൻതൻ
സ്തിതാദ്രമാകും മുഖമൊന്നു കണ്ടാൽ.

ഗർഭനാനാത്മ്യതവിദ്യകാണ്ടു
 വർഷായുജ്ജ്വലവരസ്സമസ്യം
 തിരഞ്ഞെറിഞ്ഞെങ്കിലൊന്നാൽ സർ-
 ഷരിപ്പവൻ മാതൃവർത്തിതീശൻ.

൩൭

തരുക്കൾ നന്ദിച്ചു വസന്തകാലം
 വരമ്പൊളേറും തെളിയുന്നപോലെ
 പെരുത്തു സമ്മാനനേക്കിതീശൻ
 വരമ്പൊൾ നന്നായ് തെളിയും ബുധവാർ.

൪

ചൊല്ലാൻ രാജാവവനന്നുദിച്ചി-
 ടെല്ലാടവും തന്നുടെ ഗോസഹസ്രം
 ഉല്ലാസമുൾക്കൊണ്ടു പരത്തിയപ്പോൾ
 നല്ലതെ ശാസ്ത്രബ്ധികൾ ചിത്താവല്ലാം.

൫

ധന്യാവനീനായകനായവൻ കാ-
 ലന്യാമഗ്നത്തിലെടുത്തുവെക്കും
 അന്യാഭിപ്രായമില്ലനിശം സദാ സൗ-
 ജന്യാലയൻ ചെയ്യുമതിപ്രയത്നം.

൬

ഉണ്ടാകയില്ലതൃഗ്ഗണങ്ങളേറെ-
 ളണ്ടാലവന്നുള്ളിലസ്യ തെല്ലും
 കൊണ്ടാടി വാണ സുധാരസത്തി-
 ലുണ്ടാകുമോ ഘോരവിഷസപദാവം.

൭

മഹാനഭാവൻ വിട്ടവിധിയാക്കാൽ
 മഹാജനേനകത്വാ ഭൂമി 'സുഖ'നാകും
 വിഹാസ്യനാമാവനെന്ന മട്ട-
 ള്ലിഹാവനീനായകനാ മഹാത്മാ.

൮

അലംപ്രസക്താ ജഗതിതലത്തി-
ലലം ജയിഷ്ഠം യുവമാടഭുപൻ
ജലം ശരത്തിൽ പരമെന്നപോലെ
മലങ്ങളില്ലാത്ത തുകാണ്ടു തുഭുപൻ.

൧൨

ആ വക്രഭാവം ശശിപോലെ തെല്ല-
മാവജിതുല്യൻ കലരുന്നതല്ല
ശ്രീവാങ്ക്മണ്ഡപതി സാധുവുത്ത്-
ഭാവാനപിതൻ ഭാസ്കരനെന്നപോലെ.

൧൩

കൃത്യങ്ങളെല്ലാം മടിവിട്ടു നല്ല
കൃത്യങ്ങളായ്ചെയ്തിട്ടുമാനമേന്ദൻ
അത്യന്തമണ്ഡൂമിപതിഷ്ട കൂടും
സത്യം ഹരിശ്ചന്ദ്രനമേന്ദനക്കാരം.

൧൪

മുടങ്ങിപ്പൊതു നടത്തമൊന്നു-
തുടങ്ങിയാൽ തൽഹലസിദ്ധിയോളം
മടങ്ങി മദ്ധ്യത്തിൽ വരുന്ന വിഷ്ണു-
ലടങ്ങിനില്പില്ലവനിപതീന്ദ്രൻ.

൧൫

സൈപരം നൃപൻ ദോഷമകത്തി നല്ല-
സാരം കലനുള്ള ഗുണം ഗ്രഹിഷ്ഠം
നീരങ്ങു നീക്കീട്ടുകുള്ള ഹംസം
ക്ഷീരം ഗ്രഹിഷ്ഠന്നതുപോലെ ധീമാൻ.

൧൬

അംഭോധിയിൽ പൂണ്ണതരം ജലലാല-
മംഭോജനിനാഥനിലംതുജാലം
അദ്വൈത മഹത്താകിന തർക്കശാസ്ത്രം
വന്ദോടു വാഴും മമ തമ്പുരാനിൽ.

൧൭

യെടുത്തതിനും നല്ല ശുഭത്തിലല്ലാം
 സ്നേഹിച്ചതിനും സാധാരണതയ്ക്കും
 വീര്യത്തിനും വേണ്ടിയ വാമിതയ്ക്കും
 കായ്ക്കുമിതിയ്ക്കും നിധിയാനന്ദേന്ദ്രൻ.

൧൮

തരത്തിലബ്ബുപതിതൻ പ്രതാപം
 പരത്തി ലോകത്തിൽ വിളങ്ങിപ്പോയ
 മരത്തിനൊത്തുള്ള മനുഷ്യനും മാ-
 മരത്തിനും ചോട്ടിലിരുട്ടുപാലെ.

൧൯

സോമാനന്ദത്തിൽ പുകൾപൂണ്ടുകൊണ്ടു
 ഭീമാനന്ദൻ ഹല്ലനെന്നപോലെ.
 ശ്രീമാടഭൂപാലകസൽകലത്തി-
 ലാമാനവേന്ദ്രൻ നിതരും വിളങ്ങി.

൨൦

ബോധിച്ചു നന്നായിയേണ്ടതല്ലാം
 ബാധിച്ചു ദോഷം സകലം മഹീന്ദ്രൻ
 സാധിച്ചു സർവ്വം ശുഭമായ കായ്-
 മാധിസ്തവനില്ലവകാശമാട്ടും.

൨൧

ഹാ! കാലദോഷേണ യുവക്ഷിതീശൻ
 നാകാധിനാഥപ്രതിമപ്രതാപൻ
 വൈകാതപിന്നെപ്പരമായ ലോകം
 വുകാനൊരുമ്പട്ടു വികാരമാനം.

൨൨

പ്രതാപവാനെന്നതസൽപദേന്ദ്രൻ
 ഹതാസ്ത്രനായ്ക്കൊണ്ടതും മഹാത്മാ
 ബതാസുചിപ്പാൻ തുടരുന്നവന്നും
 ലതാരിദാനീം കഴിയും തടുപ്പാൻ.

൨൩

രോഗം തുടങ്ങി നുപനെന്നമൂലം
ഭോഗം ചുരുങ്ങി സകലം ക്രമത്താൽ
വേഗം മുഴങ്ങി പരമായതുവ്വി-
ഭാഗങ്ങളിൽ സാധുജനങ്ങൾ മങ്ങി.

൨൪

കാരംവിധൗ വിശ്രുതരായ ഡാക്ടർ-
മാരും നുപൻതൻ ഗദശാന്തിചെയ്താൻ
ചേരുന്നവണ്ണം ചില നാട്ടുവെട്ടു-
ന്മാരും ചിരം പാർത്തു ചികിത്സ ചെയ്തു.

൨൫

മാറാത്തതാമഗ്നദേമാടുകാല-
മോതകളല്ലെമടങ്ങി; പിന്നെ
ഏറാൻ തുടങ്ങി, മണി വാസരംപോ-
യറായിട്ടുപോളിത്തളുന്നപോലെ.

൨൬

വലിച്ചു പാരം കലികാലമോടായ്
സ്തലിച്ചുകൊണ്ടൊന്നുവരൻ്റെ രോഗം
സിദ്ധിച്ചിടാ മേലിനി നന്മയെന്നു
ബുദ്ധിക്കുയം പൂണ്ടിതു സാധുലോകം.

൨൭

പാപാത്മകന്മാർ പലരിങ്ങിരിയ്ക്ക
പാപാദിഹിനൻ നുപനസ്തമിച്ചു
ആപീനദോഷേ കലിയായ കാലേ
“പാപീശതായു” ദ്വ്യാമെന്നതില്ലേ?

൨൮

അപ്പാർത്ഥിവേഗ്രൻ തപനപ്രതാപ-
നിഷ്ഠാരിടം വിട്ടു ഗമിച്ചു ശേഷം
സൽപക്ഷിസംഘങ്ങളൊളിച്ചു തൂട്ടിൽ
ഒപ്പു ക്ഷിപുനങ്ങൾ കളിച്ചു നാട്ടിൽ.

൨൯

ശോകാസ്വകാരം ഭൂവി ചേത്തുകൊണ്ടു
 ലോകാന്തരം വൃകി നരേന്ദ്രസ്യയുൻ
 വൈകാത ലോകങ്ങൾ മയങ്ങി മങ്ങി-
 ച്ചാകാതതാൻ ചതകവിധത്തിൽ വീണു. ൩൦

തൃതീയനാം മാടന്തപൻ യുവാവാം
 ക്ഷിതീശനായപ്പൊഴുതല്ലസിച്ച്
 അതീവകാന്ത്യാ ദിവസം സമസ്ത-
 മതീതമാകുംപൊഴുതിടുപാലെ. ൩൧

മാനം കലന്നുള്ള യുവക്ഷിതീശ-
 സ്ഥാനം ലഭിച്ചോരു മഹീമദ്ധേന്ദ്രൻ
 ആനന്ദമേകുംപടി കാത്തു ദോഷ-
 ഹീനം നിജസ്ത്രീഗണമന്ദിരത്തെ. ൩൨

അക്കാലമക്കോവിലകത്തു കായ്കും
 നോക്കുയ്ക്കുവാൻ ദുഃഖമായിരുന്നു
 മുക്കുലമാരാജകുലത്തിലുള്ളോ-
 രുക്കുറക്കുവില്പോറം വൃഥയായിരുന്നു. ൩൩

നടത്തണം കാരിയമെങ്കിലോ ദു-
 ഖമടത്തിലായി, കെട്ടുകായ്കുമെല്ലാം
 തടസ്ഥമാണാസകുലത്തിനും ഹാ!
 കടത്തിലായി കുറിനും നിനച്ചാൽ. ൩൪

കണക്കു നോക്കിശ്ശരിയല്ലിതെന്നു
 കണക്കി ശീയ്ക്കും, ചിലർ കൺ ചുട്ടിച്ചു
 കണക്കെഴുത്തിന്നു മിടുക്കരോമേർ
 കണക്കിലാകില്ലിതു നന്മമെന്നാർ. ൩൫

പോരാതെയായി ചിലവിനുപോലു-
മാരാജതിമാക്കെന്തൊരു കഷ്ടമയ്യോ!
നേരായണി വാത്തയറിഞ്ഞു ലോകർ
പാരാത ശോകാൽ പലതും പറഞ്ഞു.

൩൬

“ജ്ഞങ്ങൾ വന്നു ബത! കാര്യക്കാർ
ഗുണങ്ങളില്ലാത്തവനാകുമൂലം
ഇണങ്ങി നില്ക്കും കിടയാനവന്മാർ
പിണങ്ങുമേ പാട്ടമിതേറിയെന്നാൽ.

൩൭

പെരുത്തുപോയൊട്ടു കളനനുവർച്ചാൽ
ചുരുക്കണം ധാടികളൊക്കെ മേലിൽ
ചുരുക്കുവാനെത്ര പടാദിയെല്ലാം
ചുരുക്കുമേയുള്ളു നിനക്കില്ലാക്കും.

൩൮

കുറയ്ക്കണം ഭക്ഷണമെങ്കിലുണ്ടു
നിറച്ചുവെയുന്നു വിധിച്ചതാകും
മുറയ്ക്കു ഞാനീശ്വരസുഖ ചെയ്യാ-
നൊച്ച ദുഃഖങ്ങളിതൊക്കെ മാറാൻ.

൩൯

ഇല്ലാ നിനച്ചാൽ മുതലിപ്പൊളിങ്ങു-
ള്ളെല്ലാക്കുംമവം ചിലവിന്നുതിന്നാൽ
ചൊല്ലാവതെന്നോന്നിനിയിക്കട്ടുംബം
വല്ലാതെ വലിച്ചു വരുന്നുവല്ലോ.

൪൦

ഉക്കാലമോക്കെമ്പാഴുതിത്ര പോരാ
സക്കാരിൽനിന്നത്ര ധനം തരട്ട
നിൽക്കാതതിന്നായ് നിമേണമതം
സക്കാരിലും സമ്പ്രതി കഷ്ടിതെന്നു.

൪൧

അമ്പം സുഖംതാനധികം സപകായ്-
 സമ്പാദ്യമുള്ളൊക്കെ ഭയപ്പെടേണ്ട
 വമ്പാളിടം വേനലിലും നശിക്കി-
 ല്ലവാനും തേവുന്നവനുള്ള തോട്ടം.

ര'മ

സന്താനമീദൃതിയായിവന്നു-
 ലെന്താണ് മേലിൽ ഗരി; ഹന്ത! പാത്താൽ
 സന്താപഭംഗാനതിയായിവന്നു-
 ലെന്താകിലും കാണുതിവഞ്ചിയല്ലോ?

ര'ന

നന്നായിഗന്നിട്ടുപോം ശിന്തു കര-
 ഞ്ഞൊന്നാകിലും നൽകുവതിന്നു നാസ്തി
 എന്നായിവന്നാലുളവാകുമത-
 ലിന്നാരഹോ! ഹന്ത!! സഹിച്ചിട്ടുണ്ടു?

ര'ര

പാരിച്ച ദുഃഖങ്ങളനേകമുണ്ടി-
 പ്പാരിൽ സഹിക്കാമവയാക്കയാക്കും
 ദാരിദ്ര്യദുഃഖം സുതരാമസഹ്യം
 ദാരിദ്ര്യമുള്ളാളിഹ സർവ്വവഞ്ചൻ.

ര'മ

മരിക്കണം ഹന്ത! ജനിച്ചവർ-
 ഞ്ഞാരിയ്ക്ക, ലെന്തുള്ളൊരുപ്പമൂലം
 ഗരിഷ്ഠമാം മൃത്യുഭയം സഹിക്കാം
 ധരിയ്ക്ക ദാരിദ്ര്യഭയം ന സഹ്യം.

ര'ന

കുടത്തിനാലിങ്ങിനെ വാച്ചിട്ടും സ-
 കുടത്തിൽ മുങ്ങും റൂപസൽക്കലത്തെ
 എടുത്തു രക്ഷിപ്പതിനേതൊരാൾക്കു
 മിടുക്കു പാത്താൽ മഹതീരലത്തിൽ.

ര'മ

നരായിപന്തർ പലർ പാക്കിലുണ്ടി-
ലുരാതലേ മറയുകാരിമാരും
വരശയന്മാരവരിന്നിതിങ്കൽ
നിരാശരായെന്തിഹ വാണുതന്ന.

രവ്യ

പുരാണവേദ്യൻ ബത! പൂണ്ണവേദ-
പുരാധിനാഥൻ പുരുഷൻ പുരാണൻ
ഹരാദിസംസവിതനച്ഛുതൻതാൻ
നിരാകലം വന്നിഹ കാത്തിടട്ടേ?.

ഭൻ

വല്ലാത വലിച്ചവരും വിപത്തി-
തെല്ലാം നിനച്ചിങ്ങിനെ ചൊല്ലിയപ്പോൾ
ചൊല്ലാന്നിടും രാജഗൃഹത്തിലുയ്യോ-
രെല്ലാവരും ഹന്ത! പരിഭ്രമിച്ചു.

മു

ശരിയ്ക്ക രാജ്ഞീഗൃഹകർമ്മമല്ലാം
പരിഷ്കരിപ്പറന്നുടനേ തുടങ്ങി
മരിച്ചുടൻ നാട്ടുവാടിഞ്ഞ ഭൂപൻ
പരിഷ്കരിച്ചുപ്പൊളനത്ഥമേവീ.

മു

കൂടി പരം ഭൂതൃജനങ്ങളൊന്ന-
കൂടിത്തരാനും ചിലവഴുതത്തിൽ
കൂടി വിപത്തിവിധമേറി ലോകർ
പേടിച്ചു 'കൂനിക്കരുതവന്നപോലെ'.

മു

വലിപ്പമേറീടിന ബുദ്ധിഭൊണ്ടു-
ജലിയ്ക്കുമാമാടമഹീമഹേന്ദ്രൻ
ചലിച്ചിടാതന്നഥ ചെയ്തു കാഴ്ചം
ചലിച്ചിടാതങ്ങിനെ കണ്ടെന്നരും;

മു

പുരുഷിടത്തേറിയ താപമൂലം
 പരുങ്ങി ലോകം പുനരൊന്നുകൂടി
 ഭരണത്തിനാൽ പിടണമെന്നായിന്നായി
 ഞെരുങ്ങി ഭൂപന്ദ കുഴങ്ങിപ്പോലും. (യുഗം) ൫൪

കനത്ത ഗാഢീമൃദമഴുന്ന ഭൂപൻ
 മനസ്സിരുത്തിട്ടഥ മങ്ങിടാതെ
 ചിനച്ച കേന്ദ്രം ശിവനെ സ്തരിച്ചു
 നിനച്ച നേരേ വഴിപോലെതന്നെ.

“പടാകൃതിപ്പെറ്റാതെ കാഴ്ചമരുത്.
 പ്പെടാതകണ്ടിന്നിതു നേരെയൊക്കാൻ
 വിടാത പൂമാതരുളുന്ന “കുഞ്ഞി-
 കിടാവു”താനാകണമായതോത്താൽ.

മട്ടാത താർമാതരുളുന്ന കേളി-
 തട്ടാകുമായാൾ നിജമാം കരത്താൽ
 തൊട്ടാലഹോ! വിസ്മയമത്ര കേടു-
 തട്ടാതെതല്ലാമുടനേ ഫലിജ്ഞം.

വിട്ടിൽപ്പെട്ടും കാഴ്ചവുമപ്രകാരം
 നാട്ടിൽപ്പെട്ടും കാഴ്ചവുമെന്നപോരാ
 കോട്ടിൽപ്പെട്ടും കാഴ്ചവുമാത്ര നല്ല
 പാട്ടിൽ പിഴയ്ക്കാതെ നടത്തുമായാൾ”.

ഉൾക്കാമ്പുകാണ്ടിങ്ങിനെ നിശ്ചയിച്ചി-
 ട്ടക്കാലമക്കാല കലൻ ഭൂപൻ
 സൽക്കാരവുമാം യുവഭൂപനെത്താ-
 നക്കാഴ്ചമേല്പിച്ച മഹാനഭാവൻ.

മറച്ചുവെക്കുന്നതെ കണക്കു നോക്കി.
യുറച്ച കൃത്രിമം നു പരൻ സമസ്തം
മറയ്ക്കുതാൻ വേണ്ടതു കൂട്ടി പാട്ടും
കുറച്ചു ത്രേപ്രകരം ക്രമത്താൽ.

സുര

വഴിയ്ക്കു തെറ്റാന്നിടയെ വാങ്ങി നല്ല
മൊഴിയ്ക്കു മുഖൻ വിഹിതാവകാശം
ഒഴിച്ചിടാതാശ്ചു പൊളിമെടുത്തു
കഴിച്ചു കൂട്ടി ചില 'മിച്ചവാരം'.

സുര

സമ്പ്രായവാനാം സുപരിശ്രിയയ്ക്കു-
ന്നസ്പ്രായം വേണ്ട കുറച്ചുപോലും
ഇന്നാകവാതത്തിന്നു സഞ്ചരിപ്പാൻ
നന്നായഹോ! വാഹനമെന്തിനോത്താൽ.

സുര.

നേരോടഭിഷ്ടങ്ങളെന്തൊക്കെ രാജാ-
മാരോടു ചോദിച്ചു പരം ഗ്രഹിച്ചു
വീരോത്തമൻ ഭൂപതി പിന്നെ വേണ്ട-
തോരോതരം താൻ നിയമിച്ചു മെല്ലെ.

സുര.

വൃത്തിയ്ക്കു വേണ്ടുന്നതിയൊന്നു മാത്രം
കുത്തിച്ചു നൽകി ചിലവിന്നു പിന്നെ
തൃപ്തിപ്പെടുംമട്ടു കൊടുത്തു രൂപ
തൃക്കൈകളിൽത്താൻ പ്രതിമാസമേധം.

സുര

“ഒന്നാജ്ഞിടക്കും വലുതായ കാര്യം
നന്നായ് നടത്താൻ കഴിയില്ലൊരാൾക്കും”
എന്നാശയേ പാർത്തു വേറെ വേറെ-
യന്നാക്കിവെച്ചാൻ യുവഭൂമിപാലൻ.

സുര

ആരാജ്ഞിമാർ തങ്ങളുടെ കാൽക്കീഴിലോ-
ന്നാമാൽ വെടിപ്പായി നടത്തിയെല്ലാം
ധാരാളമായി ചിലവിന്നു സൗഖ്യം
നേരാൽക്കൊണ്ടു നിഖിലമുണ്ടാകും.

നന്ദ

“എന്നുകൊണ്ടുനീയുഴൽപോയ് സുഖിക്കും”-
മെന്നു കേട്ടിട്ടാതുഴലും ജനാനാം
അന്നുനഭാവം കലരാതെ കൂടി-
വന്നു യുഗം മാറിയപോലെ സൗഖ്യം.

നന്ദ

പ്രധാത്തിപോയിപ്പുനരമ്മരാജ്ഞി-
പ്രൊധാലയത്തിൽ സുഖമായ്തദാനീം
‘കാടാരമാസം’ മുഴുവൻ കഴിഞ്ഞു
‘നാടാരമാസം’ ബത! വന്നുപോലെ.

നന്ദ

ഉദാരനാകും യുവഭൂമിപന്റെ
സദാശയശ്രീഗുണസൽഫലത്തെ
തദാ മഹാലോകരറിഞ്ഞിരുന്നു
മുദാ പറഞ്ഞാൽ പലരും പറക്കും.

നന്ദ

“യുവജ്ഞിതീശന്റെ പനാഗമശ്രീ-
നവപ്രയോഗങ്ങളെ നിങ്ങൾ കേട്ടോ?
ഭവിക്കുമവർക്കിതൊട്ടറിഞ്ഞാൽ
സവിസ്മയം, ഭൂരിതരം പ്രമോദം.

നന്ദ

കേമത്തെമറഞ്ഞു മുമ്മരാജ്ഞി-
ധാമത്തിലുള്ളോർ നരകം വെടിഞ്ഞു
ക്ഷേമത്തെക്കൊണ്ടിപ്പോൾ മരുവുന്ന ദേവ-
ധാമത്തിലിങ്ങു പുനയത്തിനാലേ.

നന്ദ

പിതൃക്കന്മാണീയവഭൂപനെന്നു
 പന്ത്രക്കളാം മത്ത്യന്തരച്ചിട്ടന്നു
 പന്ത്രക്കളും, തത്സമരായിട്ടന്നു
 ശിന്തുക്കളും ചൊൽവതിലൊതു സാരം. ൭൨

രസം മഹാമാരുമിമന്നു പാരം
 സ്വസമ്മതം നൽകിട്ടമാറ ഭൂപൻ
 അസംഗമായി തെളിവോടു വക്കീൽ-
 പ്രസംഗമാട്ടല്ല കുറിച്ചയക്കും. ൭൩

ധന്യാശയൻ മാടയുവക്കിതീശ-
 നന്യാശ്രയം തെല്ലു മണഞ്ഞിടാതെ
 സന്യാശമാഗ്നം കലരുംപ്രകാരം-
 മന്യാശമേറും വടിവാക്കുറിപ്പും. ൭൪

വിസ്മരമാശ്വത്രിക ഭൂരിസാക്ഷി-
 വിസ്മരചോദ്യം പരമമന്നിതെല്ലാം
 ശസ്യാശയൻ ഭൂപതിമെല്ലി തന്റെ
 ഹസ്യാബ്ജജാതകാണ്ടഴുതിക്കൊടുക്കേ. ൭൫

മേധാവി മുദ്രാദികൾതന്റെ തത്വ-
 ബോധാസ്ഥിതൻ മാടയുവക്കിതീശൻ
 ബോധാവിഹീനം ബത! തീരതൊട്ടു-
 ജ്ജാധാരമല്ലാമെഴുതാൻ സമത്വൻ. ൭൬

തീട്ടം തികച്ചന്നു നബാധ്യഭാവം
 വീട്ടുന്നതിനുള്ള രശ്മിതീയും കേൾ-
 ശീട്ടം ക്രയാദിജ്ഞപയോഗമുള്ള
 നോട്ടം വെടിപ്പായെഴുതും നന്ദനൻ. ൭൭

കരാറൊട്ടുള്ള മഹാഗുണങ്ങൾ
 നിരാകരം ചേർന്ന നരധിനാഥൻ
 കരാറൊട്ടെയുണ്ടിയും കുടുംബ-
 സ്ഥിരത്തിന് നീക്കം തകരാറൊട്ടേ.

വെ

ഗുണങ്ങൾകൊണ്ടൊക്കെയുമാകുമെ തൽ-
 ക്ഷണം ഗ്രഹിപ്പാൻമറ്റൊരു വിധത്തിൽ
 കണക്കിലായിപ്പലമട്ടിലുള്ള
 കണക്കഴിഞ്ഞിന്നു നൂപൻ സമത്ഥൻ.

ഒൻ

എന്തിന്നു പാരം പറയുന്നിതിപ്പോൾ
 ചിന്തിക്കിലാ മാടയുവക്കിതീശൻ
 ഹന്താദരാൽ വേണ്ടുമഴുത്തുകത്തി-
 ഞ്ഞൊക്കിലുംതാൻ സ്വയമേവ ചെയ്യും.

വ്യാ

തെങ്ങും കുവുങ്ങും മുതലായിട്ടു
 തിങ്ങും ഫലം പൂണ്ടു തരക്കൾതന്റെ
 എങ്ങും പെട്ടും പാട്ടുമുമ്പേകീർത്തി
 തിങ്ങുംവിധം പാർത്ഥ ചേർത്തുവെക്കും.

വ്യ. ൨

ജലങ്ങൾകൊണ്ടും വെയിൽകൊണ്ടുമുണ്ടാ-
 മലംപ്രയമായിടിന. കേടശേഷം
 അലം നിരീക്കിച്ചു നൂപാലവർണ്ണൻ
 നിലങ്ങൾതൻ പാട്ടുവുമൊത്തുവെക്കും.

വ്യാ

ഗുണങ്ങൾ വാങ്ങാനെന്നവർണ്ണ
 പണം കൊടുത്തായതിനൊത്ത ലാഭം
 പിണങ്ങിടാതെ പിരിച്ചുകൊടുവാൻ
 ഗുണം നിനച്ചാലവനാമില്ല.

വ്യാ

ഓരോതരം ദിക്കേകർതന്നിലൊന്നു-
 നോരോതരം വസ്തുവിനാണ്ടു മൂല്യം
 നേരോടതെല്ലാമിഹ പാത്തു ചെയ്യും
 വീരോത്തമൻ ഭൂപതി വേണ്ട കമ്മം.

പുഴ

മാലേകിടുംമാതിരി പക്ഷപാതം
 ചാലേ നിനച്ചാലിവനൊടുമില്ല
 ചേലേമീ ബൃഹതി ധർമ്മരാജൻ
 പോലേ സദാ നൽസമവത്തിതന്നെ.

പുഴ

വൃമാതിരിയ്ക്കുന്ന ഗൃഹത്തിലെയ്ക്കും
 സാമാനമിന്നിന്നതു വേണമെന്നും
 ക്ഷാമാദികൂടാതഥ കാപ്തതിന്നും-
 മാമാനവേന്ദ്രന്നറിയാം സമസ്തം.

പുണ്യ

വണിയ്ക്കിനൊക്കുംഗുണമന്വിലോരോ
 പണിയ്ക്കും ചേരും ഗുണമെന്നിതെല്ലാം
 ഗണിച്ചു നന്നായറിയുന്നവൻ ഭൂ-
 മണിപ്രദീപായിതനായവൻതാൻ.

പുഴ

പശുക്കൾ, മത്സ്യാകൃതിയുള്ള ശുഭം
 പശുക്കൾ, പിന്നെ പല നന്തുഗങ്ങൾ
 ശിശുക്കളെന്നുള്ളവ നല്ലതാക്കാ-
 ന്നതൃഷ്ണധീയായവനെത്ര കേമൻ.

പുപ്പ

മുദ്രാവിഹീനം സുഭഗങ്ങളായ
 സദ്രാജചിഹ്നങ്ങൾ തിക്തത്തെവൻതാൻ
 ഭദ്രാതിരേകത്തെ വരുത്തിയെങ്ങും
 മരിദ്രാദിദോഷം കളവാൻ മിടുക്കൻ.

പുൻ

മമസ്തേ ചേതഃ പതിയാവന്താൻ
 ക്ഷമസ്തേ ചേതഃ പതിയാവന്താൻ
 ഉമസ്തേ ധീശൻ കനിയുന്നവൻ തൽ-
 ക്ഷമസ്തേ പാത്താലമുവില്ല തെല്ലും.

നീ 0

നേരായി നിത്യമുലവിന്നുമാത്രം
 മിരാജിമാക്കിയിട്ടുപോയതും
 ധാരാളമാണെന്നു കഥിക്കിലൊട്ടും
 പോരാ കുറച്ചേറമിതെന്നു ഞാനും.

നീ 0

വന്നുക്കടം തീർന്നുനിത്ര വേഗം
 നന്നാകുമിരിക്കാമിയമെന്നുമുള്ളിൽ
 അന്നാളഹോ! ഞാൻ പുനരിത്ര വേഗം
 നന്നാകുമെന്നും കരുതില തെല്ലും.

നീ 2

ഈ രാജ്ഞിമാക്കൊക്കെയുമിത്രമാത്രം
 ധാരാളമായിട്ടു ധനം കൊടുത്താൽ
 നേരായുറുക്കുമിവിടയ്ക്കു മേലിൽ
 പോരാതയാകും മുതലെമ്പന്നവണ്ണം.

നീ 3

കാൽപ്പണമുതൽ തത്പരമിത്തിടാതി-
 ന്നായ്കൻ ഭവാനെന്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു?
 ധൈര്യം കഥിക്കാം, മുതൽ മിച്ചമുണ്ടാം
 കാൽപ്പണമിട്ടുപതി നോക്കിയെന്നാൽ.

നീ 4

ഒന്നായി ലക്ഷം ബത രൂപമിച്ചും
 നന്നായതെല്ലാം പലിശയ്ക്കു ഭൂപൻ
 ഒന്നാജ്ഞാതന്മാനിഹ പാലിയത്തേ-
 ജ്ഞുന്നാണെടോ നമ്മുടെ സൂക്ഷ്മബോധം.

നീ 5

മുട്ടാതകണ്ടിയുവളുമിപാലൻ
തൊട്ടാലതെല്ലാമൊരുക്കുമെന്തേ
മട്ടാത നന്നായ്ക്കരുമങ്ങു പണ്ടീ-
മട്ടായിരുന്നൂ കില ഭീഷ്മതാതൻ”.

നന്ന

ഇത്തരം ബഹുജനങ്ങൾ വാഴ്ത്തീ-
യുത്തമകൃതിപ്രസിദ്ധിനൈപുണൻ
അത്തരം വിട്ടു പരമജ്ഞാതിമാർ
ചിത്തമോദോടു തത്ര മേവിനാർ.

നൻ

കലിതമായൊരിക്കലുംവെവേറേ
കലിയൊഴിഞ്ഞു താൻ കണ്ടനന്ദനം
വലിയതന്മാറാൻ വാച്ചു സമ്മദം-
ലലിയുമുണ്ടാക്കാനെങ്ങു മേവിനാൻ.

നവു

യുവനരപതിയാമവനുടെ
നവനയനൈപുണ്യമൊന്നിനാൽതന്നെ
ജവമൊട്ടു ബഹു സുചമാനാ-
രവസരമതിലമ്മതന്മാരാക്കുവാൻ.

നൻ

അക്കാലതന്നിൽ നേടീടിന പണ്ടൊരുമി-
മെച്ചാത്തുപോൽ പത്തുകോടി
സൽക്കാരം ഹന്ത! തേടി സപദി നരവരൻ
കുളർതന്നുള്ള വാടി
അക്കാലം വന്നുകൂടീടിന കുതുകരം
പൂണ്ടു മാലോകർ പാടി
നില്ലാതേ ചേട്ടയോടി കടൽമകളവിടെ-
സ്സതപരം നൃത്തമോടി.

മുറ

ഇതിനെ “ഗോശ്രീശാദിത്യചരിത”ത്തിൽ
“ഭരണപാദവപുരാണ”കളെ
അഞ്ചാം സ്കൂൾ കഴിഞ്ഞു.

അ ൦ ൦ സ ഗ്ഗ ൦ .

പുഷ്പമുഖ "കുറുപ്പത്ത" മരോൽപാതയാകും
 പിതമൊഴിമണി "പാറക്കുട്ടി" യാർ പത്തിതന്റെ
 തിന്നവഴുമതുലശ്രീ സൽഗുണാലക്ഷിതീശ-
 ന്നകതളിരിൽ നിറഞ്ഞു മേദുരം മോദോരം.

പ

ശിവനഴുകിനൊടത്തുണുണിമാൻകുണിയാളാ-
 മവളുടെ ഗുണജാലം തെല്ലിതാ ചെല്ലിടുനന്നൻ
 നവജലധരലക്ഷ്മീശ്ലേശഭം കേശപാശം
 ശ്രവണയുഗളദീഗലം തുഷ്ടിഭം ദുഷ്ടിയുഗലം.

൨

ചലമേലതരംഗം യുദ്ധരംഗത്തിൽ വെൽവാൻ
 ബലമൊട്ടു കളിയാടിത്തല്ലിടും ചില്ലിയുഗലം
 തിലകരചിതശോഭം ചാൽ ഫാലം വിശാലം
 തിലകസുമസമാനം ശ്രോണമശ്രോണരമ്യം.

൩

ഖചിതവിവിധരത്നാഗണ്യലാവണ്യലക്ഷ്മീ-
 തചി വിലസിന ഗംഭീര ചേർന്ന നൽക്കണ്ഡലങ്ങൾ
 സചിവസദൃശനായിച്ചെന്നു രാകേന്ദ്ര നന്നാ-
 യുചിതമുപചരിച്ചു നന്നാനനം മാനനീയം.

൪

അധമത പുതുതാകും വിദ്രമത്തിന്നു നൽകു-
 ന്നധരമമുതതുലും ഭാഷിതം ഭൂഷിതാസ്ത്രം
 സുധയുടെ സുഗേതപം കട്ട ഹാസം മനോജ-
 പ്രധനജയയശസ്സാണെന്നതാൻ തോന്നുമാർക്കും.

൫

വിടരമലകാന്താ ദേശകാലാദി യോഗ-
 സ്തമണികനകോദ്യുതിഭൂഷണം പൂണ്ട കുണ്ഡം
 പടവിലമുതകുംഭം കുന്ദിടും നല്ല കൊങ്ക-
 തുടമേലപടാത്തഗ്നാധഗ്നസ്വരൂപം.

൬

ശ്രീമതി വി. കെ. പാറക്കുട്ടി അമ്മ.
 (കൊച്ചി വഖിയ തൃപ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ നൈരത്യാമ്മ.)

ക്രമമൊട്ടു നൃപകണ്ഠാലംകൃതിജ്ഞായനേകം
വിമലമുദുലപുഷ്പംകൊണ്ടു കാമൻ നികാമം
ശ്രമമൊട്ടു വിരചിച്ചിട്ടുള്ള മാല്യന്തതാടനം
സമമിഹ ഭുജയഥം മാന്യഭൂഷാമനോജ്ഞം.

൭

അരപരമരയാലിൻ ചാരുപത്രാഗ്രമാടൊ-
ന്നരസിയരസലാക്കാൻ വാച്ചു വമ്പുജ്ജ്വരനാം
ധരണിധരനിതംബംപോലെ പീനം നിതംബം
ശരഭമലകരന്താൻ ചന്ദമുള്ളന്തരിയം.

൮

തുട കരിതിലകൻതൻ നല്ല തുമ്പിക്കരഞ്ഞ
പട പൊരുതി മടക്കാനത്ര കെല്ലൊത്തുതല്ലാ
നട നളിനവനത്തിൽ പാത്തു ചീത്തീട്ടുമന്ന-
പ്പിയുടെ നട വെൽചാൻ പോരുമേ നേരുപാത്താൽ.

൯

അടിമലരമലാഞ്ചം പോലെ ലക്ഷ്മീനിവാസം
കൊടി കട മുതലാം നൽച്ചുരുങ്ങുവാതമാന്ത്രിം
വടിവൊട്ടു കറ നീങ്ങു തങ്കവും ശങ്കുതട്ടും-
പടി വിലസിന വണ്ണം പാരിൽ മറാരിവണ്ണം.

൧൦

ഇതി പരമശങ്കേതം മംഗളാംഗങ്ങളെ ചേരും
മതിമുഖിമണി പാറക്കുട്ടിയമ്മമ്മ ചെമ്മേ
പതിവൊടപരകമ്മം വിട്ടുടൻ വീഴ്ചയന്ത്രേ
പതിയുടെ പരിചയ്ക്കുളൊന്നിനായിട്ടൊരുങ്ങും.

൧൧

നഖമണികളിണങ്ങുന്നശ്ശലീപുഷ്പിനാലേ
സുഖമുടനളവാകുമട്ടിലുച്ചിശ്ചരൻൻറ
ശിഖചിതമൊട്ടു പിടിക്കെട്ടിവെച്ചിട്ടുടൻ തൻ
മുഖസുഷുമ വരുത്തും നിത്യമന്നീരജാക്ഷീ.

൧൨

നെടിയൊരമൃതമോനശ്രീയെഴും ശയ്യതന്മേൽ
വടിവിനൊട്ടു കിടക്കും ചേരനാം ഭൂമിപരൻ
അടിമലരിണ പാരം ഭദ്രമായ് നിദ്രയുണ്ടാം-
പടി തട്വിതി തിരുമും മനമസ്സുന്ദരാംഗി.

൧൩

നരവരനുടെ പൂർവ്വമെന്നിലന്യുന്നമായി-
സ്സന്ദേശമുദസമീരൻ ചെന്നു ചേരുംപ്രകാരം
തരമൊട്ടു തരളശ്രീതാലവൃന്തത്തിനാലേ
പരമശിശിരകാലേ വീഴൂ മ്പ്പേശലാംഗി.

൧൪

സുനഗിരിവരയുൾം പീവരോരുചയം നൽ-
ഘനജഘനമിതെല്ലാം ചേരുമച്ചാരുഗാത്രി
അനവരതസുഖാത്മം നൽത്തണുപ്പാത്തകാലേ
മനസി പരമ, ഭക്ത്യാ ഭർത്തുശ്രൂഷ ചെയ്യും.

൧൫

പ്രിയതമനുടൽതന്നിൽ സൌച്യമുണ്ടാകുചാനായ്
പ്രിയഹിതമമൃതത്തിന്നൊത്ത വസ്തുക്കളെല്ലാം
നയമൊട്ടു മടികൂടാതെയും വൃത്തിയാക്കി
സ്വയമനുദിനമകം ചെയ്തു കാക്കുപ്പലാക്കി.

൧൬

അചനിതലമഹേന്ദ്രൻ മാന്യശാഭം ധരിപ്പും
ധവളകരകരശ്രീയൊരത വന്ദ്യം പ്രശസ്തം
കവചമലശീർഷ്ത്രാണമെന്നുള്ളതെല്ലാം-
മവരം പരമുദവാക്കും വച്ചുസൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം.

൧൭

നളിനഭേസമശ്രീദൃഷ്ടിയാർ ദൃഷ്ടിവാക്കും
ലളിതരുചിയൊടൊന്നും നന്ദിപൂർണ്ണമൃഗം
തെളിവിനൊട്ടു വിളങ്ങും കാന്തഗേഹാസരത്തിൽ
ചളി, ചൊടി, ചുഴ്, ചെട്ടൻ, മുട്ടു തൊട്ടൊന്നുമില്ല.

൧൮

അവളുനവരതം തൻ ചിത്തതാർ നിന്തി, മാറ-
ന്നവസരഗതിയെല്ലാം പാത്തു പാക്കുന്നമൂലം
അവനിപനപനപ്പൊഴെപ്പൊളിപ്പിക്കും, മനൈ-
ന്തവകളുവിടെയെങ്ങും ലഭ്യമാക്കപ്പൊഴുപോൾ.

൧൯

തളമലസതമൂലം വിട്ടു പളളിക്കാപ്പി-
ന്നിളയുടെ വരണമുഴുത്തുണ്ടും പൂകിയെന്നാൽ
കളകളുരാമുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ പൊത്ത-
ക്കളമൊഴിമണി കാത്തുറകാണ്ടു മിണ്ടാതെ നില്ക്കും.

൨൦

കളമൊഴി അവി തിങ്ങാമട്ടു പാടാൻ തുടങ്ങു-
ന്നളവവിടെ മുഴങ്ങും മറ്റുളധാനമെങ്ങും
തെളിവിന്നൊടമ പൊങ്ങും രാഗമോരം വിളങ്ങും
കിളികൾ കിമപി മങ്ങും ലോകർ മോദാൽ മയങ്ങും.

൨൧

അതിസുഖകരമായാമാനിനീമൗലി നാനാ-
കൃതികൾ പലതാത്തിൽ ചേർത്തു പാടുന്ന നേരം
അതിവിഷമമിവണ്ണം പാട്ടുവാൻ പല്ലവിഷ്ണു
മതിയിവൾ ഊഘമെന്നായി സമ്മതിക്കും മഹാനാർ.

൨൨

ഘനരൂപികലതം വാർകുന്തലാൾ ചന്തമായി
ഘനരസമൊട്ടു മന്ദം വീണ വായിച്ചിട്ടുടമ്പാൾ
ധനമകലെ വെടിഞ്ഞും മജ്ജനസുപാപപാനാ-
ശനവിധികൾ മാനസം പാട്ടുകാർ കേട്ടു മേവും.

൨൩

അപഗതബഹുദോഷം പ്രാപ്തസുഗ്രാഗചോഷം
നൃപമഹിഷി മടനാഞ്ജനം വീണവായിച്ചിട്ടുടമ്പാൾ
കപടരാഹിതമുണ്ടായീട്ടുമാന്മയ്ക്കുമാടേ
സപദി ജനമശേഷം പൂണ്ടിട്ടും ഭൂരിതാഷം.

൨൪

നലമൊട്ടു നുവരൻതൻ ജായ സംഗീതയന്ത്രം
പലതരമഴകേറം വച്ചു വായിച്ചിട്ടുവോൾ
ജലലഹിതമുദിച്ചും സാഗ്രസന്തോഷമാകും
ജലധിയിലിടതിങ്ങും വിസ്മയാൽ മാന്യർ മുണ്ടു.

൨൫

അമലനവരസശ്രീഭവ്യകാവ്യങ്ങളേറം
ശ്രമമൊടവൾ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു മാൽ പൂണ്ടിടാതേ
ക്രമമൊടതിൽ വിളങ്ങു ഏറ്റുപദ്യങ്ങൾതൻ നൽ
സുമധുരതരഭാവം ചൊല്ലുമാറണ്ടു മെല്ലെ.

൨൬

സമസി ത്വടിതി വാദിച്ചീട്ടുവാൻ വമ്പു കൂട്ടം
സ്വഭവിതനുടെ വാക്യാൽ കർക്കശം തർക്കശാസ്ത്രം
സുഭിതിയവൾ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു, ശാസ്ത്രങ്ങൾ വന്നാൽ
സഭയമവതര മാതിച്ചീട്ടുമാറണ്ടുപോലും.

൨൭

തമിഴഴകിയ ഹിന്തുസ്ഥാനി, യീരണ്ടിലും ന-
ല്ലമിതരപട്ടുതപം നേടിനാൾ മോടിയോടെ
സുമതിഗുണമെഴുന്നതനപി, ബുദ്ധിപ്രഭാവം
കിമവി തടവിട്ടന്നോക്കുന്തസംഭ്രം ധരായാം.

൨൮

ഭൂമി വിലസിന 'മിൽട്ടൻ', 'ചെങ്കണ്ണിയർ', 'സ്റ്റാട്ട്', മേമ്പാ-
കവിക്കളയെ കാവും പാത്തു കൂത്തുള്ള ബുദ്ധ്യോ
വിവിധമതിലടങ്ങും സാരമെല്ലാമറിഞ്ഞി-
ട്ടവികലരസസിന്ദധൗ മുണ്ടുമാമുശാഗാത്രി.

൨൯

ക്ഷിതിസുരവരനായിട്ടന്ന കാരാടിനെപ്പോ-
ലതിശയിതഗുണൗലം തേട്ടമാ മാടഭുപൻ
പ്രതിഭനമുപദേശിക്കുന്നമൂലം സമൂലം
മതിമുഖി വിഷ്ണവെട്ടും പാട്ടിലെല്ലാം പഠിച്ചു.

൩൦

വിഷധരനികരത്തിൻ ബാധയാലിങ്ങു ചേരും
 വിഷമഖിലമിറക്കാനായവർക്കുദശായാം
 വിഷമമൊരു തരിമ്പും നാസ്തിയെന്നായി പിന്നെ
 തപസ്സമിഴി ശിവയേത്താൻ ഭക്തിപൂർവ്വം ഭജിച്ചാൻ. ന.പ

അവനിസുരകുലേന്ദ്രന്മാരെരാടാരോമലാമാ-
 യുവതി ശിരീശജാധാപാദപത്മം ഭജിപ്പാൻ
 വിവിധമഥ വിധാനം ഭജിപ്പൊഴുപ്പുമായി-
 ദൃവീകലമുപദേശാൽ താനറിഞ്ഞാൻ തദാനീം. ന.ര

പ്രിയതമധരണീന്ദ്രാനുജ്ഞ കൈക്കൊണ്ടു പിന്നെ
 സ്വയമവൾ ഗുരുകുലം പോലെ മാലതുളമന്യ
 നിയമമൊട്ടു ഭവാനീപാദപത്മാർച്ചനാടി-
 ക്രിയ കിമപി തുടങ്ങി സ്പോത്രശേഷം മുഴങ്ങി. ന.ന

“അമ്മി ഭഗവതി മാതേ ദേവി! വൃണ്ണാനകമ്പാ-
 മയി! പത്മപതിജായേ പാരി തായേ! സുകായേ!
 തപതി നിരൂപമമാകും ഭക്തിഭാരം ഭവിപ്പാൻ
 മയി വരണമയേ! തേ നഷ്ടസാദം പ്രസാദം. ന.ര

കരുണ തവ ഭവിച്ചീടാത്തവൻ ഭക്തനാകാ
 കരുണ തവ ഭവിപ്പാൻ ഭക്തനാൽത്താൻ വരണം
 ഗുരവിഷമമിതന്യോന്യാശ്രയം ഹന്ത! തീർപ്പാ-
 നരുതരുതൊരുവനും സാംബജായ്യംബ! മാതേ! ന.ര

ഭഗവതി! തവ ഭക്തന്മാരെരാടാനിമിരിപ്പാൻ
 നഗ്നകലപതികന്യേ! ഭാഗ്യമുണ്ടാക്കണം മേ
 വിഗതചിവിധവില്ലാ ഭക്തിഭാരം ഭവിപ്പാൻ
 ജഗതി പർമുപായം ഹന്ത! മഹാറത്നപണ്ണി! ന.ന

ചേവേയേസിന്ധുവനരാം ഭക്തരല്ലാം
 നവസാമാട്ടു പാട്ടും നിൻചരിത്രം വിചിത്രം
 കവചം തിമുലേ! കണ്ഡലം ചേർന്നിട്ടെന്നൻ
 ശ്രവണമർലനം വന്നുടൻ ചേർന്നിട്ടെ. ൩൭

കുളർമതിയെതിർക്കാന്ത്രാ ചീത്ത നിൻ കീർത്തിവുരും
 കുളർമ തരികയാൽ മേ കോരമയിർക്കാണ്ടിട്ടേ
 വെളുവെളു വിലസും നിൻകീർത്തികേൾക്കാത്തലോകം
 ഗുളിഗുളി മുതിസിന്ധുവ വീണിതാ കേണിട്ടന്നു. ൩൮

ഹിമഗിരിവരകന്ത്ര! ഭക്തിയുണ്ടാംവിധത്തിൽ
 കിമപി തവ ഗുണത്തിൻ കേൾവിയാൽ ദേവിമായേ!
 മമ സതതമാലിജ്ജം ബാഷ്പവാരിപ്രവാഹാൽ
 വിമലതയുളവായിടേണമിഷ്ടോണിതന്നിൽ. ൩൯

ശിഖരിപുരതന്ത്രജേ! ദേവി ദിവ്യവൃജത്തിൻ
 മുഖസരസിജമല്ലേ ചേൻമേവുന്നപോലെ
 മുഖമതിലുമിദാനീം മാനസത്തിങ്കലും മേ
 സുഖമാട്ടു ഗുണാനന്ദശ്രവണിതേ വാണിട്ടെ. ൪൦

ജനനി! സപരിവാരം തപസ്സുദാജ്ഞാമൃനാതം
 മനസി കുതുഹലാർപ്പം ഞാൻ വതന്തു വരതം
 ഘനരസമാട്ടു നിത്യം സ്വീകരിച്ചിടണം നീ
 ജനനഫലമയേ! മേ വന്നിട്ടം നന്മെന്നാൽ. ൪൧

വരതന തവ കാഞ്ചാനാക്കണം വീക്ഷണം മേ
 ചരമിഹ പരിചയ്ക്കുക്കണം മൽക്കരം നീ
 ചരണവിനമസ്തതിന്നൊന്നിനായ് നിത്യമാക്കി
 ആരണമയി! മഴിയും ദേവി! ശീഷം സഹഷം ൪൨

നിടിലനയനദേവൻ നിത്യമത്യന്തരാഗാൽ
മടിയിൽ മടിപടാത വച്ചു ലാളിക്കുമ്പോൾ
വടിവൊട്ടു വിലസും നിൻ വന്ദ്യമാകും സ്വരൂപം
മുടിമുതലടിയോളം കാളി! കാണാകണം മേ.

രവ

അളിനിരകൾ നമിക്കും കേൾ, മേൽപ്പറ തോല്പു-
ന്നളിക, മഴകിലോറം ചിത്രം ചിത്രകത്താൽ
ലളിതതചിരകാന്ത്യാ ഭംഗമോടൊത്തു ഭംഗം
ഗളിതമദോഷിയാ ചില്ലിവില്ലിൻ വിലാസം;

രവ

കലിതകരുണ കണ്ണശ്രീകവൻപുസിപ്പിക്കും
വലിയ നയനയുഗം കാതരം കാതിലോളം
തുലിതമനസ്സാണു ഭംഗവൃന്ദത്തിലെല്ലാം
മലിനതയുളവാക്കാന്റേറെ ദേഷു കടാക്ഷം;

രവ

സ്തുതതരിലപ്പുഷ്പ നാണമേതുന്ന നാസാ-
വൃതമലകുപോലം നല്ല കണ്ണാടിപോലെ
ഉടനതി തമി തേടും വിദ്യമന്തിൻ മദൈത
പടയിലപഹരിയ്ക്കാ ശ്രേഷ്ഠമാമോഷ്ഠബിംബം;

രവ

ധവളതമി മനോജ്ഞം ഹാസമുല്ലാസി ഹംസം
നവവികാസ സരോജം ചന്ദ്രമേധം തപരസ്യം,
ശ്രവണയുഗളസോളാമഞ്ജുലീലാതിലോലം
ദിവസപതിശശിശ്രീമണ്ഡലം കണ്ഡലം; തേ.

രവ

ഗുളഭിമദഭാരം ശംഖു ശങ്കിമെച്ചാഴിക്കും
ഗുളതലമണിമംലാശോഭിമുക്താഭിരാമം
വളയുടെ നിനദത്താൽ കല്പവല്ലീവിഹാസം
കളികളുമൊട്ടു ചൊയ്ക്കും മോഹനം ബാഹുയുഗം.

രവ

മലർശരഭേവാൻതന്മാന്യപട്ടാഭിഷേകം

നഖമോടിഹ നടന്നാൻ മന്ത്രതന്ത്രജ്ഞരെല്ലാം

പലപല ശുഭകേരം ചെയ്ത മാണിക്യരക്തം

കലശലോട്ട സമാനം ചാതുരവേഷോരുഹംതേ.

ര.ന

ചലലേലോഢയുഗ്ദ്ധാനചണ്ഡം പിചണ്ഡം

വലയതമണികാഞ്ചിഭാമലംബം നിതംബം

കല, കളികൾതന്നിൽ ചേർത്ത ചാതുരയുഗം

വലരിപുരുഷവന്ദ്രം മണ്ടുളം പാകേണം,

ര.ന

ഇതി തവ പരമാനന്ദൈകരൂപം സ്വരൂപം

യതിനിവഹനിഷ്ഠവും ഭക്തലോകാനുഭാവവും

അതിഗുണമഖിലാഘ്രപംസനം സംസന്ദീപ്തം

സ്മൃതിയിൽ മമ വരണം സർവ്വോ സർവ്വഭാഗി

ര.ന

മധുസഹിതസമുദ്യുൽക്കൈകടലോകനത്താൽ

വിധൂരതയൊട്ടു വാഴും ബ്രഹ്മാനന്ദാതുരകാർവണ്യം

മധുരമനസ്സ ബോധം നൽകിനിന്നു. ബികേ! നിൻ

മധുരതശരീരം കാളി! കാണാകണം മേ.

ര.ന

മഹിഷദിതജശിഷ്യാസ്രത്തിനാലാത്ത ഭംഗ്യാ

വിഹിതലളിതലാക്ഷാലപനം ലോഭനിയം

മഹിതസുരമുനീന്ദ്രസുപുഷ്പാങ്കരാളി-

സഹിതമിഹ പദംതേ തോന്നണം മേ ഹൃദയേ.

ര.ന

അമരിലഥ നിസ്പന്ദേതനെയും സുഹൃദേയും

പ്രമോദ നിഹനിമിട്ടപ്രമോദസാദാൽ

അമരനികരമല്ലാം കാത്ത നിൻ കാൽത്തളിക്കായ്

കിമപി ബാഹുസഹസ്രം കമ്പിടുന്നൻ സഹാസ്രം

ര.ന

ഗുണഗണവതി! ദുഷ്ട! ഗൗരി! ശാകുന്തല-
 ത്രിണയനതടജാതേ! ഭദ്രഭേ! ഭദ്രകാളി!

രണഹതഭിതിജ്ഞേഭേ! ദ്രാമരി! രാജാജ്ഞാ-
 ഷണമന മമ ചിത്തേ തോന്നിടേണം നമഃസു.

ഭേ

ധനപതിനയാദിസ്സേഹമോഹത്തിനാൽ ഞാ-
 നനവധി വലയുന്നേൻ ഭൂമിമുക്തിപ്രദാത്രി
 അനവരതമിതെല്ലാം പോക്കിടാനാക്കണം നീ
 സുനയനമുടനെന്നിൽ സാനാകമ്പം വികമ്പം."

ത്രേ

വിജനദിശി വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഭോനീ-
 ഭജനമനദിനതാൻ ചെയ്ത ചേതോഹരരാഗി
 സുജനമഹിതയായ് നൽകുവാനുപദേശത്തെ
 സ്വജനസുഖമുദിച്ചുമട്ടു തൃപ്തിയാലിട്ടു.

ഭേ

ക്ഷിതിപതിയുടെ പുത്രന്മാർക്കും പുത്രിമാരും
 പ്രതിദിനമഴക്കോടെ മന്ദമന്ദം വളൻ
 ഇതി സകലഗുണത്താൽ ശാന്തയാം കാന്തയോടെ-
 ത്തതിമതിയവമാടേക്കാണിപൻ വാണ ഗ്രേഹേ.

ഭവ

അതുസമയമുദാരൻ മാടഭൂപന്ദ്ര ധീമാ-
 നതുലഗുണനിവർത്തമാനുലൻ മാനശീലൻ
 പുതുപരമമഴം നൽകുവാനാൽ കൊച്ചിയും നാ-
 ടിതു രാജിതി വിടാനായ് നിശ്ചലം നിശ്ചയിച്ചു.

ഭേ

വിരവിനൊടതിവേഗാൽ കേട്ടുകേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടി-
 പ്പരമസുഖവേദം പാരിലൊക്കെപ്പറന്നു
 പരകരകിരണാലം സ്പഷ്ടമാണുണ്ടിച്ഛാൽ
 ധരയിലിഹ പരക്കൻ നന്മ! ചെറൊന്നമാണം,

സ്തം

പതിവിലൊരു വിശേഷാലുള്ള സങ്കാർ ഗന്ധറിൽ
സ്ഥിതിയിൽ വെച്ചിവാതിലിന്റെ മാൽ പൂണ്ടു ലോകം
അതിഗുണമുളവായിക്കൊണ്ടിരിപ്പോരേയോ-
മതിനൊരു തടപാതാലപ്പുലിപ്പാതയായോ?

നവ

ചിലജനമിതു കേട്ടിട്ടേറാമാതകമാന്നാർ
ചിലജനമതിയായിട്ടുള്ളതെപ്പട്ട നിന്നാർ
ചിലരിതിന്നുടെ മൂലം തത്പരമായി ഗ്രഹിപ്പാൻ
പലവഴി നിരപിച്ചാർ വമ്പരം സംഭവിച്ചാർ.

നവ

“പ്രകടമവിടെയാണീ രാജ്യസന്യാസകർമ്മം?
വികടമവിടെയാണീ രാജജാതിസ്വഭാവം?
അകലമതിന്നു തെല്ലല്ലിങ്ങു ധീരപ്രശാന്തൻ
മികവിനൊടിയു ചെയ്യാൻ വമ്പനിത്തന്മുരാൻതാൻ.

നവ

പെരിയ ‘രാജ്യ’ ‘ദിലീപൻ’ തൊട്ടു ഭൂമിശ്ചരന്മാർ
പരിചൊടു നിജരാജ്യം പണ്ടു കൈവിട്ടുപോലും
ഹരി! ഹരി!! കലിയാമിട്ടു ഋകാലത്തിലിമ്മാ-
തിരി ധൃതിയൊടു ചെയ്യാനന്വരീ മന്നിലില്ല.

നവ

ക്ഷതി കിമപി ഭവിച്ചോ രാജ്യരക്ഷാഭ്രമത്തിൽ
ക്ഷിതിപന ജരന്തപമുലമാലസ്യമുണ്ടോ?”
ഇതി പിറവിടെയോക്കോമാതിരിയ്ക്കോതി നീച-
ശ്രുതിയിലൊരുവകക്കാരേവേമാരാണ്ടുപായി.

നവ

തന്നെ നൃപതിവയ്ക്കൻ ഭൂരിധെയും സ്വകീയം
പദമുടനെ വെടിഞ്ഞു മാന്യനല്ലും കുറഞ്ഞു
ഉദയഗുണമുപക്കിച്ചുതാൻ പ്രാപ്തവാം സ-
ല്ലഭമിവിടെ വിട്ടുസ്വാർഥപക്ഷിസംഘം കണക്കെ.

നവ

അതിഗുണഗണപൂർണ്ണൻ ഹസ്തനക്ഷത്രജാതൻ
 ക്ഷിതിപനടനിവൻതാനപ്പേരേതിക്കലത്തി
 മുതിരുമതുലകീർത്യാ ചേന്നു കുന്നമ്മൽബംഗ്ലാ-
 വിതി ഭൂവി പുകഴ്ത്തുമന്ദിരേ മന്ദമന്ദം.

നൃപ

അഴകിനൊട്ടു നൂപേന്ദ്രൻ വാഴമിക്കുന്നു കണ്ടി-
 ട്ടഴലാട്ടടന പൊന്നിൻകുന്നു കാണുന്നവങ്കിൽ
 മിഴികൾ പരമടയ്ക്കും നിർണ്ണയം, കണ്ണിമപ്പാൻ
 വഴിയൊരുവിധമുണ്ടെന്നാകിലോ നാകിലോകം.

നൃപ

കുമയുടെ പതി വാണീട്ടന്ന കുന്നിന്മേൽബംഗ്ലാ-
 വമലഗുണഗണംഐകയ്ക്കോണ്ടൻ കണ്ടുവെന്നാൽ
 ഹിമശിരിയിൽ വിളങ്ങുന്നോഷധിപ്രസംഗംമാക്കും
 സുമഹിതനഗരത്തെസ്സപ്പുകും സംസ്പദിയ്ക്കും.

നന്ദൻ

അനുഭിനമതിധമം ചെയ്യുവോ! രാവണൻ ത-
 നനുജനധിവസിയ്ക്കും ലങ്കനിശ്ശങ്കമായി
 മനുജപതിവസിച്ചീട്ടന്ന കുന്നിന്മേൽബംഗ്ലാ-
 വിനാടയ പരണത്തിൽ താണടൻ വീണ കൂട്ടും.

റെ

ഇളയുടെ പതി വാണീട്ടന്ന കുന്നിന്മേൽ ബംഗ്ലാ-
 വളവകലമനംഘസപപ്രഭാസുപ്രഭാവാൽ
 ജളത ത്വടിതിമേക്കും വെള്ളിയും കുന്നിൽനില്ക്കുന്ന
 നളകയുടെ മനസ്സിൽകൂടി നന്മാടിയോടേ.

എ

അനുഭിനമവിടത്തിൽ ചേർന്നിരിക്കും നമാണാം
 ധന,മകര,മിവാറിൽ ഞെരുമത്വനമില്ല
 തന്ന പവനവിലാസാൽ കാത്തിക്കക്കാലിലാക്കും
 തനവിലിഹ വിയക്കും ചെററമേ നീററമേവ.

എ

പലപല ഗുണമേവം ചേർന്നു തന്മന്ദിരത്തിൽ
 മലരവിതഗുണൗഘം കൂട്ടമമാടചേർന്നു
 അലസനയനയാലും പത്മിയാടൊത്തു ധാത്രി-
 വലയഭരണകർമ്മം ചെയ്തു ചേണാൻ വാണാൻ. ൭൩

കരളിലവനസ്യയാലേശമില്ലായ്ക്കുമൂലം
 ഹര! ഹര!! ബഹുസൗഖ്യം; തെല്ലമില്ലല്ലലാക്കും
 ധരണിവരനസ്യയക്കാരനാണെന്നുവെച്ചാൽ
 ധരയിലഥം ഗുണത്തിൻ ബിന്ദുവും വന്നുതൂടാ. ൭൪

ജനഹിതകരനാമിപ്പാർത്ഥിവന്മാരന്താടുകേവലം
 മനസി ഭരഭിമാനം തെല്ലമില്ലായ്ക്കുമൂലം
 ഹനരസമൊട്ടു ഭൂപാലോകനത്തിന്നു വേണ്ടി-
 ട്നവധി ദിനമാക്കും കാത്തു പാത്തിട്ടുവേണ്ടാ. ൭൫

ഒരുവിഷമമവനില്ലത കാഴ്ചക്കുള്ളല്ലാ-
 മുരജവമറിവാൻ ഭുവ്വാനിയില്ലായ്ക്കുമൂലം
 ഇരളിനൊട്ടു സമാനം ഹന! ഭുവ്വാനി നന്നും
 പുരുഷനതു ഭൂമിപ്പാൽ കണ്ണു കാണുന്നതാണോ? ൭൬

സമവിഷമവിഭാഗം സർവ്വമില്ലാതെയൊക്കും
 ഭ്രമധികമെന്നുള്ളും ഭീതിയുണ്ടാക്കുമാക്കും
 സുമഹിതതരകർമ്മങ്ങൾക്കു വില്ലൊ വരുത്തും
 കിമേവി തിമിരതുല്യം ചീത്തിട്ടും ചിത്തഭോഷം. ൭൭

നന്മുടയ നരേന്ദ്രൻ തത്പരമായിത്തന്നാസ്രം
 സ്വയമഖിലമറിഞ്ഞീടുന്നതാണെന്നുമൂലം
 ജന്മമവനയമില്ലാതെങ്ങുണ്ടായിരേൻ-
 വ്യയമുടനെ പുരുഷി സാധുസ്വസ്വത്തിണങ്ങി. ൭൮

കിമപി വലിയമാടോട്ടി ശവാത്സല്യപാത്രം
സുമതി യുവമഹിശൻ “രാമവർമ്മ” ഭിധാനൻ
അമരനികരഭരണൻ നിത്യമത്യുത്സവശ്രീ-
പ്രമദോദയ വസിച്ചാൻ ചൊല്ലാം തൽപുരത്തിൽ. ൯൯

വിട്ടുപണിക്കുടക്കും വീരലോകങ്ങൾ; വിദ്യാ-
പടുത പരമേശ്വരനാർ പേർത്ത വാണീസ്തുതിയും
കൊടിയ മഹിമയേവം ഭാഗ്യമുജ്ജ്വാൽക്കേറ്റാം
വടിവൊട്ടു യുവഭൂപനാണ്ടമോ! വേണ്ടുമോളം. ൧൦൦

പുനരവനിപതീന്ദ്രൻ വാമ്പഴം തൻ പ്രിയങ്കുലായ്
ധനമനവധി ധീമാൻ കോരിവാരികൊടുത്തു
ജനമതിനവമാമീ വർത്തമാനം ശ്രവിച്ചു
മനസി സമുദിച്ചൊക്കൊണ്ടു വാണീസ്തുതിച്ചു. ൧൦൧

“ഹര! ഹര!! മതിമാതാമുട്ടിലൊഞ്ചെടു ലക്ഷം
പരമേശ്വരിയ രൂപം തിന്നുമിടന്നുമേകാൻ
ധരയിലപരനാണ്ട ? തൃപ്തിയുംമട്ടു വെള്ളം
തരമാടിഹ കൊടുപ്പാനുപ്യാശാരഭമന്യേ”. ൧൦൨

ക്ഷിതിപസുതരിൽവെച്ചിട്ടുതമൻ മൂത്തവൻ സ-
വതിഗണമണി രാമൻജനവൻ മാനസാലീ
ക്ഷിതിയിൽ വിലസീടും വിദ്യാശാറൊപ്പിച്ചി-
ട്ടതിധൃതിയൊട്ടു പൂക്കാൻ ഹനന്! ദേശാന്തരത്തിൽ. ൧൦൩

അവികലകൃതകം കൈക്കൊണ്ടവൻ ലണ്ടനിൽ ചെ-
ന്ന പിടയധിവാസിച്ചു വിദ്യ പാരം പഠിച്ചു
ഭൂമി ബഹു പുകൾ പൊങ്ങും ജമ്നിക്കുതലത്തിൽ
കവിയുമതിരസത്താൽ പിന്നെയുസസ്തനത്തി. ൧൦൪

അശാലമഞ്ചിലതം
 വശാണത്തിന്നൊരുങ്ങി യൂറോപ്പിൽ
 തൽക്കാലമുപദേശ
 ദുഷ്ടാലബലാൽ കുടുങ്ങിപ്പോലായാർ.

വൃ

ശരിയായ്തരണമാട്ടു പിന്നെ
 തിരിയേ വന്നെത്തി ലണ്ടനിൽത്തന്നെ
 പരിചൊട്ടു ശുഭമാമിനിമേൽ
 ഗിരിജാഭജനം പിതാക്കൾ ചെയ്തുകയാൽ.

വൃ

ഈക്കുള്ള രണമിതേറാം
 മുക്കുന്ന നാളത്തോറുമതിപ്പോരാം
 മുക്കുന്ന കുപ്പലനവധി
 നില്ക്കുന്ന വണിക്പ്രയോഗമിഹ സർവ്വം.

വൃ

വാട്ടന്നു ലോകരചിലം
 കൂട്ടന്നു ചരക്കുകൾക്കു വില്പയറാം
 ആടും മനൊമാട്ടു കൂട്ടം
 കൂട്ടന്നു ജനങ്ങളെടുമിങ്ങുമിഹ.

വൃ

“കേശസരിഹ യന്ത്രബലവാൻ
 കേശരിവരെന്നെപ്പോലെ വിക്രമൻ
 ഭാസ്യരണ്ടനെ വരുംപോൽ
 സാസ്യരസ്യരനരജഗത്രയോച്ചണ്ഡൻ.

വൃ

ഒരു സുചമില്ലെന്നല്ലാം
 വരുമിനിയെന്നുള്ള ശങ്കയാ ഴുണ്ണം.”
 നിരപിച്ഛിങ്ങിനെ നരപതി
 കരുതിക്കൊള്ളുന്നു ചേതസാ ശിവയെ.

വൃ

‘നവസുത’നരവിനാക്ഷൻ’
കപടവിഹിനം പരിച്ഛിദലതിഭക്ഷൻ
ചപലതകൾ വിട്ടമനം
നവതിലകന്നേകിനാൻ മഹാനന്ദം.

നമ

‘രത്ന’ മാനിനിമാർമണി-
രത്നം നവപുത്രി ലളിതശുഭഗാത്രി
പ്രസന്ന ശാസ്ത്രഗണം ലഘു-
യത്നം കൂടാതഹോ! പഠിക്കുന്നു.

നമ

‘വിലാസിനീ’തി പ്രഥിതാഖ്യ തേടും
വിലാസിനീമാലിക രാജപുത്രി
കലാഭിവൃദ്ധ്യാ ഭൂവി ശുക്ലപക്ഷ-
നിലാവിനെപ്പോലെ വിളങ്ങിടുന്നു.

നമ

സത്യാലംബൻ സമസുപ്രഥിതഗുണഗണോ-
ലാരദാരൻ സഭൂതാ-
പത്യാമാത്യാദിസേവാപ്രമുദിതഹൃദയൻ
പ്രൗഢനാഥം മാടഭൂപൻ
കൃത്യാകൃത്യാർത്ഥവിഭാഗൻ കൃതബഹുസുകൃതൻ
പാർത്ഥലം കാത്തു പാർത്താൻ
നിത്യാനന്ദോത്സവശ്രീരസസ്ഥരി ഏദി ക-
ന്നിച്ചു കന്നിൽച്ചിരേണ.

നമ

ഇങ്ങിനെ “ഗോശ്രീശാഭിതൃചരിതം”ത്തിൽ
സിംഹാസനാരോഹണമെന്ന
ആരാധനം കഴിഞ്ഞു.

എഴുതാൻ സകലം.

കിരവഞ്ചേ നൃപിണിനെ
നിറയും സുഖമാടു വാണിടും കലോ
തിരമൊടു ഡല്ലിയലുണ്ടാം
ഡാബാറിനു ചെല്ലുവാൻ ക്ഷണം കിട്ടി.

൧

ക്ഷണമനുസരിച്ചു പിന്നെ
ഗുണവാൻ ഭൂമിശ്വരൻ പുറപ്പെട്ടു
ഗുണമേറുന്നവർ മഹത്വം
ക്ഷണമിഹ നിരസിക്കുമോ നിനക്കു ബോധം.

൨

പ്രേമമഴും നൃപനൊടു ചേ-
ന്നോമനയോ ഭയിതയും പുറപ്പെട്ടു
രാമനൊടു കൂടി എന്നും
ശ്രീമതിയാം സീതയെന്നപോലെ മുദാ.

൩

‘ബോറാ’യിട്ടും ദിവസം
കൂറാളും മറ്റു മാന്യമന്ത്രികളും
ജോറായ് നൃപതിയൊക്കാനി-
ച്ചൊരാളുമകം രസാൽ പുറപ്പെട്ടു.

൪

ഉദയേഗുണനരചൻ ശുഭ-
ഘട്ടേൻ മദിരാശിയിൽ തദാ ചെന്നു
തദനു ഗവണ്ണർ കഴിച്ചു
പദവിയിലപ്പാർത്ഥിവേഗ്രസൽകാരം.

൫

മധുരിപുസമനബ്ധുവൻ
മധുരാധരിയായ മഹിയിയൊടു കൂടി
മധുരാശിപട്ടണത്തെ
മധുരാകൃതി പൂണ്ടു കണ്ടു നിശ്ശേഷം.

൬

ജലയന്ത്രവൈഭവത്താൽ
ജലമവിടെസ്സുവ്വഭാപി ബഹുസുഖഭം
മലരഹിതം സ്സുദികസമം
പലതരമതു രോഗശമനമുണ്ടാക്കും.

൭

പാരാതേ ദീപയന്ത്രം
ധാരാളം തൽപുരത്തിലതുമൂലം
നേരായ് രാവു പകലും
നാരായണ! ശിവ!! മഹാശുഭം ശരിതാൻ.

൮

ചൊല്ലാൻ പവനയന്ത്രം
നില്ലാതവിടത്തിൽ വീണുമതുമൂലം
ഏല്ലാജ്ഞാതവിടെപ്പര-
മല്ലാസാൽ സുരഭികാലമാണോർത്താൻ.

൯

മോട്ടാർ.വണ്ടികൾ സുഖഭം
കിട്ടാതവരില്ല;തൊന്നുകൊണ്ടവിടെ
നാട്ടാരവിടെയുമെപ്പൊഴും-
മോട്ടാകെ വസിച്ചിടുന്നപോലെയഹോ!

൧൦

ഖഗമുഗശാലകളിൽ ബഹു-
ഖഗമുഗഗണമുണ്ടുവരയേക്കണ്ടാൽ
ജഗതിയിലുള്ളചിലജനം
ജഗദീശപരസൃഷ്ടിയോർത്തു വാഴ്ന്നിടും.

൧൧

കുതിരപ്പറത്തു കേരീ-
ട്ടതിരഭസം ചെണ്ണിടവട്ടിടുന്ന കളി
ക്ഷിതിരമണൻ രമണിയൊടൊ-
ത്തതിരറകതുഹലേന കണ്ടു തദാ.

൧൨

ഉച്ചിശനങ്ങ ഭീഷണ
 ഉച്ചികരശാല ശകടഗണശാലാ
 അവ്വുകലശാല പിന്നെ-
 സ്സവ്വകലാശാലായന്നിവകൾ കണ്ടു.

൧൩

മുട്ടാളത്തരമേറും
 പട്ടാളക്കാരനേകമുണ്ടവിടെ
 തെട്ടാത്തവനവനവരുടെ
 മട്ടാക നിനയ്ക്കിലരിയേ വേണ്ടു.

൧൪

ഉലകിൽ പെട്ട പദാത്ഥം
 പലതരമുണ്ടു കാഴ്ചബക്സാവിൽ
 ഉരലരഹിതമവകൾ കണ്ടാൽ
 പലമനോരതങ്ങളുണ്ടാ,നനന്തമഹോ!

൧൫

പലതരമായ്ക്കുമുട്ട-
 സ്ഥലമുണ്ടവിടത്തിലായവകൾ കണ്ടാൽ
 വലരിപൂവനത്തേക്കാൾ
 വിലയിവകൾക്കേറമെന്നു തോന്നീട്ടു.

൧൬

സ്താനാശനശയനാടന-
 പാനാലകരണമെന്നിവയ്ക്കല്ലാം
 സ്താനാതിരികതമെന്നിയെ
 നാനാ വസ്ത്രക്കൾ സുലഭമുണ്ടാറും.

൧൭

ആന്നു മഹാൻ മാടഗുപൻ
 വന്നു രസംപെന്നു കേട്ടുടൻ കാണാൻ
 വന്നുതുടങ്ങി മഹാനാ-
 രൊന്നു കഴിഞ്ഞാലടുത്തു മഹാറാജൻ.

൧൮

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരതി-
വിദ്യോതിതകീർത്തിയുള്ള ധീരന്മാർ
സദ്യോ നൃപനേക്കാണമാ-
നുദ്യോഗമൊടങ്ങു വന്നുടൻ കണ്ടു.

൧൯

ചൊല്ലാൻ ഭൂപനായവ-
രെല്ലാവരെയും യഥോചിതം കണ്ടു
സല്ലാപാദികളിൽ പര-
മല്ലാസമവർക്കുശേഷമുണ്ടാക്കി.

൨൦

വന്ധാൻ പട്ടണങ്ങളിൽ
മുന്ധായിട്ടമസ്ഥലത്തിൽനിന്നു നൃപൻ
സമ്പാദിതബഹുഗുണമാം
ബൊമ്പാനഗരത്തിലേക്കുഴന്നുള്ളി.

൨൧

അഞ്ചാതകണ്ടു നാഴിക-
യഞ്ചാരിഹ വീതിനീളമുള്ള പുരം
വഞ്ചാരുതയൊട്ടു കണ്ടാൻ
നെഞ്ചാകെ നിറഞ്ഞ കെഴുതു്കേന നൃപൻ.

൨൨

ചേലുള്ള പുരഗുണം ബഹു
കോലും മധുരാഹിയെന്ന നഗരത്തിൽ
നാലുനിലയുള്ള മേടകൾ
നാലഞ്ചല്ലെങ്കിലെടുത്തുണ്ടാം.

൨൩

ആറുനിലയുള്ള വീടുക-
ളേറമഹോ! ന്നാലിങ്ങു ബൊമ്പായിൽ
കേരവതിന്നവയിൽ ജവ-
മേറമിലക്ഷട്രിക്കു ലിംഗം മുണ്ടുണ്ടാം.

൨൪

ചില്ലിത്തൊങ്ങാ മേടകൾ
 മല്ലിട്ട ജയിക്കുമോറുമയരത്താൽ
 തെല്ലിപ്പുറതമിതിൽ പൊളി
 ചൊല്ലിട്ടിവനോക്കിലെന്തഹോ! കായ്ക.

൨൫

മില്ലുകൾ മധുരാശിയിലിഹ
 തെല്ലുഗണിക്കുമൊന്നൊന്നുരണ്ടുണ്ടാം
 നല്ലൊരു ബോമ്പായിലുള്ളവ
 ചൊല്ലുക വയ്യാക്കെ ന്നിലും കൂടും.

൨൬

പലവിധയന്ത്രപ്പണിയുടെ
 വിലയേറീടും യശസ്വയം പോലെ
 ഉലകഖിലം നിറയുമ്പടി
 മലർമകൾ ബോമ്പായിൽനിന്നുദിക്കുന്നു.

൨൭

ലോഹമയയന്ത്രവിദ്യക-
 ലാഹന്! പരിപ്രതിന്നൊരിസ്കൂട്ടം
 നഹി മധുരാശിയിലേറാം
 മഹിമകലന്നായതുണ്ടു ബോമ്പായിൽ.

൨൮

ഇങ്ങിനെ ബഹുമഹിതഗുണം
 തിങ്ങിന ബോമ്പാപുരം തദാ കണ്ടാൻ
 മങ്ങിയയങ്ങാതധികം
 പൊങ്ങിന പുകൾപൂണ്ടു മാടഭൂമീന്ദ്രൻ.

൨൯

ബോമ്പായിലും നരേന്ദ്രൻ
 തമ്പാറം കണ്ടു കൂപ്പി ധന്യന്മാർ
 വമ്പാളം നൃപനതിധന-
 സമ്പദ്യുക്താരയങ്ങളെ കൊണ്ടുടീ.

൩൦

അവിടത്തിൽനിന്നു പിന്നീ-
ടവിളംബം പോയി മാട്രുപാലൻ
ഭൂവി പലഭിത്തിലുമായഥ
വിവിധവിശേഷങ്ങൾ കണ്ടു മോദിച്ചു.

ന.മ

കാളീട്ടം പുകൾ മതിയെ-
ക്കാളീയർക്കുണ്ടാക്കിയതെല്ലാം പോലൻ
കാളീപടങ്ങൾ വിമന്യം
“കാളീപട്ട”ത്തിലെത്തിനാൻ ചെന്നു.

ന.മ

ചാരണഗീതം ത്രിജഗൽ-
ക്കാരണകാരണമന്യതരകരുണം
ദൈവമെല്ലാഗ്രഹം
ദൈവമിഷ്ടമെല്ലാഗ്രഹം കണ്ടു നൃപൻ.

ന.ന

ഒഴുകും മിഴിനിരാൽ മിഴി
കഴുകിക്കൊണ്ടുദേവനെ ചണ്ഡികയെ
തൊഴുതഥ ഭക്തിരസാഞ്ജിയിൽ
മഴുകിക്കൊണ്ടു വിധം സ്തുതിച്ചു നൃപൻ.

ന.മ

“പട്ടമുള്ള ദാനവൻ കടുത്ത പോത്തിനുള്ള മെ-
യെടുത്തു ശൌര്യവീര്യമാനുമുള്ള വന്നിടം വിധയ
തടുത്തിടാത്ത വിക്രമാൽ മടുത്തിടാതെൻ കുതി-
മെടുത്തു ചാടിപ്പന്ന നിൻ തടുത്ത തൃപ്പദം ഭജ.

ന.മ

മതിയ്ക്കു നന്മകൂടിയും യതിപ്രഭുക്കളോരും
ശ്രുതിയ്ക്കു ചേന്നും വിധം സ്തുതിച്ചു നിന്നിടം വിധയ
അതിപ്രവീരനാകമുതിയ്ക്കു ജഗമന്യഭക്ത
കുതിച്ചു ചാടിപ്പന്ന നിൻ പട്ടം ഭജ.

ന.ന

ബലം പെരുത്ത കാസരാസുരന്റെ ചീത്തമസ്ക-
സ്ഥലം തകർത്തുകൊണ്ടു നീയലം ചവിട്ടിടും വിധൗ
ശ്വിയു:ശ്വിയുന്ന പൊങ്ങിടും ചിലമ്പിനുള്ള നിസ്ഥനം
മലം കളഞ്ഞിടട്ടെ മേ മനസ്സിൽനിന്നു ചണ്ഡികേ! നെ

സ്ഥിമിത്രസഞ്ചയം പരിഭ്രമിച്ചിട്ടു നമിച്ചാ-
ശ്വിയു കാസരാസുരൻ ശമിപ്പതിന്നു മസ്ക
ധിമിന്ധിമിതി മറ്റുപ്രമിത്രസൽസുവാസിതം
ശ്വിയു തുള്ളിടും പദം നമിച്ചിട്ടു ഞാൻ തവ: നവ

തായ! സുരാനമൽപദേഭയേ! പദാഞ്ജുസവക-
പ്രിയേ! കൃതാസുരക്ഷതിക്രിയേ! നമിച്ചിട്ടു ഞാൻ
ജയേശവല്ലഭേ! മഹാഭയേ! സദാ നിരസ്യതൽ-
ഭയ! മുരരിപങ്കജാലയഗ്രവന്ദിതേ! ശിവേ!" നന്

ഉൽകടഭക്ത്യാ ശിവതൻ
തൃക്കഴലേഖം സൂതിച്ചു വന്ദിച്ചു
തക്കത്തിലഥ നന്ദരഗ്രൻ
കൽക്കട്ട സമസൂര്യം പ്രദർശിച്ചു. ന്

തൽക്കാലാചിതകർമ്മം
നിൽക്കാതാങ്ങാക്കയും ധ്വപൻ ചെയ്തു
അ ഞാൻകഴൽമണിയോടൊ-
ത്തുൾക്കാമ്പു തെളിഞ്ഞുടൻ പുറപ്പെട്ടു. ന്

തന്മുദോമൽ പുകൾ പൂണ്ടിട-
മോരോ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്ന്
ധീരോത്തംസൻ നരപതി
നേരോടങ്ങളു ചെയ്തു പുരുപുണ്യം. ന്

ആകാശത്തിൽ വിളങ്ങും
രാകാശസിംഹാസനം കീർത്തിച്ചുള്ള നൃപൻ
വൈകാതെ ചെന്നു പിന്നെ
ശ്രീകാശീപുരിയിലെത്രയും ഭക്ത്യാ. ര.ന

ഗംഗയിലഥ മനുജശൻ
മംഗളമാകുംവിധത്തിൽ മജ്ജിച്ചു
ഭംഗവിഹീനം കണ്ടു
ലിംഗമയം വിശ്വനാഥശിവരൂപം. ര.ര

ഗോദാനം ധനദാനം
ഭൂദാനം പാരമണചയദാനം
ഔദായ്യാശാലി ഭൂപൻ
മോദാൽ പലദാനമീവിധം ചെയ്തു. ര.ര

ഗംഗാനദിയേയുമുടൻ
ഗംഗാധരഭവാനയുമബ്ധുപൻ
തുംഗമലഭക്ത്യാ ഭു-
സ്സംഗാലികൾ പൊക്കുവാൻ സ്തുതിച്ചു ചിരം. ര.ന

ഗംഗേ! കൃതബഹുദണ്ഡത-
ഭംഗേ! നാരായണാശ്രിതലക്ഷതേ!
തുംഗേശമലിംഗേട്ടത്തുത-
ഭംഗേ! ഞാൻ ഭവതിയെ ഭജിക്കുന്നേൻ. ര.ര

ഉൽക്കടതിമിരമശേഷവു-
മകംപ്രഭ പോക്കിടുന്നവണ്ണം നി
ഉൾക്കുനിവോടുമഷത്തി-
നൽക്കരമല്ലാം മുടിച്ചുകുളയുന്നു. ര.വ

ഭഗവതിഭക്തി ഭവിപ്പാൻ
 ഭഗവതി! നിൻ തീർത്ഥാടനമാണല്ലോ
 ജഗതി നിറച്ചാൽ കാരണ-
 മഗതികൾതൻ ദുഃഖമഖിലമാഴിവാനും. ര'ൻ

ഭവനങ്ങളെ മുഴുവൻ ബഹു-
 ജവനമാടു സംശ്രദ്ധമാക്കിപ്പോ മുനികൾ
 ശിവ! ശിവ!! നിജശ്രദ്ധിജ്ഞായ്
 തവ തീരത്തിങ്കൽ വന്നു വാഴുന്നു. ഭവ

മായമൊഴിഞ്ഞതിദേയയഴു-
 മായവർ ഭഗവാന്റെ സൽഗുണഗണത്തെ
 മായ കടപ്പാൻ ബഹുരസ-
 മായവിടെച്ചൊല്ലുമായതൊന്നുമതി. ര'മ

സുരമുനിജനവും ചൊല്ലും
 വരമാകിയ താവകസുവാഘോഷം
 തിരമാലകൾ മറിയുമ്പോൾ
 പരമജ്ഞാജ്ഞാന നിഘോഷം; ഭവ

ജലപാനത്തിന്നണയും
 പലപല ജന്തുക്കൾതന്റെ നിശ്വാസം
 ജലവാഹനലീലകളിൽ
 മലരാധിതമുദിച്ചിടുന്ന ബഹുനാദം; ര'ന

ഇങ്ങിനെ പലപല ഘോഷം
 തിങ്ങിനി നിൻചാരുതീരദേശത്തിൽ
 പൊങ്ങിനി രസമൊടു വാഴും-
 നിങ്ങിനി യോഗം വരുത്തിടേണം നീ. ര'ൻ

സാരഗുണമൊത്തിട്ടും ഹല
ഭാരമഴും ഭൂരിവൃക്ഷലതികൊഴുപ്പും
സൈന്ധവമിടതിങ്ങിട്ടും തവ
തീരമഹോ! സുകലലോകരമണീയം. ൫൫

എങ്ങും പ്രസിദ്ധമിതു പുകൾ
പൊങ്ങും നിൻ വിമലവാരിപൂരത്തിൽ
മുങ്ങും ജീവനാരഥ
പൊങ്ങുന്മാരും നിയതമീശപരന്മാരാം. ൫൬

വിശ്വസ്ഥിതി, ലയ, സൃഷ്ടിക-
ജീശ്വരരാകുന്നു ചെയ്യിടുന്നതുപോൽ
ഈശ്വരസൃഷ്ടിയിവണ്ണം
ശാശ്വതയം ഭവതി ഹന്ത! ചെയ്യുന്നു. ൫൭

നിന്നിൽ ഭക്തി ഭവിപ്പാ-
നെന്നിൽ കൃപയിന്നു ചെയ്തു ജന്മസുതേ!
മന്നിൽ പലതുണ്ടിന്നവ-
തന്നിൽ കൊതിയില്ലെന്നിപ്പോൾ ലവലേശം. ൫൮

സാരം ചേരാത്തീട്രം-
സാരം ശീഘ്രം മുടിയ്ക്കുവാൻ വീഴും
പാരം കൂട്ടം തവ ജല-
പൂരം ബഹുരസമയം ദൃഢം പൂരം. ൫൯

വാഗീശകരകജാതേ!
ഭോഗീശ്വരശയനചരണനൃതിനഭവേ!
യോഗീന്ദ്രസേവ്യമാനേ!
ഭോഗീരഥി! നിന്നെ ഞാൻ ഭജിയ്ക്കുന്നേൻ? ൬൦

“ശങ്കര! ശശങ്കമെഴുല!
 ശങ്കരിതൻജീവനാഥ! ശിവ! ശംഭോ!
 കിങ്കരനാമദിയനിലിഹ
 നിങ്കരണാമുതരസം സ്രവിജ്ഞാനം.

നൃപ

കരുണാമുതരസമിതു കൈ-
 വരുവാൻ ധർമ്മഭാരതന്ന ചെന്തേണം.
 അതതരു ധർമ്മസൂക്ഷ്മി-
 തൊരുവനാമറിവനാമതു ചെന്തേണ്ട.

നൃപ

ഒരു മുനിമറക്കള നന്നായ്
 നിരൂപിച്ചിട്ടൊന്നു ധർമ്മമെന്നോതും
 വിരതു പരമമറിടും മ-
 റൊരു മുനി മറൊന്നു ചൊല്ലിടും ധർമ്മം.

നൃപ

പുരുഷോത്തമനതപഃ! നി-
 ന്നരുളപ്പാടായിട്ടു ന മാതന്റെ
 ഗുരുതരമാം സിദ്ധാന്തം
 പുരുഷാമാക്കോർക്കുമറിയാൻ വയ്യാ.

നൃപ

എന്നാലിഹ ശിവ! ശങ്കര!!
 നിൻനാമം ചൊൽകയും ഭവല്ലാഭം
 നന്നായ്ഭജിക്കും താ-
 നിന്നാലാചിത്തകിൽ പരം ധർമ്മം.

നൃപ

പുരുഷവരനജ്ജനൻ പ-
 ണ്ദരുഭക്ത്യാ നിൻപദം ഭജിച്ചതിനാൽ
 തെരുതരയന്യകൾ തുകി-
 ക്കരുതെസന്ദ്രമശേഷമാതു കലചെയ്യൂ.

നൃപ

പാരാശസ്ത്രമനീന്ദ്രൻ
പാരാഭയ നിൻപദം ഭജിച്ചതിനാൽ
അതാൽ ബ്രഹ്മജ്ഞാനം
നേരായ് ചേരുന്ന പുത്രനെ ലഭിച്ചു.

നമ

മുനം യദുപതി കൃഷ്ണൻ
നിന്നുംഗം ചാത്തു് പേത്തു് സേവിച്ചു
എന്നതിനാലബ്ദ്ധഗുവാ-
നന്നഭകരിച്ച തന്ത്രജ്ഞനായി.

സുവ

ഭരണൻ പ്രജാപതീശൻ
ഭരണൻ സർവ്വത്തിനും ഭവാൻതന്നെ
ത്ര്യക്ഷ! ഭവിച്ചതു കാരണം-
മക്ഷണമേ നഷ്ടനായിപ്പോൽ മുനം.

നന്ദ

അളവാര നിൻമഹത്വം
കളവായല്ലാ ചുരുക്കിയുൾവെയ്യാൻ
നളിനജനതുരകാണ്ടവനാക്ക
പെല്ലി ചൊല്ലിയയാശ്ശിരസ്സുറത്തു ഭവാൻ.

ഭാ

നിന്നെല്ലെരിപ്പവർക്കിഹ
പിന്നെല്ലെന്നല്ലെൻ വരും സൗഖ്യം
നിന്നെല്ലെരിപ്പവർക്കിഹ
പിന്നെല്ലെന്നില്ലെൻ വരും ദുഃഖം.

മെ

അതിനാൽ മറ്റൊരാൾ വെടി-
ത്തളിക്കേതിരസം കലന്നു തവ ചരണം
മതിയിലുറപ്പിച്ചു സഭാ
മതിരുന്നെൻ പതുപതേ! ഭജിപ്പാൻ ഞാൻ.

മെ

നീക്കഴൽ ഭജിച്ചുകൊൾവാൻ
 സകലിച്ചാലുമുണ്ടു പുരുപുണ്യം
 ശങ്ക വെടിഞ്ഞതിനാൽത്താൻ
 ശങ്കര! യമനെജ്ജയിച്ചു നന്ദി പുരാ.

൭൩

ജയ ജയ മൃത്യുഞ്ജയ! ശിവ!
 ജയ ജയ വിജയപ്രഹാർകിണധാരിൻ!
 ഭയമൊഴിവാന്നതിബഹുരസ-
 മയമായ് നിൻ ഭജനമാത്ര തരണം മേ”.

൭൪

തുംഗാശയനവനിങ്ങിനെ
 ഗംഗാഗംഗാധരസുവങ്ങൾ തദാ
 ഭംഗമൊഴിഞ്ഞു ജപിച്ചതി-
 മാഗളമാകുംവിധം സുഖം പൂണ്ടു.

൭൫

“പില്ലി?”യിലഥ നുപദൈവര-
 ക്ഷല്ലിവന്നെത്തിട്ടുദിച്ചു വൃത്താന്തം
 തെല്ലിനി മടികൂടാതിഹ
 ചൊല്ലിട്ടവൻ കേട്ടുകൊൾവിനല്ലാതം.

൭൬

നലമൊട്ടു നുപാഗമത്താ-
 ലുലകിടമതമോ! രസിച്ചുകൊണ്ടിളകീ
 കലയുടെ നിധിയണയുമ്പോൾ
 ജലധി രസിച്ചിളകിടാതെ നിന്നിട്ടുമോ?

൭൭

ശ്രീമാൻ വൈദ്യോയി മഹാ-
 ധീമാനസ് സൽക്കരിച്ചു നരവരനെ
 രാമാനുജനാം കൃഷ്ണൻ
 പ്രേമാലക്രൂരനപ്പോലെ.

൭൮

ദക്ഷനവനെത്തിടുമ്പോൾ
ശിക്ഷയിലതു ലോകരങ്ങു കൊണ്ടാടി
ദക്ഷിണവായു വരുമ്പോൾ
വൃഷസമൂഹങ്ങളെ നുപാലെ തദാ.

എൻ

ആ മാന്യവ്രതവിടെ
ക്ഷേമാനപിതമാരു ഗൃഹത്തിൽ വാണരുളീ
ക്ഷേമാതിരേകമുളവാം

ശ്രീമാന്മാരെക്കണ്ടുമെന്നതാൻ ഞായം.

വൃര

പരമമ കോൺഘർസിന്നാ-
യരചകലം സ്മരസമങ്ങു വന്നെത്തി
തരമാടു വർഷിപ്പാനായ്
നിരവധിപ്പനസംഘാമനവണ്ണമഹോ!

വൃമ

വീരൻ ഗ്രേസ്റ്റാർ മുതലാം
ധീരന്മാരായ ഭൂമിനാഥന്മാർ
സാരം കലൻ വാക്കുകൾ
പാരം സഭയതിലെടുത്തുവർഷിച്ചു.

വൃമ

വീര്യമെഴുമാനുപന്മാർ
കാട്ടു വിശേഷങ്ങൾ പലതുമസ്സഭയിൽ
ദൈവ്യമൊടു പാർത്തു ചിന്തി-
ച്ചാട്ടുതൊടു തീർപ്പുമെഴു വഴിപോലെ.

വൃന

പുരുഷകോയ്മ ചെയ്യാൻ
വിരതശമീമാടഭവകലവരനെ
ഒരുമയൊടഥ ധർമ്മാന്തി-
ഖൊരു മെമ്പ്രായ് നിശ്ചയിച്ച ഭൂപന്മാർ.

വൃസ

പലപല ദേശങ്ങളിൽ വ
മൂല സാക്ഷികൾമേലായി യാത്രപരമായി
പല നൂപലനികളുടെ നി-
ശ്ചലനൈശ്വര്യം ഗുണങ്ങളാൽ നേടി.

വൃ

വേഷമൊതുങ്ങിയതോരം
യോഷകൾമണിയാമവൾക്കു പാർക്കുമ്പോൾ
ഭാഷകൾ മൂന്നാലായി
ഭോഷമഹോ! തെല്ലുപോലുമില്ലല്ലോ.

വൃ

പണമലമുകളിലെഴും പ്രഭ-
ഗണമഹിഷികളും നരേന്ദ്രപതിയുടെ
ഗുണഗണാമാതോത്തുളളിൽ
പ്രണയവുമായുയ്യും തദാ വൃണ്ട.

വൃ

പുണ്യഭേദരൂപലവൾ
പുണ്യം ചെയ്യാളഗണ്യമാണു നെ-
തിണ്ണം പതിഗുണമൂലമി-
വണ്ണം നന്മകളവൾക്കു സിദ്ധിച്ചു.

വൃ

പരിവാരങ്ങളെഴുതാനി-
മൂരിശമനനടൻ നൂപൻ പുറപ്പെട്ട
ശരിയെപ്പാനനമ വന്നാൻ
പരിപോടന “ചെറുതുരുത്തി”യം ദിക്കിൽ.

വൃ

അവിടെച്ചെന്ന മഹാജന-
മവിളംബം നൂപനെ വിരവൊടെതിരേറ
അവികലമംഗളപത്രം
കവിയും രസമൊഴു നന്മനനായ് നൽകി.

നർ

എത്രയേതൂതമാം നിജ-
ചിത്രമൊക്കേയൊത്രയുടെ വൃത്തം
തത്ര കഥിച്ചില്ലവരാട്ട
പത്രഗണപ്രഥിതമാകയാൽ ഭൂപൻ. ന്ന

കലവഃകരം, മണിതോരണ,-
ജലാപ്തസ്തംഭങ്ങൾ, പല്ലവസുമങ്ങൾ
പലതിവ വിലസം സ്വപുര
നലമാട്ട ചെന്നാനനന്തരം ഭൂപൻ. ന്ന

വലിയമ്മരാജിമുതലാം
വലിയ ഗുരുസ്ഥാനമുള്ള നിഖിലരെയും
കലിതമൊക്കേതിരസാ-
ലലിയും മനമോട്ട തത്ര കണ്ടു നൂപൻ. ന്ന

അവരൊട്ട ചെന്നാൻ തന്നുടെ
നവനവനാനാപ്രദേശവൃത്താനും
അവനീശപരനഥ ചെന്നാൻ
ജവരൊട്ട പൂർണ്ണത്രയിശസദനത്തിൽ. ന്ന

ഭൂപാലകാജതയാ ബഹു-
ദീപാവലി രത്നമാലപോലെ തദാ
ആപാദമൂലമഴകായ്
ശ്രീപാരിജ്ഞം ഗൃഹത്തിലുണ്ടാക്കി. ന്ന

ഘനസദൃശകാന്തി തേട്ടം
ഘനതരമാമ്ബുഗന്ധഭവഗൃപം
ജനമനസി താപശാന്തി-
ജ്ഞവധി വഷിച്ച ഭക്തിരസമപ്പോൾ. ന്ന

ഖരതൃളസിദളമാലിക
മരതകമണിമാലാപാലെ ശുഭകാന്താ
പാമാവിഷ്ണുക്കേത്ര
നിരവധി നീളം നിന്നു ശോഭിച്ചു. ന്നു

പടപമുദാഞ്ജുരവധു
തടവുപൊതുളള താളനിസ്സനധു
ഇടപത്തുറകാണ്ടു ഗായക-
ഭടനവിടെപ്പാടി ഗീതഗോവിന്ദം. ന്നു

അടവുവരാതെയിരിപ്പാൻ
ഭടരതിയാകും തിരക്കു നീക്കി ജവാൾ
ഉടനഥ ഹരിയുടെ നേരേ
നടയിലെഴുന്നള്ളി നിന്നു നരനാഥൻ. ന്നു

സ്വാരം ചേന്നല്ലസിപ്പിച്ചുജിതനുടെ വവു-

സ്തംഭനകാണാസഭിച്ചു
പാരം താപം തൃജിച്ചു നൃപനഥ ഹൃദയേ
ഭക്തിഭാരം ഭരിച്ചു
സൈപരം കണ്ണീരൊലിച്ചു പളകുമധികമായ്
മെട്ടിലെല്ലാം ധരിച്ചു
ധീരൻ നന്നായ് നമിച്ചു ഹരിപദകേമലം
തത്ര വാഴ്ത്തിയുതിച്ചു. ന്നു

ഇതിനെ “ഗോശ്രീശാദിത്യചരിത”ത്തിൽ

ഭക്തസ്തോത്രമെന്ന

പേരിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടു.

ഏകാം സർഗ്ഗം .

ഹിരൻ പത്മജൻ ശ്രീനിത്യാഭിയാകം

സുരന്മാരഃശയം നമിഷ്ടം മുദാഭഃ!

സ്ഥിരം നീ വസിഷ്ഠനു സരണാലേ.

ചിരം പുണ്യമായുള്ള വേദത്തിൽ നിത്യം.

പ

യതിപ്രൗഢസംഭവ്യമാകം തഭീയം

ശ്രുതിപ്രോക്തരൂപം ചിദാനന്ദരൂപം

ശ്രുതിഷ്ടം വചസ്സിനമോത്തലഹദ്യം

മതിഷ്ടം തഥാ ഹന്ത! കാണെന്തു കഷ്ടം!

വ

വേഷ്ടദാമനമുത്തുണാസ്തരിദ്വി-

ബ്ദാദൃപസാരം ലഭിജ്ഞാത്തിൽ ന്തനം

അവിഷ്ടദ്രുമാമീയനത്വം മുടിപ്പാൻ

ഭവിച്ചാനുഹാ! പുണ്യവദസ്ഥനായ്നീ.

ന

ജിതാത്മാക്കൾ കാണാതെഴും ബ്രഹ്മമന-

ളതാകുന്നു കാണുന്നൊരീ നിന്റെ രൂപം

ഇതാതെ നമിഷ്ടുന്ന താഴാൻ വമകത്ത്

ഹതാശേഷസന്താപ! മാന്യശഃ! വിഷ്ണോ!

ര

രമാദേവി നിത്യം രമിഷ്ടം ഭവാൻതൻ

സമാനാഭിരിതരഞ്ചിപ്പാത്ത രൂപം

മമാനന്ദമാമടുഭിഷ്ണുണമുള്ളിൽ

സമാധിസ്ഥരാം യോഗികൾക്കെന്നപോലെ.

ക

കഴൽകഷ്ടയുഗം മുഴക്കുന്നതന്വേൽ

വഴക്കുന്നിതേ വരച്ചഴം ഭ്രൂണപോലെ

തഴയ്ക്കുന്ന വർകൃതബന്ധം ശിരസ്സിൽ

കുഴക്കുന്നൊരെന്ന പൊന്നിൻകിരീടം.

ന

കലാനാഥബാഹുമാലാലസ്യഭൂ-
 വിലാസങ്ങൾ ചേരും ലലാടം മനോജ്ഞം
 നിലാചേരൻ നിൽക്കുന്ന നീലോല്പലത്തിൻ
 പലാശം തൊഴും ലോചനം സൽകൃപാദും.

ര

തിലപ്പു തൊഴും തുംഗനാസാപുടം, സ-
 ബലക് കണ്ഡലം ചേർന്ന ഗണ്ഡസമലങ്ങൾ
 വിളാപ്ത സദിദ്രുമത്തിന്റെ സാരം
 ബലത്താലട്ടത്തിട്ടമോഷ്ടാധരങ്ങൾ.

വ്യ

കരുക്കത്തില്ലാത്ത കുമ്പളത്തിൻ
 കരുത്തം കെട്ടത്തുന്ന ചാരുദിജങ്ങൾ
 പെരുത്തിപ്പിന്നുള്ള സൗഭാഗ്യസാരം
 കരുത്തോടു കരം മുഖം മൂശാഹാസം.

ൻ

സമുദ്രാദിതാത്സ്യരക്തകൗസ്തുഭശ്രീ
 സമുദ്രാസമേതം ഗുഹം ശംഖതുല്യം
 സമുക്താപ്തമാലാരമാവന്യമാലാ-
 വിമുക്തം സദാ മാത്മകം മാനുശോഭം.

പര

മൃഗീകം മഹാശിഖബാഹുക്കൾ നാലിൽ
 ധരിയ്ക്കുംഗദാശംഖചക്രംബുജങ്ങൾ
 തെരിയ്ക്കുന്ന കല്പത്തിലീവിശ്വമല്ലാ-
 മിരിയ്ക്കും വിശാലാന്തരം കക്ഷിഭേരം.

പ്ര

കടിസ്ഥാനസംലഗ്നമായി തുങ്ങിട്ടും പൊൻ-
 തൊടിയില്ലാത്ത പീതാഭ ചേരുന്ന വസ്ത്രം
 മടിയാതെ ദേവധീസംഘങ്ങൾ കൂപ്പി-
 ന്നടിത്താരിതല്ലാത്തതും തത്ത്വപരം.

പ്ര

അനന്താസനം സ്തിശ്ച നീലായാൽ നൽ-
 പലന്താൻ പൃഥ്വീസുര ക്ലപ്തപ്രതിഷ്ഠ
 ജനം തേരിടും ഭക്തിയാൽ ത്രാണമാകും
 മനം തേടി മോദേന കാണുന്നു നിത്യം.

൧൩

ഹിമ! ശങ്കുടാത "കായാവധി" പ്പ്രാ-
 സുരേണ വേണ്ടി ബുദ്ധൻ ഭക്തദാസൻ
 നരാകാരമോഹത്തിടം സിംഹമായി-
 പ്പുരാ കാണമാറായിപോലെത്ര ചിത്രം!

൧൪

ഇടിമുഴക്കമില്ലാത്ത ഗർജ്ജമല്ലാം
 മുടിമുട്ടുന്ന ഗ്രാമീണപ്രവാളമാസം
 മടിമുട്ടാത വളം വണങ്ങുന്ന ചെറുപുഷ്പം
 തടികൾക്കുറന്നിടമെടുത്താളാമിതാളം,

൧൫

ചോരഭോജവാസാദി സംസർവ്വമാനം
 ചോരൻ പണ്ടു കൈക്കൊണ്ടാരിബുദ്ധ്യത്രപം
 ചോരഭോധി പാരം കടപ്പാൻ തെഴുടന്നൻ
 നവാഭോവേണാമുതാനൻ! വിഷ്ണു!

൧൬

യശോദാദി ഗോപീജനത്തിന്നു വേണ്ടി-
 ബുദ്ധശാരദാനാം നീ പുരാ കൃഷ്ണമുത്തേ!
 യശോദാബ്രൂതാനകത്രപങ്ങൾ കൈക്കൊ-
 ണ്ടശാകം വിരിഞ്ഞു മുൾക്കമ്പമകി.

൧൭

സുസന്തോഷമെന്നു ഭൂമീസുരനായ്
 സ്വസന്താനമെല്ലാം കൊടുത്തെന്നവണ്ണം
 സസന്തോഷമേകുന്ന സന്താനമുദ്ര-
 ദ്രസം തോമക്കേറിയ! മേമാമമേന്ദു.

൧൮

വടിഞ്ഞീടുമർത്ഥങ്ങളെ നീന്നു വംശം
മുടിഞ്ഞീടുമായിതല്ലാ നിനച്ചാൽ
തടിച്ചാടി പൂണ്ടാരിവണ്ണം ഹൃന്തേം
പിടച്ചൊട്ടു മൽവുവ്വരം ഭൂമിപന്മാർ,

൧൯

അവിച്ഛിന്നമാം നിന്റെ കാരുണ്യമൂലം
ഭവിഷ്യുന്നതില്ലിപ്പൊഴത്താപമൊട്ടും
ഭവിഷ്യുന്നു സമ്പത്തുപോരാത്തതാൽ മാ-
ലവിഷ്ണു ഭമിന്നായതും തീർന്നും നീ.

൨൦

വലംപേയിസോയ്യേ! സന്താനമിന്നും
നിലയ്ക്കാത വലിച്ചിടുന്നുണ്ടു പാരം
കലങ്കമിന്റെ വിസ്മയമുദാരാഭാജ്ഞാൽ
മലർപ്പുണ്ഡരേ! ഹന്ത! സമ്പത്തു പോരാ.

൨൧

കൊടുത്തീലയോ നീ കമേലദിജന്നാ..
യെടുത്താലൊടുങ്ങാത്ത വിത്തും മഹാത്മൻ!
കടക്കുന്ന ദാരിദ്ര്യമോടിഷ്ടുവാൻ ന-
രിടക്കുള്ള സമ്പത്തു രക്ഷിഷ്ടു വേഗം.

൨൨

കുന്നത്തുള്ള യുഷ്ടൽ പ്രസാദം നിനച്ചാ-
ലനർത്ഥം വരില്ലായവനിങ്ങതല്ലും
തനിച്ചായതോതുന്നു കായാധവൻതാൻ
നിനച്ചാൽ ഗ്രഹിഷ്ണാമതേവക്ഷമല്ലാ.

൨൩

കമാരൻ കമിഷ്ണുന്നു നിൻ കേന്ദ്രനാണ്ടാം
സമാധിഷ്ഠർപ്പോരാമെന്നുള്ള തത്വം
രമാദേവി ചൊല്ലുന്നു ദാരിദ്ര്യമൊട്ടും
പ്രമാത്തേലും ചേരുകില്ലെന്ന തത്വം.

൨൪

സപയം കമിജ്ഞന്ന നിൻ ഭക്തനെന്നും
സ്വയം സൃഷ്ടിച്ചതും മറ്റൊന്നു തത്വം
ജയം കൊടുത്തു പോരിലെന്നുള്ള തത്വം
ഭയം വിട്ടു ചൊല്ലുന്നു ബീഭത്സുവിരൻ.

൨൪

വെൽഭക്തവീര്യം കമിജ്ഞന്ന സാക്ഷാൽ
ഭവൻ ഹന്ത! ഗംഗാധരൻ കാലകാലൻ
ഭവതകരികന്യാഭനത്തിൻ പിതൃത്വം
ഭവതഭക്തനെന്നു വേർതിരിച്ചു.

൨൫

തലമുണ്ടു ചൊഴിഞ്ഞു നിൻഭക്തനാട്ടും
സുധമുണ്ടു ചൊഴിഞ്ഞു ത്യാജനേ
സ്വധമുസ്ഥനാം ധമുജൻ പാരമെന്നി-
വിധം തത്വമോതുനു ഗർഭീയുൾക്കാലി.

൨൬

ചിരതാൻ പ്രവർത്തിച്ച പാപത്തെയല്ലാം
പരം തപസ്സോജ്വലസതകതിലേക്കും
അരം സംഹരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള തത്വം
സ്ഥിരം കാന്യകുബ്ജദിഗ്ഗൻ ചൊല്ലിട്ടു.

൨൭

സദാ സർവ്വലോകത! ലക്ഷ്മീത! യുഷ്മൽ
പരംഭോജസുവാസംഭോധിമദ്ധ്യേ
മുദാ മുങ്ങിപ്പോകെ സന്തപ്തിപ്പെ-
ന്നഭാരൻ കമിജ്ഞന്നത ചിത്രകതു.

൨൮

ഭൂമിജ്ഞന്ന ഹന്ത! ഞാൻ ഭോംഭോധിമദ്ധ്യേ
ഭൂമിജ്ഞന്ന സംസാരദുഃഖങ്ങളിലേ
നമിജ്ഞന്ന യുഷ്മൽപ്രസാദംനരായണ
ശമിജ്ഞന്ന വരും കൃപാശീല! മുഷ്ട!

൨൯

ഹരേ! കൃഷ്ണ! ശൈലേ! വിഭേ! ഭാനവാഭേ!
 സുരേശ്വര! ഹസ്തസമരംബാംബുജാഭേ!
 ചിരേണ തപഃശ്രിഭയം കൂപ്പിടും മേ
 തരേണം മുകുന്ദ! പ്രഭോ! നിൻ പ്രസാദേ?"

ന.പ.

ഏവം ശ്രീവിഷ്ണുഭക്തിപ്രചാരതരസുധാ-
 പാത്രമാം സ്തോത്രരത്നാ
 ദേവന്മാർക്കും മനോജ്ഞം നരപതിതിലകൻ
 ചൊല്ലി മെല്ലെ സ്തുതിച്ചു
 ശ്രീവന്നമ്പോട്ട വാഴും നിജഗിരിസഭനേ
 ചെന്നു പിന്നീടന്ദനം
 ഭാവം ചേരുന്ന തൻപ്രേമസിയൊട്ടുസഹിതൻ
 പിനമോദനേ വാണു.

ന.വ.

ശ്രേഷ്ഠതമുള്ള ഗുണമൊത്ത നരേന്ദ്രമാതു-
 ജ്യേഷ്ഠത്തി ഭക്തി കലരും വലിയമ്മരാജ്ഞി,
 പ്രേഷ്ടസ്വദേഹസഹിതം ബര! മാഭൂമി-
 പൂഷ്ടം വെടിഞ്ഞു ഹരിലോകമണഞ്ഞു പിന്നെ.

ന.ന.

സംസ്കാരകരം മുതലായിട്ടു
 സൽകർമ്മമല്ലാം നവരൻ നടത്തി
 സൽകാരപൂർവ്വം സുജനങ്ങൾ ദുഃഖം
 സർവ്വമുന്മാജ്ഞാക്കരുമാവരിച്ചു.

ന.ര.

ശ്രീതാവു മുപ്പിതലനാശകൻ
 മാതാവുടൻ താമസിയാതെ പിന്നെ
 സ്തീതാഭയാം പൂജിക്കയാത്തിരിപ്പാൻ
 ജാതാഗ്രഹം വിഷ്ണുപുരിഷ്ണു പോയാൻ.

ന.ക.

അനന്തരം മാതൃപരതകർമ്മം
മനസ്സാദനാദികളാട്ടുകൂടി
അനന്തരത്നനാമകന്യാശ്രു ഭക്ത്യാ
മനസ്സലിഞ്ഞാദോവാട്ട ചെല്ലാൻ.

ന.ശ്വ

തുടങ്ങിനാൻ ചത്തുവരീക്കു പിന്നെ
മുടങ്ങിക്കൊതാ ക്ഷിതിലോകനാഥൻ
അടങ്ങിക്കൊതീറപലൈയ്ക്കുമാട്ട
മടങ്ങി പാറം ചപലേന്ദ്രിയങ്ങൾ.

ന.ശ്വ

വലിപ്പവും വൃത്തിയുമാ നുപഹർന്ന
ബലികൃത്യത്തുളളതുകാണ്ടു ദോഷം
ചലിച്ചുപായാത്തു പിതൃപ്രസാദം
ജലിച്ചു വലിച്ചു ശുഭം തികഞ്ഞു.

ന.ശ്വ

തൃതപ്രമോത്താട്ട തത്ര നിത്യ-
ശ്രാദ്ധം ഭൂമികൾ പരണീസരന്മാർ
ശാത്രം തെളിഞ്ഞൊ നുപസൽഗുണമല-
ഭംഗ്യം തുടങ്ങി പതിവിൻപ്രകാരം.

ന.ശ്വ

തൃതാലിചാത്സലിന കാലമതികൂമിച്ചു-
തൃതാത്സലിനപതിപ്രഭു പാത്തു പിന്നെ
ചിതാദികൾതെയൊടായതുടൻ നടത്താൻ
തൃതാദിശോഭ്യമമമനമുടൻ തുടർന്നാൻ.

ശ്വ

കല്യാണവാരിനിധിഭൂപതി മക്കൾതന്റെ
കല്യാണകർമ്മവുമുത്തുടനേ നടത്താൻ
കല്യാണൻ കലിമലാപഹസൽഗുണത്താൽ
ഉല്യാതിരികത്തരഹിതൻ ദ്വാരോദ്യമുച്ചാൻ.

ശ്വ

കല്യാണശീലമിയലും നൃപവൃന്ദിമാർക്കു
കല്യാണമാവാമുദയത്തു ശോഭനരാജ്യ
ഉല്ലാസമോദാദയമിതകിയ തത്ര ചെങ്കുറം
ചൊല്ലാൻ സൽഗുണാദയം വലിയമ്മരാജി. ര'വ.

താമ്മനജേശ്വരമഹിഷി-
ജ്ഞാതാമാരാജി സമ്മദേത്താദേ
നന്മയൊടു ഹന്ത! "നൈത്യാ-
രമ്മ"സ്ഥാനം കൊടുത്തു വിധിപോലെ. ര'ന.

കേടറിയിട്ടു കാണിയുള്ള ഗിരിജാ-
പ്രാണേശ്വരൻതൻ ജടാ-
ജ്ഞസ്ഥാനമുടൻ ലഭിച്ച സമയേ
ബാലേന്ദുപാലേ തദാ
മാടകുമാരിവയ്പട്ടമഹിഷീ-
സ്ഥാനം ലഭിച്ചപ്പൊള-
ക്കോടക്കാർകഴൽമെഴിഞ്ഞുധികം
ഭംഗ്യാ വിളങ്ങി ശുഭം. ര'ര'

ഈ രാജമാനമഹിതോത്സവമാനനത്തി-
ന്നാരാൽ വരും നിയതമോ മഹാജനങ്ങൾ
നേരായവർക്കു കശലത്തിനു വേണ്ടതെല്ലാം
ധാരാളമായുരണമെന്നു നിനച്ചു ഭൂപൻ; ര'ഭ

പെരുത്തു വേണ്ടുന്ന പദാർത്ഥമെല്ലാം
വരുത്തിനാൻ നന്മയൊടുപ്പത്തിൽ
കരുതരുളൊക്കു പിഴച്ചുപോകാ-
കരുതരുളും നല്ല മനീഷി ന്നാനം. ര'സ

ഇങ്ങിനെ വട്ടംകൂട്ടിയൊ-
 രങ്ങിവരുന്ന മഹോത്സവം കാണാൻ
 പൊങ്ങിന കെരതുകരേമിട-
 തിങ്ങിയമന്റാർ ജനങ്ങളെല്ലാരും.

൪൭

വഴിച്ചുതാൻ നാഴികയെണ്ണിയെണ്ണി-
 ച്ചഴിച്ച മാലാകരൻ വിഷാദം;
 ഒഴിച്ച പാണിഗ്രഹവാസരേ കൺ
 മിഴിച്ചു കണ്ടാർ തപസനായെടുത്ത.

൪൮

മാലാകരാദിത്യമഹോത്തേതെ
 മാലാകൂട്ടാതഥ കണ്ടു പിന്നെ
 ആലോചനാപൂർവ്വമുറച്ചു തമ്മിൽ
 കാലോചിതം കെരതുകരോടുകൂടി.

൪൯

“ഭേദിച്ചു ഹനഃ! ഭോഷം ഗുണമിവ സമമാ-
 ക്ഷിതമുഗ്രം തമസ്സാ-
 മോദിച്ചു പാരിലേപ്പും കിമപി വികസിതാ-
 കാരപത്മാകരങ്ങൾ

ആദിത്യൻ വന്നുദിച്ചു വെളിവിനൊടുനാ
 സ്വാതന്ത്ര്യമല്ലാവരും സം-

പാദിച്ചിടാൻ മടിജ്ഞാതഴകിന്നൊടു തുട-
 ണ്ണു തിങ്ങും പ്രമോദാൽ.

൫൦

സഹാസരാജന്നളിനീചനോജ്ഞ-
 വിഹാരനാദിത്യനുദിച്ചുചന്ദ്ര-
 ഇഹാശു ലോകം ചെളിചോടുണൻ
 മഹാശൂലാനഗ്രഹഭീതി തീൻ

൫൧

ചിലപ്പോൾ സഭ്യന്തൻ ധ്വജേഗകളകാതിമലിനൻ
 ചിലപ്പോൾ കൌടല്യാനപിതനിയതാകാരനനം
 ജലപ്രായാണാവായ്ക്കു ചുറ്റമാരു ഭോഷാകരനവൻ
 കലയ്ക്കീശൻ മങ്ങി പരമദിതനാഭിത്യനധുനം. ൫൨

പീനായോം പത്മിനി സദിജാളി-
 സ്ഥാനാഹ്വായത്ര വിളങ്ങിടുന്നു
 ജ്ഞാനാവഹീനാഖിലസാധുലോകോ-
 ത്ഥാനാത്മമാഭിത്യനഭിച്ചുനന്നം. ൫൩

ചോരപ്രയോഗം വിപുലാസ്വകാര-
 ചാരപ്രയോഗം പരമെന്നിതെല്ലാം
 ജാരപ്രയോഗത്തെത്തട്ടു നിന്നു; ശോഭാ-
 സാരത്തൊടാഭിത്യനഭിച്ചുനന്നം. ൫൪

ഭഞ്ചിച്ച ഭോഷാഗമജാതവേദം
 രഞ്ചിച്ച ലോകം നിഖലം നിതാന്തം
 കഞ്ചതനിനണ്ടായി വിടച്ചു, ശോഭാ-
 പഞ്ചത്തൊടാഭിത്യനഭിച്ചുനന്നം. ൫൫

ഗോശ്രീഭൂതലഭവരാ-
 ലാശ്രിതമവർമാത്രമത്ര മിഴിയുള്ളോർ
 ഗോശ്രീശാഭിത്യനഭി-
 ചൂശ്രീഭോഷം കളഞ്ഞു തെളിയുന്നു. ൫൬

ഭൂവനജകലമിത്രം ചിത്രമാഭിത്യനാനം
 ജവനമാട്ടദിതനായ്ക്കുഞ്ചിതാ പൊങ്ങിടുന്നു
 അവരവരുടെ കമ്മം കേവലം ചെയ്തതിന്നായ്
 ഭൂവനമിതിൽ വസിയ്ക്കും ലോകർ പോകുന്നു വേഗം. ൫൭

തടങ്ങിട്ടുനില്പിഹ വദ്യശാസ്ത്രം
മടങ്ങിട്ടുനില്പു മഹാജനങ്ങൾ
തൂടങ്ങി പാണിഗ്രാഹണാത്മകം മേൽ
മുടങ്ങിയാ ആനമിതീശ്വര്യം

രവ

വീണമുദംഗാദി-വ്യഞ്ജന
ചേണാൻ പാണിഗ്രാഹണാത്മക
കാണാൻ പൂർവ്വപ്രാർത്ഥനാതി-
യേണാക്കിമാരോടൊരുമിച്ചു പോയാർ.

രവ

പാരാതനേകം വിവേങ്ങൾ വെച്ചു-
ങ്ങാരാൽ നടത്തിടുന്ന സമൃത്തനിൽ
ചോരാജ്ഞിപ്പൊന്നിനാമുന്നതില്ല
പോരാതെന്നു വയ്ക്കുന്നമൂലം.

സം

ആ രാജവർത്തനാട കല്പനയാൽ നടന്ന
വാരാഗനാനന്ദനഗീതകലാഭിതന്നിൽ
ചോരാജ്ഞിപ്പു ചുനരൊന്നിനാമുന്നതില്ല
പോരാതെന്നു സമയം പരമുന്നമൂലം.

സം

ഭ്രാന്താലനുള്ള മട്ടിൽ ചിലർ വകതിരികൂ-
ടാതെ കായ്ക്കുന്നതിനല്ലാം
താങ്ങാൻ ചാടിപ്പുറപ്പെട്ടതു ബഹുവേഷമു-
ക്കുന്നു ചിതക്കുന്നു കുപ്പം!

ശാന്താത്മാവാ നരേന്ദ്രൻ നിജസചിവവഴി-
ക്കുന്നു കായ്ക്കുന്നതിനല്ലാം

സമാനാനന്ദം ജനങ്ങൾക്കുതരമുവാ
മട്ടു നന്നായി നടത്തി.

സം

തിണ്ണമിന്നൊക്കയും നല്ല-
 വണ്ണമാക്കുംശാന്തരേ
 പൂണ്ണത്തിൽ കാവില്ലൊട്ടും
 വണ്ണത്തിലുമെന്താ തഥാ.

നവ

ഉല്ലാസാലിത്ര നന്നായി-
 ചെല്ലാല്ലാന്നൊരടിയന്തരം
 തെല്ലാങ്ങിനകമുണ്ടായി-
 ടില്ലാ പാക്കിൽ മഹാതുളസം.

നവ

പൊങ്ങും പുകളെഴുമീ വൃപ-
 നിങ്ങ വരുത്തിയ “സരസ്വതീഭായി”.
 തിങ്ങും രസമൊട്ടു കഥകൾ തു-
 ങ്ങളൊപൊഴുതെന്തു ചൊൽവതാനന്ദം.

നവ

സരസ്വതീഭായി ധരിയ്ക്കും, സാക്ഷാൽ
 സരസ്വതീദേവി, വിവാദമില്ല
 വരസ്വരഞ്ചെത്തിഭംഗിയോടി-
 ഞ്ഞത്തിൽ വേറിട്ടൊരു നാരി പാട്ടാ.

നവ

മുത്തണിക്കുളർമുലത്തടം കലര-
 മുത്തമാജനസുഗുത്തമ-
 ണ്ണത്തമം ചെറിയ വൃത്തവും വലിയ
 വൃത്തവും ബഹുമാകത്തരം
 മത്തളധ്വനികൾ മത്തനാഗമിവ-
 യൊത്ത കാഴ്ചകളുടത്തട-
 ണ്ണത്തിത്തരം മനഃമൊരത്തലില്ല ചെലു
 പിത്തതാരതിലൊരു മന്ദനം.

നവ

കല്യാണോത്സവവാസരത്തിൽ മതിമാ-

നാകും മഹിനായകൻ

കല്യാണം വരുവാൻ സ്വകീയധരയിൽ

താല്പര്യത്തോടും തദാ

ഉല്ലാസത്തോടു കൂടിയുത്തിവരമാ-

റന്നും കൊടുത്തിടിനാ-

നെല്ലാവർക്കുമിതിൽപ്പരം സുകൃതമെ-

ന്താണോത്തുകാണുവിധേയം.

നവ്യ

വലിപ്പമേറുന്ന രസങ്ങൾ നന്നാ-

യൊലിച്ചിട്ടുനില്പരമാത്സവത്തിൽ

ചലിച്ചിടാതെത്തിയമനുവർക്കു

ഫലിച്ചു സദ്യേജ്യയുമെന്നു നാനും.

നൂറു

ചിത്തപ്രിയാ ചെവിക്കൊള്ളുമിതചിലരും

ഹന്ത! തൊണ്ണാറിനാലാ-

മത്തേക്കോളംബവേഷ് ബഹുതൃഭുരമായ്

വന്നിടും കന്നിമാസ

അത്തന്നാൾ മാടഭൂമി ശപരകലമഹിതാം-

ഭോധിരാകേരവാമീ-

സ്തത്തന്തൻ ഷഷ്ടിപൂർണ്ണസ്വരതിതിലുമ-

ജിഷ്ടമുതൽകൂട്ടമാകും.

ഓ

അഷ്ടിദാനാലിയെല്ലാമി-

ഷ്ടിപൂർത്തിമഹോത്സവ

പുഷ്ടിയാസ്തരുമാണിനും

കഷ്ടിവിഷ്ടി ഭവിച്ചിടാ.

മെ

വിപ്രശ്യാഭിജാതിക്കു-
 പ്രേമമഹാസമം
 ഇപ്രകാരം പ്രശസ്തിച്ചാൻ
 സ്വപ്രഭാവമേഹോ! തഥാ.

൭൨

തദഭിത്യന്താ സമമായ മഹാസ്തൂണി-
 യാദിത്രഭൂമിനടെ ഭൂപരിപാലനത്തെ
 വേദിപ്പതിന്നു ചിലന്താക്കൾക്കുചിട്ടന്നാൻ
 അഭിച്ഛിക്കുന്നതു ഭാഗ്യശേഷമിപ്പോൾ.

൭൩

ഭക്തന്മാർ ചെയ്യവെന്നാൽ മഹിതതരമഹാ-

ക്ഷേത്രകാര്യങ്ങളെല്ലാം

വ്യക്തം നന്നായ്ക്കിട്ടും ദൃഢമുള്ളതും

ഭൂദേവപ്രസാദം

ശക്തൻ മാടക്കീഴ്ന്നു സ്വയമിതികരുതി-

ഭേദകാര്യം നടത്താൻ

ഭക്തന്മാർ തപഃപാദം പ്രതിസ്മരണ

നിശ്ചയിച്ചാൻ വിശേഷാൽ.

൭൪

തിരുവഞ്ചക്കുളിയിലി-

സ്തൂതകാരന്മാരിലൊരുവനെ നന്നാൻ

സുതചിരദോളനവധി

ബിരുദപദം പൂണ്ട ഗോദേവണ്ണപൻ.

൭൫

ഈവണ്ണമോരോ നിയമം നടത്തി-

ട്ടാവമ്പനം മാടമഹീമഹേന്ദ്രൻ

ഭേദസ്വകാര്യങ്ങൾ പരിഹരിച്ചാൻ

ഭേദപ്രസാദം തികയുംവിധത്തിൽ.

൭൬

സ്തൂലകൾ നാലഞ്ചിഹ ഹൈ-

സ്തൂലകളാക്കിടിനാൻ മഹീപാലൻ

അളകളഥ പണ്ടത്തേ-

ക്കാളമഹോ! ഭഗമതിൽ പാറിക്കുന്നു.

നെ

വിശാമീശ്വരൻ താൻ പാത്തട്ടിലെല്ലാം

നിശാപാറമീതിയ്ക്കു നിശ്ചയ്ക്കു കൂട്ടി

കൃശംഗീജനത്തിന്റെ പാറത്തിന്നു താൻ

വിശാലതവും നന്മയും ചേർത്തു പാരം.

വെ

പ്ലേശം തന്നു ഭഗ്ഗതിതന്റെ മൂല-

നാരം വരുത്താൻ വഴിയോർത്തു ഭൂപൻ

മോശം വിനാ കൈത്തൊഴിലഭ്യസിപ്പാൻ

ദേശങ്ങളിൽ സ്തൂലകൾ നിശ്ചയിച്ചാൻ.

നെ

ഇമ്മന്നവൻ ഏതേയൻ മലയാളമാക-

മിമ്മന്നിടത്തിൽ വിലസീടിന ഭാഷയെല്ലാം

നന്മട്ടിലായുരണമെൻ നിനച്ചതിന്നു

കമ്മറിയൊന്നു നിയമിച്ചു നിറഞ്ഞ ഭംഗ്യാ.

വ്യാ

അമ്മാരിമഹാജനത്തിന്നു കല-

ന്നീടും ഗുണപ്രാഭവാൽ

വെക്കും സർവ്വഗുണങ്ങളും തികയുമി-

ബ്ബാഷയ്ക്കു ദോഷം വിനാ

അക്കൻതന്റെ തെളിഞ്ഞ ഭീഡിതികളാൽ

നൽത്താമരപ്പൊയ്ക്കയിൽ

തക്കം വിട്ടു ഗുണങ്ങളാസകലവും

മങ്ങാതിണങ്ങും വിധം.

വ്യാ

വാട്ടം വിട്ടു കൃഷിജ്ഞ വേണ്ടതെങ്കിലും
 കാട്ടീടുവാൻ മാത്രക-
 തോട്ടം ശ്രീശിവപത്മനഭതിൽ നവമായ്
 സ്ഥാപിച്ചു ഭൂപാലകൻ
 കോട്ടം തീർത്തഥ തൽകൃഷിജ്ഞ പക-
 ത്തിക്കൊള്ളുവാൻ കർഷക-
 കൂട്ടം തത്ര വസിച്ചിടുന്നു നിയതം
 നന്നാകുമിന്നാടിനി.

വൃഥ

കുറവാൻ കൃഷിജ്ഞ വേണ്ടതാകും
 ചിറ, തോടൊന്നു തുടങ്ങിയുള്ളതെല്ലാം
 നിറമിഴുവിൽനിന്നൊട്ടുതു ലോകേ
 നിറയും കീർത്തിയെഴും നൂപൻ ചമച്ചു.

വൃന്ദ

വഴി വച്ചു നൂപൻ വെട്ടു-
 വഴിവൃക്ഷങ്ങൾ വാജ്ഞവാൻ
 വഴിവേണ്ടവിധം സർപ്പ-
 മൊഴിയൊതുളവാക്കിനാൻ.

വൃഷ

ഗൗരംതന്നിലനേകസൽഗുണഗണം
 കൂടുന്ന കൂറൻ ശിവ-
 ക്ഷേത്രംതോരമിണങ്ങിടുന്നു നന്മേ-
 റീടും നരേന്ദ്രാജ്ഞയാ
 ചിത്രം മച്ചികളാം പന്തുകളിനിമേ-
 ലില്ലാതയും ഗോക്കളിൽ
 പുത്രശ്രീയുളവാം കൃഷിജ്ഞ ഗുണമാം
 ക്ഷീരാഭി ധാരാളമാം.

മുഖ

ഇപ്പാരിലുള്ളവർകൾതന്നെ വീട്ടിൽ വാണി-
 ട്ടപ്പാടായുമൊരു കൈത്താഴിൽ നില്ക്കുമല്ലാം
 അപ്പാർത്ഥി വെട്ടു തുണച്ചു വളർത്തുമനായ്
 ഡിപ്പാട്ടുമെൻറ പുതുതായുനാരന്നു വച്ചു. വൃന്ദ

കൊണ്ടാടിക്കരകൾലത്തിലധികം
 വന്യജന്തുക്കൾ വീട്ടിൽവാ-
 ണ്ണൊക്കുന്നവനായും വിലകൊടു-
 തുന്നനു വാങ്ങിച്ചുടൻ
 കണ്ടാമണ്ടിവരാതെക്കൂട്ട ശുഭമായ്
 സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നിടം
 കണ്ടാലത്തു തമത്തുതം! മിഴിച്ചിണ-
 ണ്ണൊക്കുമല്ലാംസദം. വൃന്ദ

ഭയമഖിലജനത്തിന്നുറക്കാട്ടുണ്ടാക്കുമുഗ്രാ-
 മയനികരമശേഷം മാന്യമാത്ര മാറാൻ
 നയനിധി നൂപനായുവ്വേദശാലാപ്രതിഷ്ഠാ-
 ക്രിയ നിജപരതനിൽ ചെയ്തു ചേരാനുകൂലം. വൃന്ദ

സാദം വളർന്നു ഭൂവി വീഴ്ചയിലായൊരായു-
 വ്വേദം നശോന്നിവനിങ്ങിനെ താങ്ങിയപ്പോൾ
 മോദം സമസ്തമനുജകളുദിച്ചുമാറ
 ചേദം വെടിഞ്ഞു തെളിവോടെഴുന്നീറിടുന്നു. വൃന്ദ

നേരിലല്ലപ്രയത്നത്താൽ
 ഭൂരിസൽപലമേകിട്ടം
 പാരിലായുവ്വേദശാസ്ത്രം
 സ്മരിക്കുകതന്നെ. നർ

പഞ്ചാസ്പ്രാദ്രവീയൻ നരപതിതിലകൻ

പാരിൽ വില്ലേജുതാരം

പഞ്ചായത്തിന്നു വേണ്ടും വിഭവമഖിലവും

ലാഭം നന്നാക്കിയോരം

പഞ്ചായത്തിപ്പുകാർ കൈക്കൊണ്ടിൽ, കൃഷി, പല നൽ-

ക്കാലിയിത്യാദിയെല്ലാ-

മഞ്ചാതേ കാട്ടി നാട്ടിൽ ബഹുലഗുണഗണം

പൂർത്തിയായ്ചേർത്തിടുന്നു.

നീമ

തരമോടു പരിഷ്കരിച്ച ഭൂമി-

ശ്വരമുക്തമാണി പട്ടണങ്ങളെല്ലാം.

സ്വരപത്തനവാസതുല്യമായി

സരസം പട്ടണവാസമിഷ്ടമായാം.

നീമ

ഏകം നയത്തോടു നൂപൻ ചലുതാക്കി ദേശം-

തോരം പരസ്വരസഹായവിശിഷ്ടസംഘം

തേരി സുഖം ഭൂവി ജനത്തിന്നു ബുദ്ധിമുട്ടു

മാറി പണത്തിന്നു മൊത്തമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്.

നീമ

പ്രദയശ്ചമീയാദിത്യ-

പ്രഭു വിഷ്ണുനൂപന്റെ ശോഭനാഭ്യയോൽ

നൂതനം "കൊച്ചിമഹാജന-

സഭ"യിതുമുഖസ്സന്ധ്യപാലെ കാണുന്നു.

നീമ

ഉറക്കമറീസ്സഭ വേണ്ടുപാലെ

മാക്കു ചെയ്യുന്ന ഗുരുപ്രമത്താൽ

ഉറച്ചു വേരൊത്ത നയാച്ച വൃക്കം

കൊച്ചിതാരിങ്ങു നലങ്ങും നൽകും.

നീമ

ഒരിയ്ക്കലും തെറ്റുകൾ പറിടാതതാൻ
ശരിയ്ക്ക കാൽക്കൾ കുമിഴ്ന്നിട
സ്തരിയ്ക്കമുച്ചിശ്ശൻ തന്റെ നാടകം
ഭരിയ്ക്കവാൻ പിൻതുണയായ് ഭവിച്ചിട്ടും. ന്നു

സമ്പഭിദ്രവ്യധിയും ഭൂവി
വേതിമാക്കിങ്ങു സുഖമുണ്ടാവാൻ
വമ്പനരമൻ ചമച്ചാ-
നമ്പൊട്ട നായകർ ചേർന്നു റ്റുലേയൻ. ന്നു

പൊട്ടുന്നെണ്ണപതിച്ചെത്ത നായർ-
കട്ടംവെരക്കാർ റ്റുലേയനാല
ഉടൻ താക്കല്ലു പൊളിപ്പതിന്നു
കടം വരുത്താൻ കഴിയില്ലൊരാളും. ന്നു

താഴ്ന്നുമാത്ര ഭേദിയ്ക്കു നശിച്ചുപോയാൽ
കാഴ്ന്നുമാറ കണയൻ ബത! പോകയില്ല
ചേരുന്നമട്ടു ചിലവിന്നു കൊടുക്കുമതും-
മോരാനുവാദത്ര ഞ്ഞീനൂപനീതിസാരം. ന്നു

ഗോത്രത്തിലൊക്കും പുത്രനായ വേഷം
മാത്രത്തിനാലിതിയിൽ പലക്കും
ക്ഷേത്രപ്രവേശത്തിന്നു വന്ന ബാധ
ഗോത്രയ്ക്കുധീശൻ തപരതം കളഞ്ഞാൻ. ന്നു

ബലമേറിയമിഷ്ടമാൽ
പലപലധിപ്പാട്ടു മണിലുമിറാനീം
സുലാലുതരശമ്പളക്കാ-
ക്കല്ലാലുതരം താപമുള്ള തത്വത്തെ; ന്നു

ധരിച്ച ധാത്രിപതി താപമൊക്കയും
 ഹരിച്ചുകൊൾവാനുവർക്കുണ്ടുശേഷവും
 ശരിയ്ക്കുടൻ ശമ്പളമത്ര കൂട്ടിനാൻ
 സ്റ്റുറിജനുമൊത്തുചിതെത്ര ശോഭനം. (യുഗ്മകം) ൧൦൨

അപ്പാചനാശയനൂപൻ വഴിപോലെയൊരോ
 ഡിപ്പാട്ടുചണ്ടുകുളശേഷവുമാദരേണ
 അല്പതരം ഗുണമിണക്കി വെടിപ്പിലാക്കി
 കെല്പിടുന്ന നിജകല്പനതൻപ്രഭാവം. ൧൦൩

ഈ രാജവർണ്ണനമ ഭാരതചക്രവർത്തി-
 ജ്ഞോരായിരം ശതമെട്ടത്തു കൊടുത്തു രൂപം
 ഘോരാഹവച്ചിലവിൻ,ണ്ടതിഭർത്തൃഭക്തി
 നേരായ് നൂപന്ന ഏദി; സജ്ജനമവമല്ലൊ. ൧൦൪

മുനിഭൂമദമൊടുടൻ-“ജി.-സി.-ഐ)-ഇ”-യെന്നു
 മന്നിൽ പുകഴ്ന്ന പദമിഷ്ഠിതിചക്രവർത്തി
 മന്നിന്നധീശന കൊടുത്തു; മഹാഗുണമഖ-
 ത്തിന്നിത്രയുണ്ടു ഫലഭാനപടുതപഃപ്ലോ. ൧൦൫

മാനം കലങ്ങാമുമുന്നിടുന്നീ
 സ്ഥാനം മഹിനൂനം ലഭിച്ച വൃത്തം
 ആനന്ദമുൾക്കൊണ്ടു ജനങ്ങൾ കേട്ട-
 ന്നും തുഭ.ശാസനമാചരിച്ചു. ൧൦൬

ശ്രീപദ്മപ്രസാദജൻതൻ
 കേവലകാരുണ്യപൂരഭാരത്താൽ
 ഈ വലിയതമ്പുരാനിഹ
 ഭൂപലയം കാത്തു വാഴണം സുചിരം. ൧൦൭

ഉല്ലാസഭാരമൊടു കൂടി ജി.സി.ഐ.ഇ.യെന്ന
ചൊല്ലാൻ സൽപദമിതത്ര ലഭിച്ചുപോലെ
എല്ലാം ശിവാസഭയ്ക്കു, “സാദരമോലദൃഷ്ട്യം”
കല്യാണമായി വരുമീറ്റുപതിയ്ക്കു മേലിൽ.

ശബ്ദം

ഇങ്ങിനെ “ശ്രീശാലിത്യചരിത”ത്തിൽ

രാജഭരണം (പലവക)യെന്ന

എട്ടാം സർഗ്ഗം കഴിഞ്ഞു.

ശ്രീ ഭ മ സു .

